Velkommen til årets Kunstnernes Efterårsudstilling 2022

Det er altid en overvældende opgave at skulle censurere en udstilling, hvor alle, der betaler gebyret, kan sende ind. I år er der indsendt cirka 3000 værker af højst forskelligartet karakter, som alle skal vurderes og ydes retfærdighed. Det siger sig selv, at man skal holde tungen lige i munden.

Jeg har siddet i adskillige censurkomitéer gennem årene og er imponeret over niveauet af det indsendte materiale. Det er åbenlyst, at de censurerede udstillinger er blevet populære igen blandt et bredt udsnit af kunstnerstanden. Selv uden at kende identiteten på kunstnerne, er det tydeligt, at både helt unge, dem under uddannelse og mere erfarne kunstnere mener, at Kunstnernes Efterårsudstilling er relevant for dem at prøve kræfter med.

De indsendte værker, vi har haft at arbejde med, har været ekstremt forskelligartede. Som censorer har vi selvfølgelig vores egen smag med på arbejde, men vi har efter bedste evne forsøgt at afspejle diversiteten i materialet, at lytte til hinanden og hellere sige ja en gang for meget, end en gang for lidt. Min oplevelse er, at vi har ydet det indsendte materiale retfærdighed. Sammensætning af komitéen gav den fornødne bredde i erfaring og smag, til at vi indbyrdes blev udfordret i forhold til, hvad der er god kunst.

Dette forord er godt nok skrevet før den tredje og sidste censureringsrunde, men det materiale, vi snart skal til at vælge den endelige udstilling fra, er virkelig i orden, og stemningen i komitéen er gensidig tillidsfuld. Man kan altid, og med rette, sætte spørgsmålstegn ved et udvalg af et givent materiale, men som gruppe er vi ved at afslutte opgaven med en vished om, at vi alle kan lide den udstilling, vi har sat sammen.

Kunstnernes Efterårsudstilling er en fest, rigtig mange vil være med til, og der er ikke plads til alle. Har du fået afslag, opfordrer vi dig til at søge igen, for næste år sidder der en ny censurkomité, og du vil selv have udviklet dig som kunstner. Vi håber, at der som sædvanlig er et stort antal gæster, der vil fornøjes og forundres over de udstillede værker, for det er gæsterne, vi som kunstnere og kuratorer i sidste ende henvender os til.

Christian Schmidt-Rasmussen
Censor ved KE22

Censorer:

Christian Schmidt-Rasmussen
Tone Bonnén
Siska Katrine Jørgensen
Heine Kjærgaard Klausen
Adam Christensen

Foto:

Anders Clausen

Kunstnernes Efterårsudstilling
– en forening drevet af kunstnere

De udstillende kunstnere repræsenterer ikke kun egne værker og kunstpraksisser, men også foreningens fremtid som medlemmer, frivillige, suppleanter og bestyrelsesmedlemmer. Derfor er det en glæde at byde velkommen til de nyeste medlemmer af foreningen: Årets udstillende kunstnere.

I over 120 år har mere end 6000 kunstnere sammen skabt Kunstnernes Efterårsudstilling (KE). I år er det præcis 122. gang, at denne traditionsrige udstilling giver os et udsnit af, hvad der foregår i atelierer, kældere, undervisningslokaler og værksteder fra nær og fjern. Kunstnernes Efterårsudstilling er et møde mellem kunstens intime rum og udstillingens gæster.

Efterårsudstillingen blev i 1900 skabt i protest til uddannelseskravet ved Forårsudstillingen på Charlottenborg. Den anonyme ansøgningsform, der er åben for alle, har udelukkende fokus på værket. Udstillingen er en demokratisk foranstaltning og en døråbner ind til den professionelle kunstverden, idet alle kan få deres værker kunstfagligt bedømt uafhængigt af netværk og baggrund.

Som en del af foreningen Kunstnernes Efterårsudstilling er det et privilegium at vise alle disse værker for et stort antal gæster i rammerne af Københavns smukkeste træbygning, Den Frie Udstillingsbygning.

I år er det et nyt tiltag, at kunstnerne modtager betaling for at udstille på Efterårsudstillingen. Det er en stor glæde, for første gang siden udstillingens grundlæggelse, at honorere årets udstillende kunstnere, og vi håber, at denne praksis kan fortsætte. Kunstnernes Efterårsudstilling er den første af de censurerede udstillinger i Danmark, der tager dette skridt. Vi håber, det vil inspirere til bedre arbejdsforhold for udstillende kunstnere på udstillinger i hele landet.

Vi er taknemmelige for den omfattende interesse i deltagelse på KE22. For udvælgelsen af årets udstillende kunstnere skal en særlig tak lyde til censorteamet, Tone Bonnén, Adam Christensen, Siska Katrine Jørgensen, Heine Kjærgaard Klausen og Christian Schmidt-Rasmussen. Vi takker for en koncentreret og kærlig censurering af over 3000 værker.

Den Frie Udstillingsbygning giver ikke kun deres smukke rum til rådighed; en stor tak skal også lyde til direktør Dina Vester Feilberg, udstillingsinspektør Iben Bach Elmstrøm, bygningsinspektør Søren Fjeldsø og samtlige ansatte for et godt samarbejde.

En særlig tak skal videre lyde til skaberen af KE22's grafiske univers Wilfred Wagner. KE22 ville ikke opnå samme synlighed uden Wilfred Wagners skarpe visuelle arbejde og I DO ART AGENCY's velkvalificerede formidling.

Kæmpestor tak til udstillings-koordinator Hanne Bang, der gennem hele året holder et vågent øje på alle dele af realiseringen af udstillingen. Vi er dybt taknemmelige for det kyndige arbejde med udstillingens tilblivelse. Tak for teknisk hjælp til Morten Keiser-Nielsen, og tak for korrekturlæsning til Christoffer Bruus. En tak skal endelig lyde til KE's fundraiser Lisbeth Eugenie Christensen.

KE22 kunne ikke udføres uden støtte fra Augustinus Fonden, Beckett-Fonden, Den Obelske Familiefond, Direktør J.P. Lund og Hustru Vilhelmine Bugge's Legat, Knud Højgaards Fond, Krogager Fonden, Lektor Peer Rander Amundsens Legat (fond), Lemvigh-Müller Fonden, Lizzi og Mogens Staal Fonden, William Demant Fonden, Statens Kunstfond, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, 15. Juni Fonden, Rådet for Visuel Kunst / Københavns Kommune og Axel Muusfeldts Fond. Vi er fondene stor tak skyldig.

Oscar Yran, på vegne af bestyrelsen,
Kunstnernes Efterårsudstilling 2022.

DEN FRIE

Siden 1915 har Kunstnernes Efterårsudstilling (KE) været knyttet til Den Frie Udstillingsbygning, og med blot en enkelt undtagelse har årets KE-udstilling været afholdt i vores udstillingssale. Fra begyndelsen har Den Frie givet rum og udstillingsplads til andre kunstnere og grupperinger end kunstnere tilknyttet sammenslutningen Den Frie Udstilling. Men KE tager prisen for det længste og tætteste samarbejde og kan nærmest betragtes som en institution i institutionen.

Historisk set har KE spillet en betydelig rolle i den kunstneriske fødekæde som et af ganske få steder, hvor håbefulde kunstnerspirer kunne få deres debut – blive opdaget - og sætte gang i det, der kunne blive en reel kunstnerisk løbebane. I dag er kunstscenens strukturelle landskab et andet, end det var, da initiativet til KE blev taget. En af de største forskelle er, at visningsmulighederne er mange. Og måske er det derfor, at KE oplever en stigning i ansøgninger? Fordi KE på Den Frie netop står som noget ganske særligt med sin væsentlige historie og de ikoniske rum, hvor nogle af vores største kunstnere har udstillet – og for fleres vedkommende debuteret. Det er et kraftfuldt sted og en historie, som du bliver en del af ved at udstille her. Du træder ind i et fællesskab, der rækker ud over din egen tid, og som i forskudte planer forbinder deltagerne på KE22 til hundredvis af kunstnere og tusindvis af værker.

Det forpligter at arbejde med en institution, der har en betydelig historie og en vigtig plads på kunstscenen. Institutionen skal bestandigt udvikles og være tidssvarende, samtidig med at det skal ske i overensstemmelse med den selv. At KE i år har taget beslutning om at honorere alle deltagende udstillere, er en beslutning, der både udvikler KE og anerkender, hvad KE kommer ud af; ønsket om at skabe bedre muligheder og bedre vilkår for kunstnerne.

Det har som altid været en fornøjelse at arbejde sammen med KE's bestyrelse om denne udstilling. Stor tak til jer og koordinator Hanne Bang. En stor tak skal også lyde til censorpanelet, som i år består af Christian Schmidt-Rasmussen, Tone Bonnén, Siska Katrine Jørgensen, Heine Kjærgaard Klausen og Adam Christensen for jeres dedikerede og kompetente arbejde i forbindelse med udvælgelsen af værker til udstillingen. Men ikke mindst ønsker vi fra Den Frie at rette en tak til alle, der har ansøgt i år og vist interesse for Kunstnernes Efterårsudstilling. Og sidst en stor tak samt et stort tillykke til alle, der deltager på årets udstilling, og som således træder ind i et historisk fællesskab.

Dina Vester Feilberg
Direktør, Den Frie Udstillingsbygning

KUNSTNERE:

Silke Berg, Isolde Berkqvist, Ole Bidsted, Didde Borup Larsen, Jonas Brøns-Piche, Oana Constantineanu, Christian Bergholt Dupont, Alda Mohr Eyðunardóttir, Irene Gellein, Thor Tao Hansen, Asta Hansen-Hoeck, Mimi Harteg, Katrine Hoff, Noah Holtegaard, Laurits Honoré Rønne, Mille Hou, Edyta Hul, Grete Kyed Hvam, Aske Hvidtfeldt, Amalia Melchior Hyldahl, Isac Tonde Braun & Anna Seeberg Braun, Mia Kokine Joensen, Emma Kallan, Lotte Kejser, Pernille Emilia Kjær, Malte Klagenberg, Marie Flarup Kristensen, Morten Ladehoff, Kaja Lahoda, Rikke Laursen, Pål Lersveen, Malte Frej Linnebjerg, Alba Liv Hansen, Tilda Lundbohm, Billie Meiniche, Tina Menore, Kristine Mogensen, Clara Mosconi, Mads Hyldgaard Nielsen, Søren Nielsen, Cecilie Norgaard, Thomas Olesen, Charlotte Popp, Sophia Luna Portra, Anna Charlotte Rasmussen, Thea Sikker, Sarah Sikorie, Charlotte Skak, Marie Skousen, Kjartan Søderberg, Jonas Kjeldgaard Sørensen, Tobias Stenberg Christensen, Laura Værgman, Peter Voss-knude, Lene Winther, Sidsel Winther, Augusta Wolffbrandt, Rosa Zangenberg og Naja Zethner

SILKE BERG

Værkerne “Enorm”, “Kleines” og “bei Nebel” er alle tre resultater af min interesse og fascination for Outdoorudstyr og idéen om, hvordan vi ofte tænker, vi har brug for en masse udstyr for at bevæge os ud i naturen og for at være synlige.

Værket “Enorm” indeholder en performativ mulighed og kan ved hjælp af de to armhuller midt på skulpturen, løftes op og bevæges. “Enorm” er lidt ligesom en stor, overdimensioneret og ikke-funktionel rygsæk. Værkerne “Kleines” og “bei Nebel” leger med en tilsyneladende, men ikke reel, anvendelighed.

I min kunstneriske praksis er et af mine udgangspunkter, i hvor høj grad maleri og farve kan bevæge sig væk fra den todimensionale overflade og placere sig i rummet og på kroppe. Jeg klipper former ud af malede lærreder og tekstiler, som jeg derefter syr sammen til skulpturer og performative objekter.

Kleines
Akryl på bomuld, tekstiler, spænder, lynlås, fyld
45x35x25

bei Nebel
Akryl på bomuld, tekstiler, spænder, lynlås, fyld
45x35x25

Enorm
Akryl på bomuld, tekstiler, spænder, lynlås, fyld
93x125x34

ISOLDE BERKQVIST

Med pengar på fickan och dunken rätt i handen, så är det faktiskt grönare på andra sidan.

”Producing more. Conserving more, Improving lives.”

Golden boys never dies
Hår, silikone, papir, wire, klunk
155x65x20

(fotodokumentation: Isolde Berkqvist)

CALL TODAY!
(08)+46119517

OLE BIDSTED

Billede 1
Acrylmaling
60x50x2

Billede 2
Acrylmaling
50x50x2

Billede 3
Acrylmaling
50x50x2

Billede 4
Acrylmaling
60x50x2

Billede 5
Acrylmaling
50x50x2

Billede 6
Acrylmaling
50x50x2

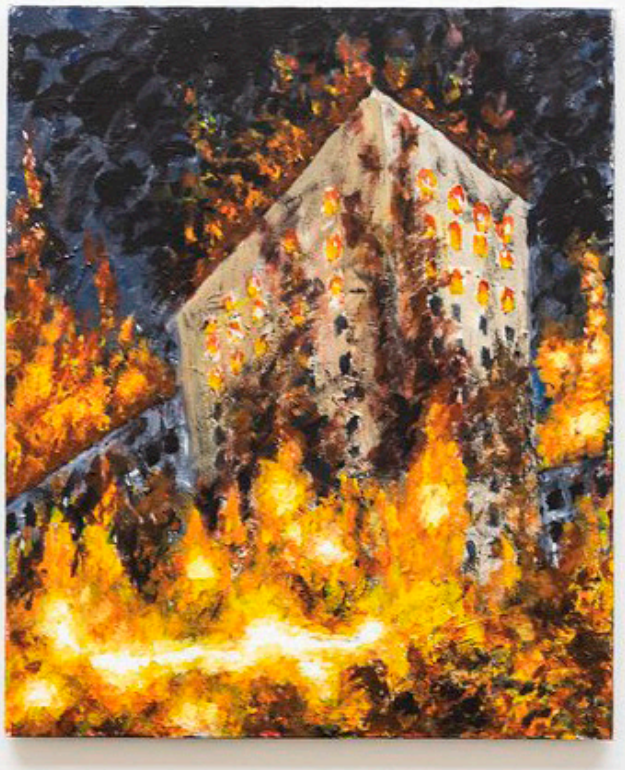

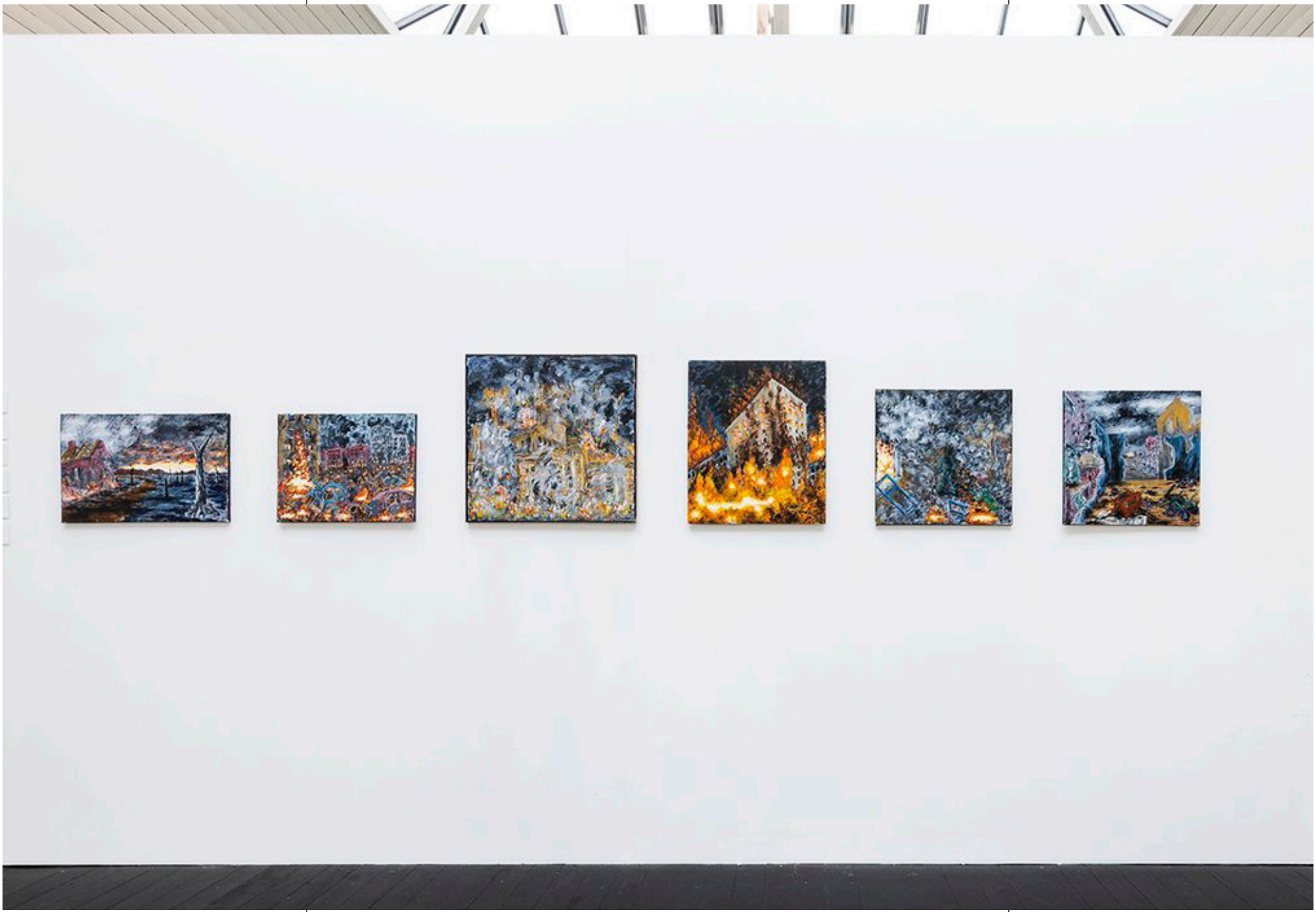

DIDDE BORUP LARSEN

Mens “Proof of furry existence” flager for andethedens eksistensberettigelse, lyser bløde puder op gennem 3D-skulpturerede print i transparent resin, næsten usynlige. Kommer man tæt på, kan man ane deres pixelerede overflade. De er teknologiske forlængelser, der udvider kroppens muligheder, for at give og modtage omsorg, samt udforske sensualitet i fiktionsnarrativer.

For mig er det vigtigt at hacke teknologiens binære systemer til at skabe følsomme, glamourøse og humoristiske fremtidsalternativer. Her er aftercare og imitation gennem rollespil kernebegreber og hjælpemidler. Både til at udvise empati, opløse magtstrukturer og til skiftevis at være i et trygt frirum for ens væren eller camouflere sig som en slags hverdagslig overlevelsesmekanisme. Det er begreber, som er forankrede i kink, hvilket værkerne refererer til gennem materialer som latex, rhinsten, hår og metalelementer.

Alle værkerne har været rekvisitter i mine tidligere performances. Jeg interagerede med dem ved at spise med den ene ende, spanke med den anden og ved blidt at redde det lange, lilla hår. Flaget har tidligere været med til at sætte fokus på transrettigheder til åbningen af Trans Pride Norge, arrangeret af PKI Norge.

Proof of furry existence
Aluminium, viskose,
imiteret pels, folie
70x100x3

Sensitive multi-tools for pain and pleasure
Resin, latex
10x60x6

Sensitive multi-tools for pain and pleasure
Resin, latex, hår
12x90x5

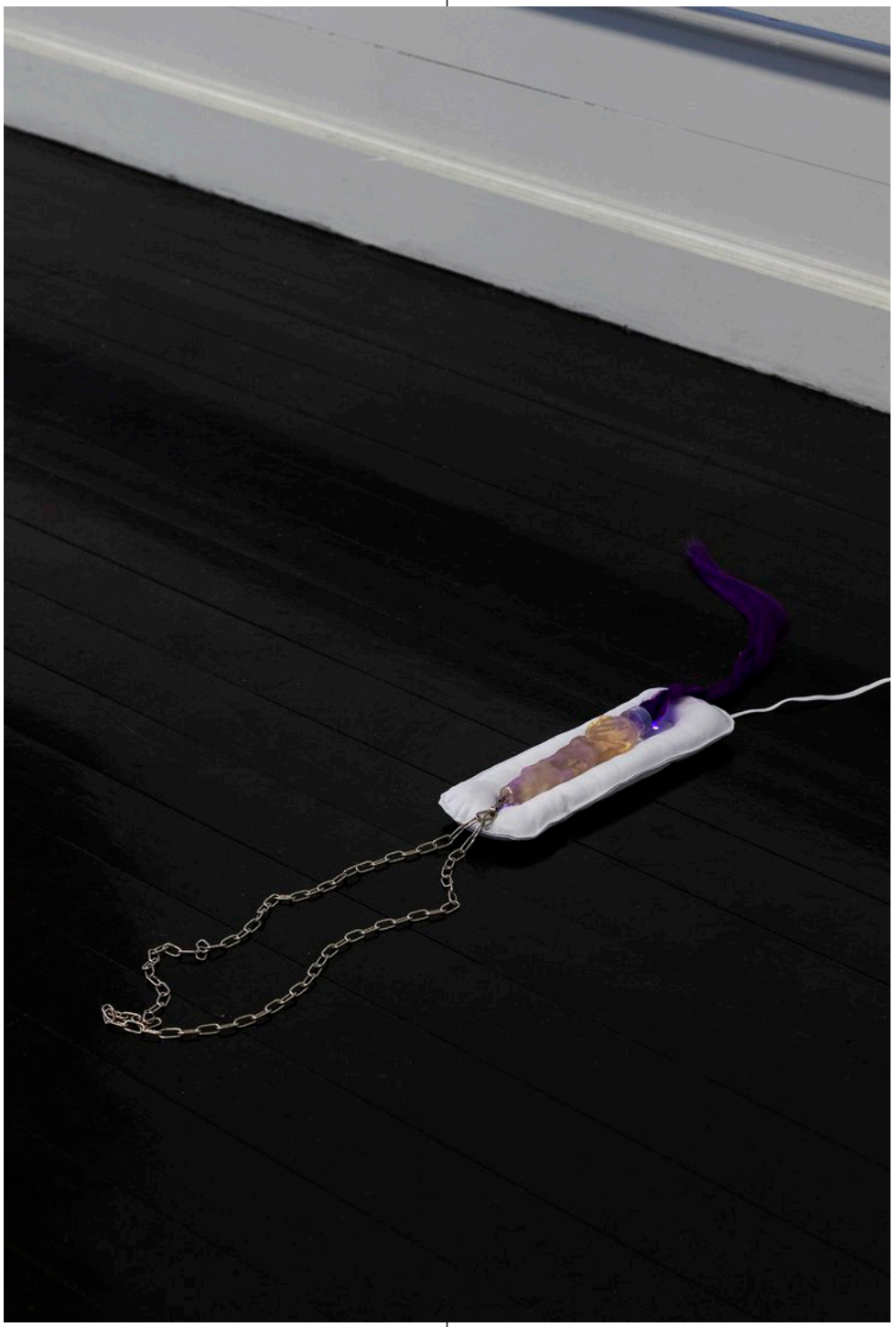

MEN JEG
FINDES JO

JONAS BRØNS-PICHE

Værket "spørgsmålet (im more than just a pretty picture)" består af teksten 'skal vi være kærester??' spraymalet på væggen, en hjerteformet Ikea Smila lampe og et indrammet foto. I værket leger jeg med de heteronormative idealer, som har præget min opfattelse af, hvad kærlighed er, og hvordan den skal se ud.

spørgsmålet (im more than just a pretty picture)
Spraymaling, foto i ramme, lampe, forlængerledning
150x300x25

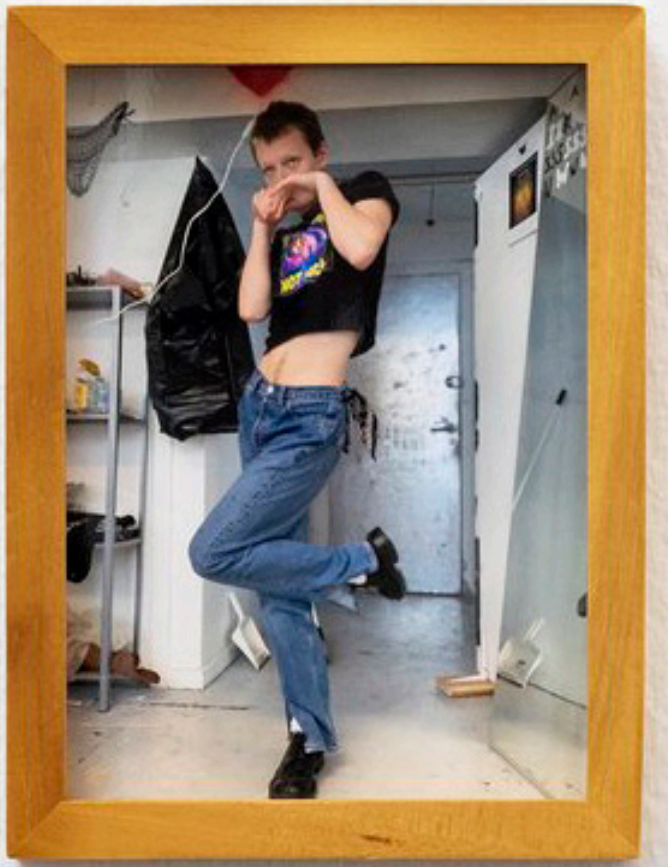

AL vi

OANA CONSTANTINEANU

Mit skab med helsekost, vitaminer og smertestillende piller er ikke det værste, jeg har set. Men efter en samtale, hvor jeg blev anbefalet en bred vifte af kosttilskud, der løb op i flere tusinde kroner, begyndte jeg at lede efter svar på, hvad jeg havde brug for. Svarene var mange og forskelligartede. Men de kolde facts er, at der sælges for omkring 1,3 milliarder kroner kosttilskud om året i Danmark, og at vi køber ca. 1.250 millioner smertestillende piller, hvilket svarer til 282 smertedækkende piller pr. voksen i DK om året.

Deraf opstod idéen til skulpturen "Sunshine". En pille med piller på en glidebane. Et objekt, der kun bliver smukkere af, at lyset rammer det. Objektet er sammensat af 2 halvkugler. En i indfarvet jesmonite og en i epoxy med et indstøbt forstørrelsesglas. De fire cirkulære epoxystøbte midterled er hule for at skabe en industriel skyggevirkning og er igennem flere lag tilført forskelligartede gule toner samt hele og knuste piller. Underlaget/ glidebanen er støbt i indfarvet gips og tilført epoxy.

Jeg har arbejdet med egne kunstneriske værker siden 2015. For 3 år siden begyndte jeg at undersøge skulpturen som udtryk. Et langt liv som teaterscenograf er mit kunstneriske fundament for, fortsat, at visualiserer samfundsmæssige problematikker.

SUNSHINE
Epoxy resin. jesmonite.
gips. kosttilskud, vitaminer,
smertestillende piller
70x68,5x52

CHRISTIAN BERGHOLT DUPONT

Min tilgang til værkerne “Horisontens Vogtere” og “Scenen og dens vogter” har været præget af det teatralske og det iscenesatte. Scenerne er en undersøgelse i landskab som lokation, og landskab som en scene i sig selv. I værkerne fremstår vogterne som scenernes passere. De er både en del af kulissen, men også beskuere i egen have. Værkerne er på sin vis en form for udendørs opbevaringsrum, hvor jeg anvender scenen som en form for personlig helligdom, som er både privat og tilgængeligt på samme tid. Der er mange modsætninger til stede i værkerne, og objekterne og figurerne besidder nogen form for metaforisk betydning, men de er også sammensat ud fra en idé om en komposition ud fra et rent tegningsbaseret udgangspunkt. Jeg anvender forskellige teknikker og har meget fokus på dynamik i værket, eftersom motiverne i sig selv er meget stillestående.

Scenen og dens vogter
Blyant på papir
50x65

Horisontens Vogtere
Blyant på papir
148x310

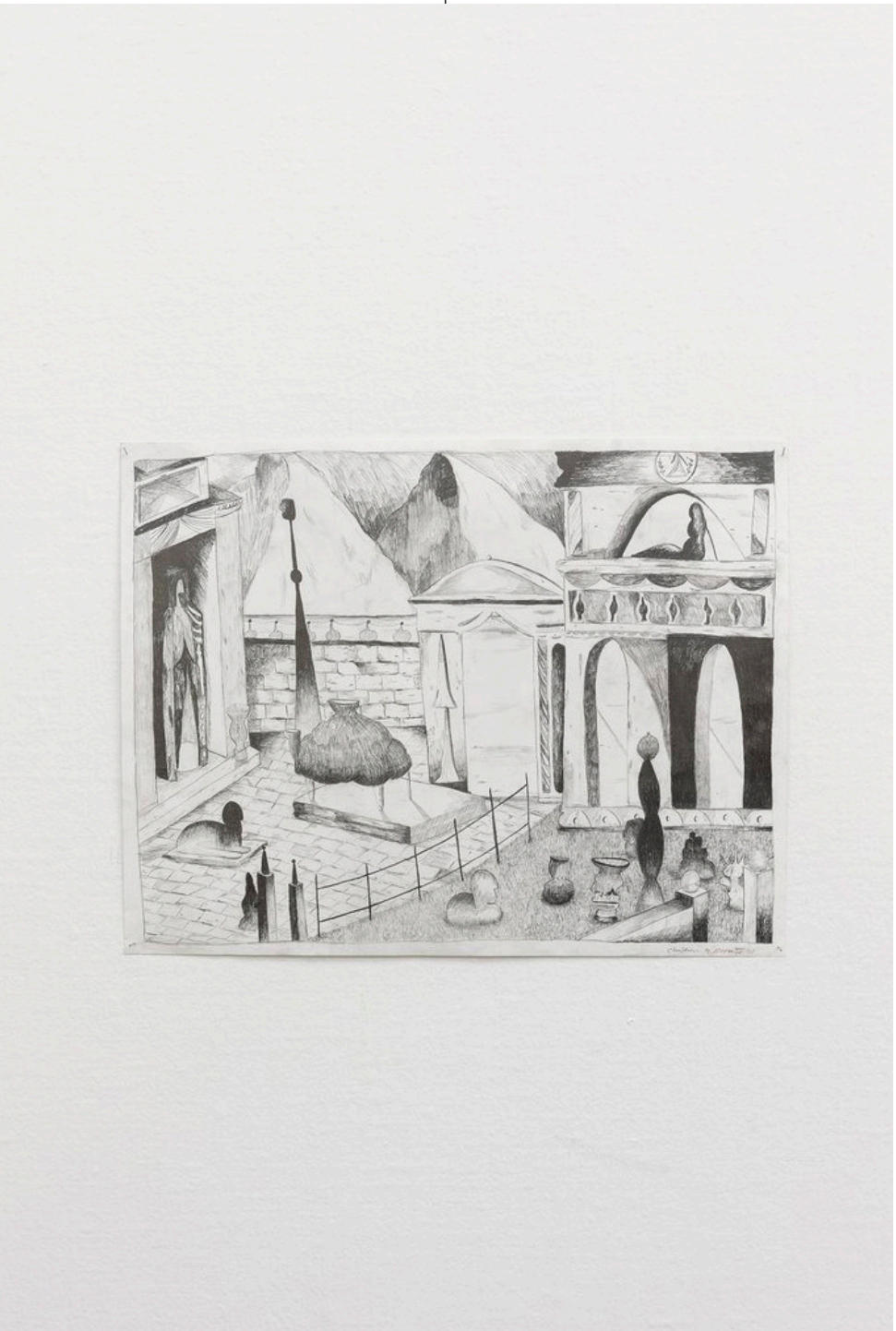

ALDA MOHR EYÐUNARDÓTTIR

På færøsk betyder en táttur, en tot. Du tænker måske på en hårtot, men på færøsk kan det også betyde "en af flere tråde i et bånd", et kort kvad, vise eller forhold. Alda Mohr Eyðunardóttir har i sit værk lavet to tråde, der er indbyrdes forbundne: Den første tråd er en afstøbning af en hue ("húgva (mors hue)"), som kunstnerens mor har strikket som barn. Den anden er en poetisk strikkeopskrift skrevet på semi transparent papir ("binditáttur (Strikkedigt/kordel af garn)"). Digtet handler blandt andet om at flytte hjemmefra, og derfor lære at strikke, for at kunne finde hjem igen i et andet sted.

Ved at støbe huen i bronze bliver den bevaret for eftertiden, samtidig med at brugsværdien ødelægges. Funktionen forsvinder, men formen om og fortællingen om en forgangen tid, hvor ulden var lig med overlevelse, overlever.

I begge værker er ulden grundmaterialet, men samtidig udeblivende fra materialelisten. Uld siges at være færøernes guld og er siden kolonitiden blevet handlet fra Færøerne til Danmark og siden resten af Europa. I dag bliver det meste af ulden på Færøerne brændt, da den er udkonkurreret af andre importerede textiler.

De to værker afspejler kunstnerens tilknytning til hjemmet, og ligesom en táttur, udgør de to værker en helhed.

binditáttur
(Strikkedigt/kordel af garn)
Kalkerpapir, nåle, opskrift
55x30x4

húgva (mors hue)
Bronze
19x22x4

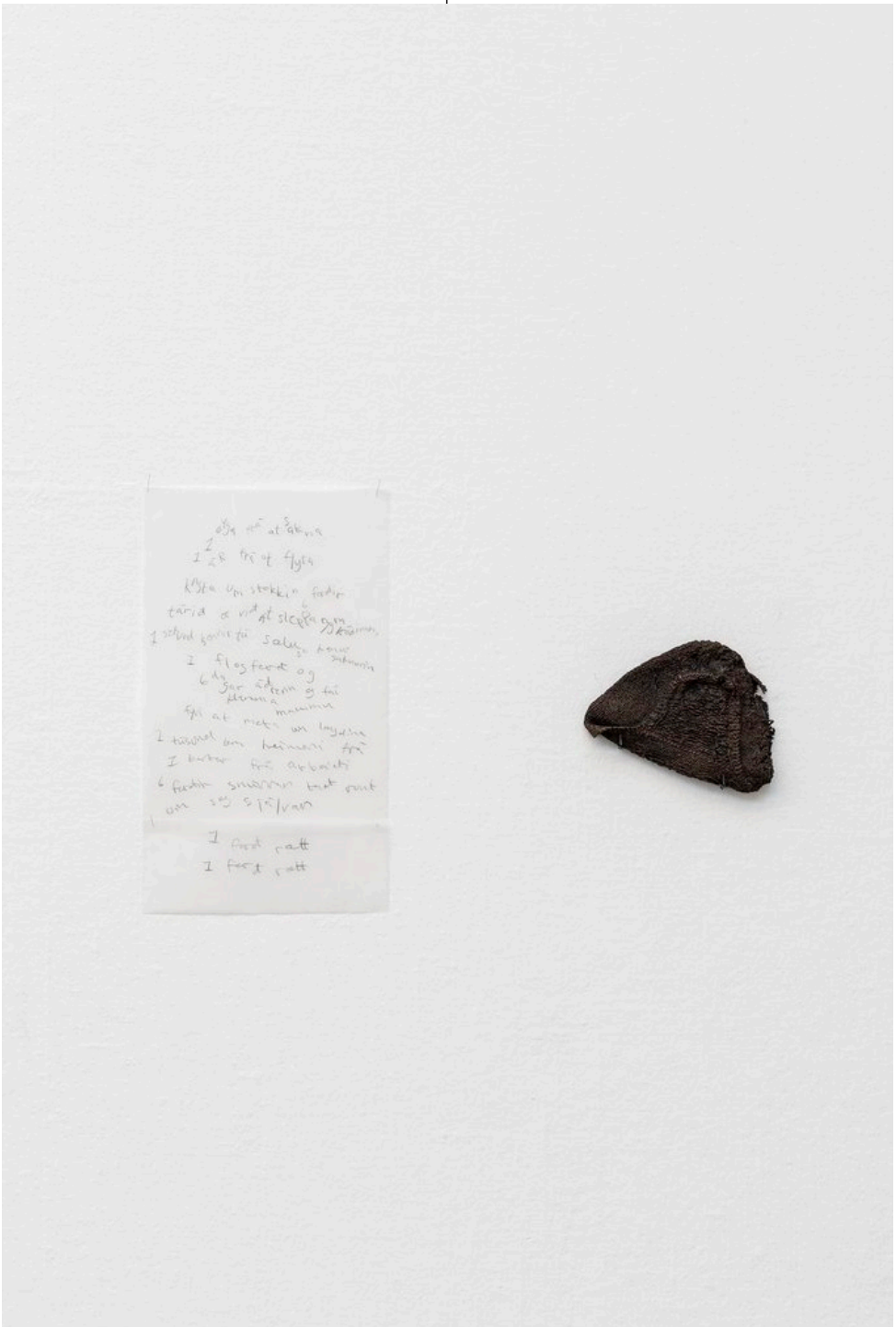

eyga frá at sakna

1
1 ár frá at flyta

kosta um stokkin fardir
tarið er við at sleppa eyga/kóðinum,
6
1 sekund fenir tú sakn so barur saknurin

1 flogfert og
6 dagar aðtrenn og fai
klemma
mannin
fyri at meta um langdina
1 tusund km heimani frá
1 kortur frá arbeiði
6 fardir snurran tvert runt
um seg sjálvan

1 fert ratt
1 fert ratt

IRENE GELLEIN

Draugen er et gennemgående motiv i mine arbejder – en skikkelse, der findes i norrønmytologi og i såkaldte draugsagn. En draug er en genganger eller et genfærd. Skikkelsen viser sig som en plagsom lurifaks, der dukker op for at rykke rundt på den etablerede verdensorden. I senere folketro blev Draugen også set som et varsel om dødsfald.

Værket "Snikande Draug" er en del af en serie studier på papir, hvor Draugen tolkes på forskellige måder. Her ses motivet udført med hurtig gestus i olie på lærred.

"Death Business" viser et motiv af en halvdød skikkelse, der assisteres eller tortureres af en robot. En udefrakommende hånd rækker ind i billedet og rører ved en væske i et glas.

Maleriet er blevet til over en længere arbejdsperiode, hvor referencer og symboler fra teori, horror og sci-fi film lagvis er blevet malet ind i billedet. Titlen "Death Business" er hentet fra et seminar med Rosa Braidotti, hvor hun blandt andet taler om den post-menneskelige tilstand, omsorgsfulde robotter og den øgede interesse for døds-studier.

Death studies
Olie på lærred,
ramme af gummi
53x43x3

Snikande draug
Olie på lærred,
ramme af gummi
43x33x3

THOR TAO HANSEN

Jeg er fascineret af billeders kraft, og researchede derfor i en længere periode historiske eksempler på anikonisme og ikonoklasme; Fra den gyldne kalv til talebans bortsprængning af Bamiyan buddhaen, fra egypternes udslettelse af Akhenaten til fjernelsen af statuer af sydstatsgeneraler i USA – menneskets historie er fyldt med voldsomme uenigheder om, hvilke billeder der skal have lov til at eksistere.

Filmen spekulerer i billedfortærelsens fremtid; hvad kommer vores forhold til billede til at være i en verden, hvor serve-algoritmer kan personalisere? Hvilket content man bliver præsenteret for? hvor produktionen og disseminationen af billedmateriale buldrer som aldrig før?

Filmen forsøger at krydsbestøve historiske anikonistiske og ikonoklastiske praksiser med nutidens opmærksomhedsslugende billeddyrkelse og fremstiller en spekulativ geopolitisk situation, hvor vesten har mistet global hegemoni til billedets narkotiserende tiltrækningskraft.

Tonight with Zachary Khan
27/09/1463AH-2044AD
Video
–

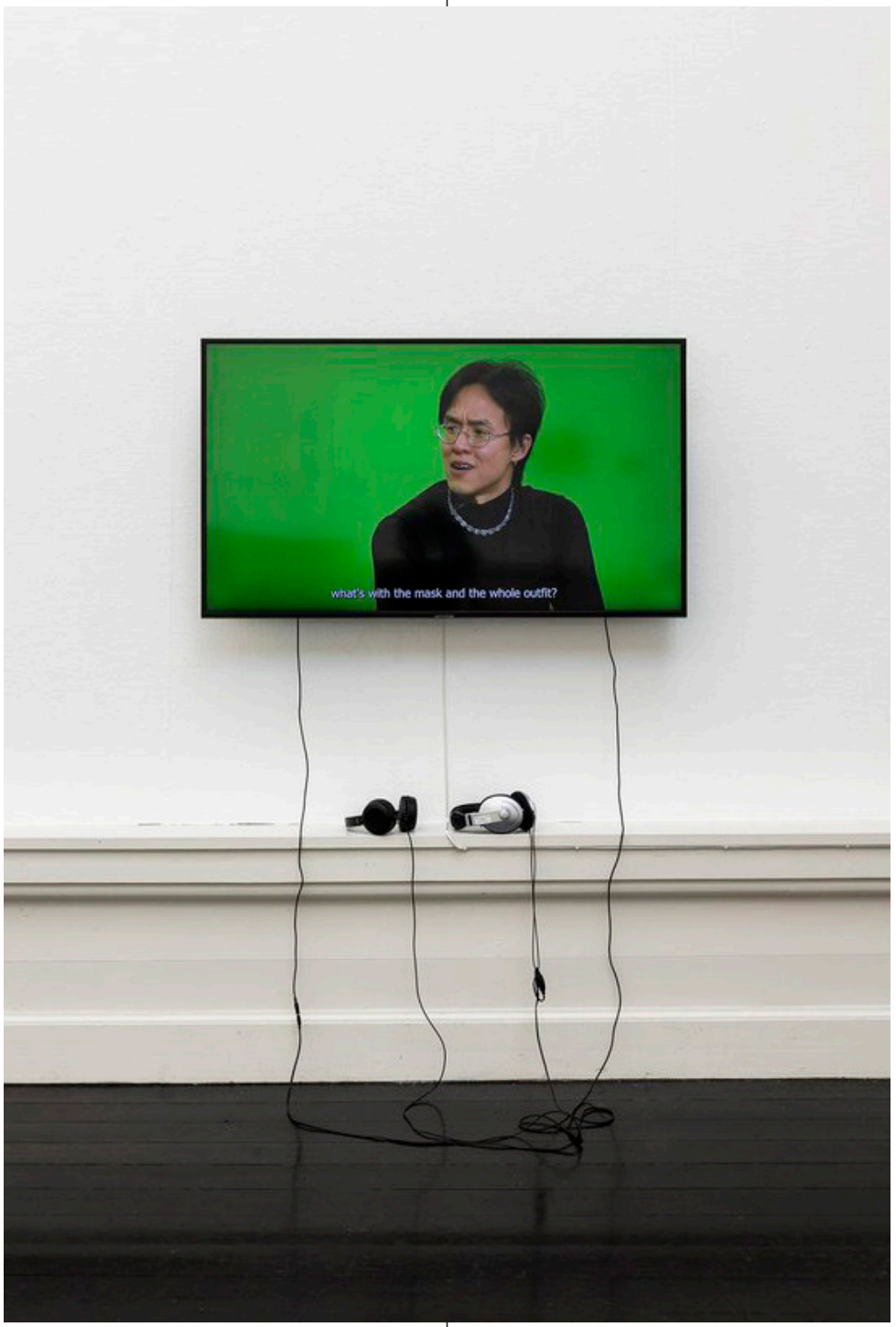
what's with the mask and the whole outfit?

Don't you think that you might
be construed as offensive?

ASTA HANSEN-HOECK

Mit bidrag til dette års KE består af fire værker, der alle deltager i en samlet undersøgelse af objekter og materialers medbetydning. Ved at dvæle over temaer som livet og retter, arbejder jeg ud fra konnotationer, og forbinder begreber og tanker med materialer, teoretisk såvel som praktisk. I mit arbejde bliver humor og leveregler materialiseret til konceptuelle og poetiske værker, som ofte virker nysgerrige og forholdsvis simple; med en velovervejet materialeundersøgelse og liste – som netop kan være afgørende for at værket er et værk. Jeg er interesseret i at skabe ekstroverte og samtidigt naive værker, skulpturelle delikatesser – nærmest som en afspejling af den både banale og komplekse natur af det eksistentielle, men også humoristiske, som også bliver synligt i værkernes titler. Jeg arbejder i krydsfeltet mellem billedkunst og gastronomi, altså begge sider inspirerer mig og kommer til udtryk i mit arbejde. Fødevarer med skulpturelle værdier. Tilberedning af idéer, og det sjove. Jeg arbejder med semiotik og formsprog, lige nu specifikt inden for gastronomi, og mit arbejde er flermedialt, dvs. at det ikke begrænser sig til et enkelt medie, men kan derimod ende ud som skulpturer, installationer, performances, poesi eller teori.

Echo of a sausage, (2013 horse meat scandal)
Selvudstoppet pølse bestående af 92% hestekød og 8 % hakket oksekød, træ, søm
27x41x8

Of hens, eggs, and cannonballs, let me show how country feels
Arvet billedramme, søm
17x11

Sokker, succes og champagne
Arvet billedramme, søm
17x11

Hotline to heaven
Hestesko fra et dødt føl, søm
27x14

MIMI HARTEG

Efter i en årrække, mens børnene var små, at have skrevet og illustreret børnebøger og herefter intenst dyrket oliemaleriet i 15 år (først på Bornholm og derefter 7 år i Berlin), følte jeg mig for små to år siden færdig som udøvende billedkunstner og hengav mig fuldt ud til skriveriet – nu for voksne. Da jeg samtidig fik den store gave at blive farmor, flyttede jeg i oktober 2021 tilbage til Danmark, hvor jeg bosatte mig på Sydvestsjælland.

Snart måtte jeg dog sande, at hvorvidt man er kunstner eller ej, ikke altid er noget, man selv er herre over. Skabertrangen kunne ikke holdes nede, og eftersom jeg havde nået at skille mig af med staffeli, farver og pensler, kastede jeg mig ud i skabelsesprocessen med brug af det forhåndenværende samt hvad jeg kunne købe billigt i den lokale genbrugsforretning og det nærmeste byggemarked.

At være begyndt at arbejde rumligt er mig en kolossal fryd. Akkurat som det gjorde sig gældende i mine oliemalerier, er udgangspunktet for mit skulpturelle arbejde altid: Det at være menneske. I min kunst skildrer jeg tunge temaer med et twist af humor.

At arbejde skulpturelt giver flere praktiske udfordringer end farverne på lærredet. F.eks. er tyngdekraften både min ven og fjende. Jeg elsker at lægge arm med disse udfordringer, elsker at eksperimentere med nye materialer og teknikker, elsker at forsvinde ind i processen, og tilfredsstillelsen fuldendes totalt, når jeg oplever, at det færdige resultat finder genklang i andres blikke, får dem til at trække på smilebåndet og måske endda at kigge dybt ind i sig selv og spørge: Hvem er jeg som menneske?

Således er også mit håb for de to værker: "Hang Over" og "Too Late to Say Sorry". At de kan være med til at berige vores hektiske og til tider lettere overfladiske verden med dybtfølte smil og en stille stund til eftertanke.

Hang Over
Blandede medier
134x70x67

Too Late To Say Sorry
Blandede medier
120x82x80

KATRINE HOFF

Værkerne “FEED ME FOREVER” leger med idéen om at bytte rundt på øjne og mund. Hvad ville der ske, hvis vi indtog virtuelt materiale som føde der skulle fordøjes? Ville vi føle den samme umættelighed? Disse spørgsmål har jeg med mig, når jeg reflekterer over kroppens forhold til det virtuelle. Kroppen har som en holistisk organisme mange måder at reagere og forholde sig til den mængde af virtuelt materiale vi ‘indtager’ hverdag. Jeg finder det vigtigt at prøve og synliggøre og forstå, hvordan nogle af disse reaktioner arter sig.

Værkerne “FEED ME FOREVER” er skabt ved hjælp af en AR (augmented reality) app. Ved brug af app’en er fotografier af en mund blevet forvrænget og forskudt – præget af digitale spor og glitches. Værkerne ser ved første øjekast ud til at være ens, men hvis du kigger nærmere, ser du forskelligheder i forskydning.

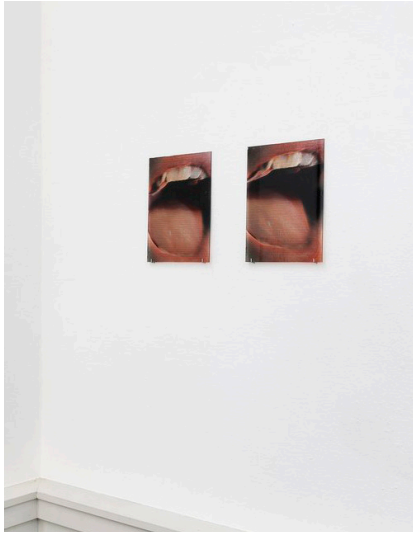

FEED ME FOREVER
UV-print på akrylglas
37x28x0,3

FEED ME FOREVER
UV-print på akrylglas
37x28x0,3

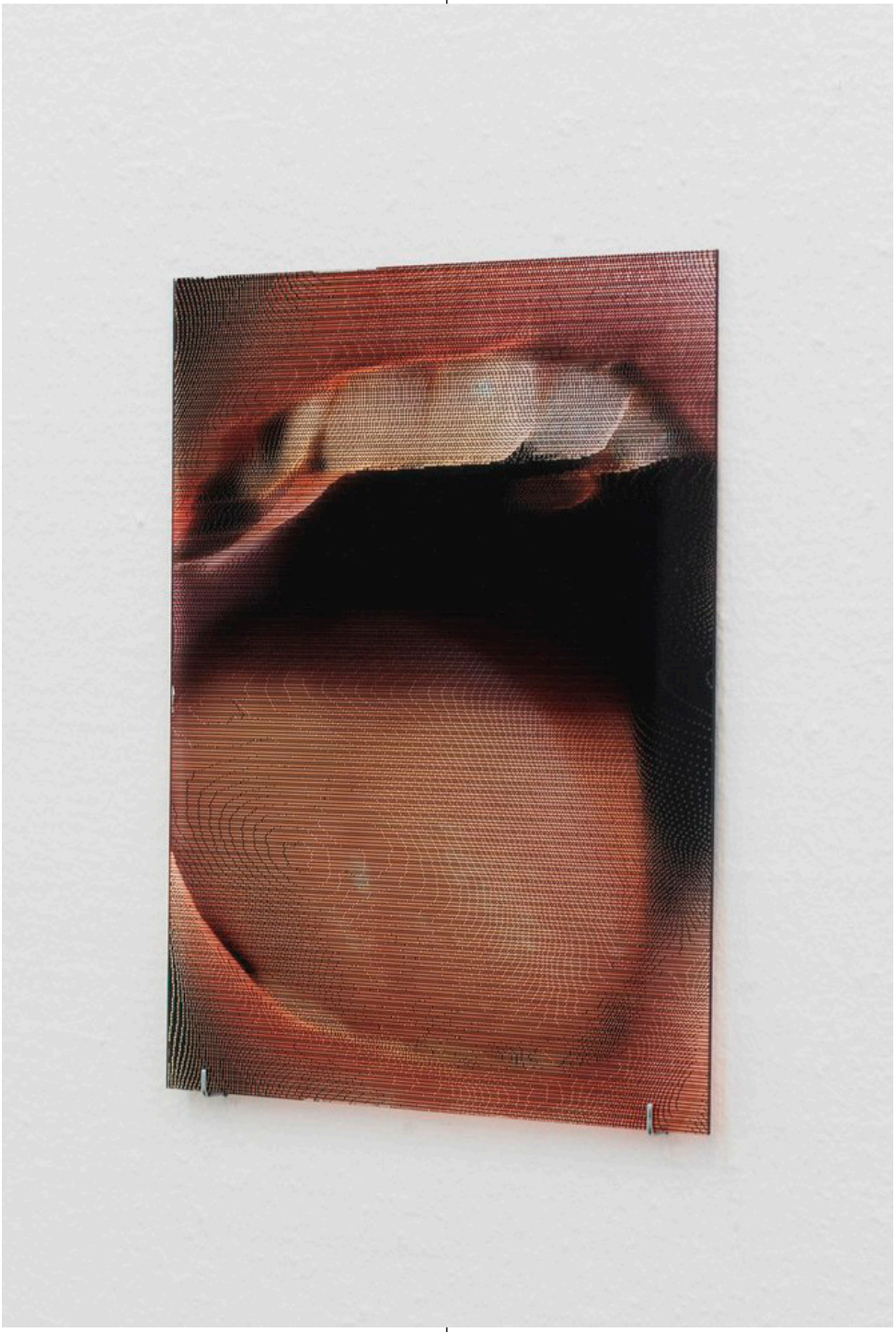

NOAH HOLTEGAARD

Om “Vinese”

3D-printet blomst, der består af grønne nelliker, roser og violer, som er digitalt sammensmeltede. Nelliker er et symbol, der med relation til Oscar Wilde og hans tekster blev gjort til et symbol for homoseksuelle mænd, som bar grønne nelliker i deres knaphul for at vise andre homoseksuelle, at de havde den samme seksualitet i en tid, hvor det kunne føre til fængselsstraf.

Violer er et symbol for mange lesbiske og personer med sapfisk seksualitet. Både ordet “sapfisk” og violens symbolik stammer fra den græske digter Sapfo, der ofte refererede til kærlighed mellem kvinder ved hjælp af violer.

Roser er et symbol for trans-kønnethed. Blomsten i sig selv har to køn på én gang og er derfor nonbinær af natur. Men den er også blevet brugt som symbol på den høje dødsrate for transkønnede. Sarah Prager, forfatteren til Rainbow Revolutionaries, skriver: “There is a phrase ‘Give us our roses while we are still here’, trans people are murdered at alarming rates and the roses are associated with mourning since you lay roses on a grave.”

Om “Næste gang vil jeg være en anden“

Om kroppen, der forandrer sig i en retning, man ikke selv har bedt om, over for det fine, naive håb om, at kunne få lov til at blive en anden næste gange. Her refereres både til barndomslege og kønsroller i børneuniverser, men også til hormonbehandling, og håbet om at kunne starte forfra med puberteten.

Den stærke Son-Gotham fra Dragon Ball, der i serien kan forvandle sig til en stærkere og vildere version af sig selv, bliver symbolet for transformation og udvikling som noget sejt og beundringsværdig. Der findes et snert af håb om selv at kunne blive til en sejere version af sig selv en dag.”

Om “Min krop var aldrig min“

Værket handler om dualiteterne forbundet med at eksistere i en transkønnet krop. På den ene side findes kampen mod at eksistere i en krop, som man ikke oplever, afspejler den man er. Og spørgsmålet om, hvem der har retten til at bestemme over folks kroppe. I Danmark har Center for Kønsindentitet monopol på alt kønsbekræftigende behandling af transpersoner, hvilket betyder, at retten til at bestemme over transpersoners kroppe tilfalder staten.

På den anden siden har vi alt det smukke, magiske og kraftfulde. På tegningen ses figuren Sailor Moon, der fremstår, stærk, selvsikker og stolt, fra serien af samme navn. I serien forvandler hun sig til en magisk version af sig selv og kæmper for at redde Jorden fra ondskab. Der er igen eksistere tvivl om, at hendes forvandling er smuk og fantastisk.

Om “Måske forsvinder skammen en dag”

På tegningen ses to figurer, Princess Bubblegum og Marceline fra serien Adventure Time, der kysser. De var et af de første homoseksuelle par i mainstream børne-TV.

Værket handler om de første helt spæde følelser af forelskelse og romantik. Om det første kys og følelsen af næsten at være flyvende. Men det handler også om, hvordan man navigerer i alle disse følelser sammen med en følelse af skam, og hvordan det kan føles helt fantastisk og skræmmende på samme tid. Om håbet om at skammen en dag forsvinder, håbet på, at det en dag ikke længere føles skamfuldt at være queer, og troen på at man en dag ikke længere har lyst til at gemme sin kærlighed væk.

Vinese
Plastik
20x7x7

næste gang vil jeg være en anden
Parpir, farveblyant, farvekridt, glimmer lim, rhinsten, træramme, plexiglas
24x33x2

MY BODY AND I ARE FIGHTING AND I SEEM TO BE THE ONE LOOSING
Fotoprint, plexigals, metal
37x50x1

min krop var aldrig min
Parpir, farveblyant, farvekridt, glimmer lim, klistermærker, træramme, plexiglas
24x33x1

måske forsvinder skammen en dag
Parpir, farveblyant, stof, træramme, plexiglas
24x33x1

Glimmerstøv
Video
–

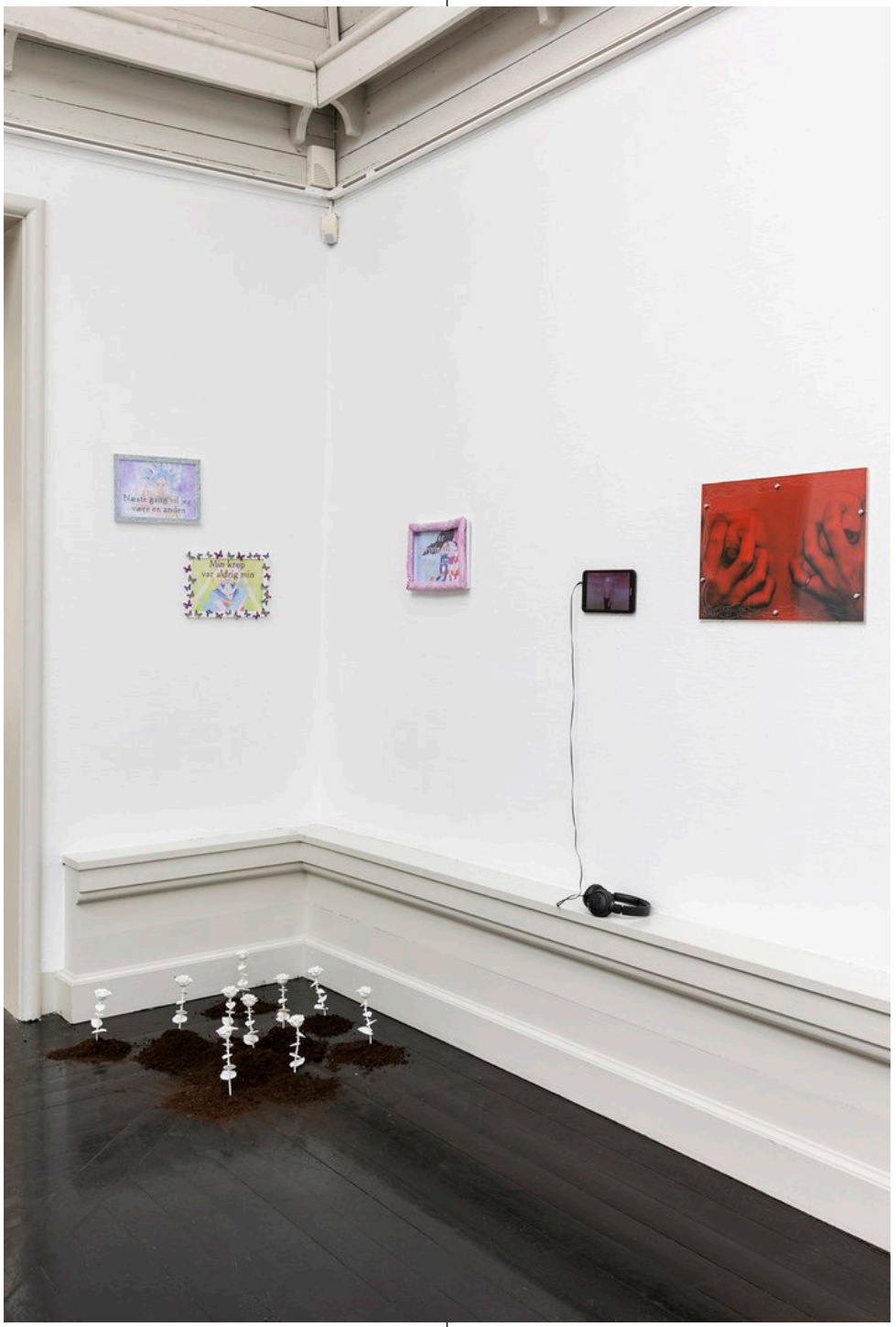
Min krop
var aldrig min

ng vil jeg
n anden

Min krop
var aldrig min

måske
forsvinder
skammen
en dag

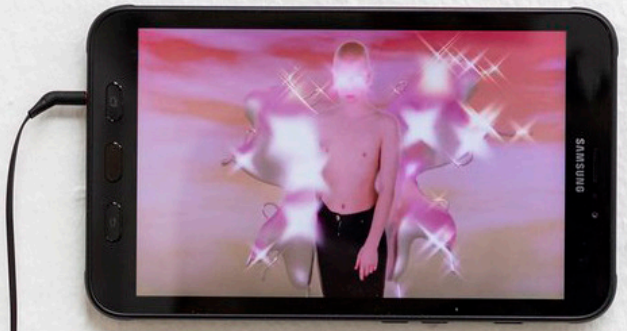
SAMSUNG

LAURITS HONORÉ RØNNE

Mit videoværk "FRIE STEN" undersøger stenenes liv – liv, der udvikler sig dynamisk og autonomt uden for menneskelige begreber om tid og intelligens. Jeg er særligt interesseret i sten og stenmasser i det nordsvenske Sápmi, da landskabet og kulturen i denne region har været så domineret af minedrift siden slutningen af det 19. århundrede. Mineindustrien har, især ved at inddrage enorme landområder omkring Kiruna og Gällivare, fremhævet kolossale konsekvenser ved at kapitalisere øde samiske landområder og grundfjeld. Jeg har filmet videoværket i Nordsverige sidste sommer. Hjemme i post-produktionen har jeg arbejdet en del med lydbilledet, hvor min egen stemme blandt andet indgår og interagerer med de omgivende fjelde og sten.

FRIE STEN
Video
–

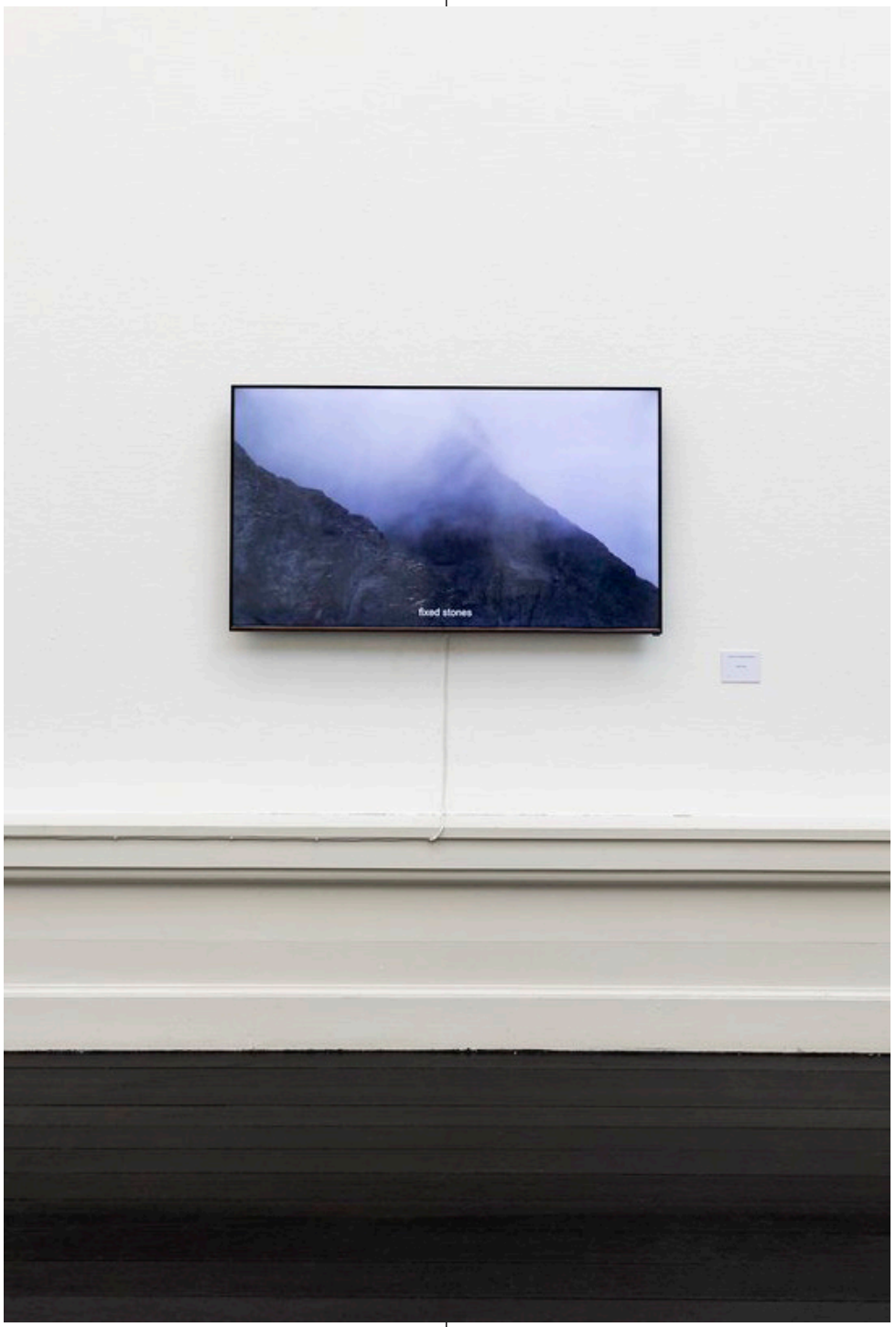
fixed stones

free stones

MILLE HOU

Mine værker udspringer af en undersøgelse af de igangværende paradigmeskift inden for sociale strukturer og klima. Et skifte fra det allerede eksisterende mønster til et nyt. Med fokus på tænkemåder eller et system af tanker og sammenhænge i, hvordan vi forholder os til omverden og vores omgivelser. Mit fokus er særligt inden for klima, hvor radikale ændringer ift. forbrug og CO2-udledning er livsnødvendige i den grønne omstilling, i et ultimativt kapløb med tiden om at sænke farten på de stigende, globale temperaturer.

Mit ønske ligger i at udfordre de allerede eksisterende tankemønstre omkring, det jeg kalder, objekter fra "hverdagens skygger". Det gør jeg ved at løsrive objekter fra deres originale placering og position og iscenesætte dem på ny og i sammensætninger af andre objekter uden umiddelbare slægtskaber. Her er det min intention at udfordre beskueren til at danne et nyt forståelsesmønster om den nye konstruktion af de mere eller mindre, genkendelige objekter.

Jeg arbejder med objekter, som i stor grad bliver overset udover deres funktion af at servicere os. Objekter, som indirekte i deres betydning og funktion, såvel som direkte fysisk befinder sig i en form for "skygge" for vores umiddelbare synsfelt. Det er også derfor, jeg har fundet særligt brugte objekter med markeringer af at have været brugt – objekter, der på sin vis er "uddøde" og dermed besidder kvaliteter som uforløsthed, ironi og ugyldighed. Denne følelse af "ubehag", som forvrængningen af disse trivielle objekter vækker, inspirerer til at stille spørgsmål til vores plads og omgang i verden og til de aftryk, vi efterlader. Det er også mit ønske om at skabe en bevidsthed omkring den evige fornyelse af objekter i en verden, der langt hen ad vejen har nok producerede objekter.

Mechanical breath of the tantric serpent
3,5 udstødningsrør fra biler,
9 yoga måtter
30x400x500

Web of Exhaustion
Massagepude,
9 vinduesviskere, elastiksnor
15x165x40

Interconnected passage of what connects but separates
TV-antenne, 3 dørmåtter
60x110x155

EDYTA HUL

I have a special sensitivity for organic forms that later are being reflected within my works. In the painting “Furtherst Source” I tried to play with the human cognition and imagination in a way that can blur the boundaries between what is mimetic and what is abstractive. Inspirational for this work was the thought that the abstract image is not coming from craving for aesthetical balance or clear logical calculation, but evolves from the natural-spiritual and feminine mental environment. This work, like many others of this period, is a reflection of my feelings and a private hideout from the human world. My most important tool is my body. Often I paint with my fingers or without any tools, just letting paint to drop only with a little bit of my control. The most inspiring aspect is this organical (living, changing) process. All the forms come up intuitively, I let myself experiment with shapes and paint.

Furtherst Source
Olie og emalje på lærred
170x130x2

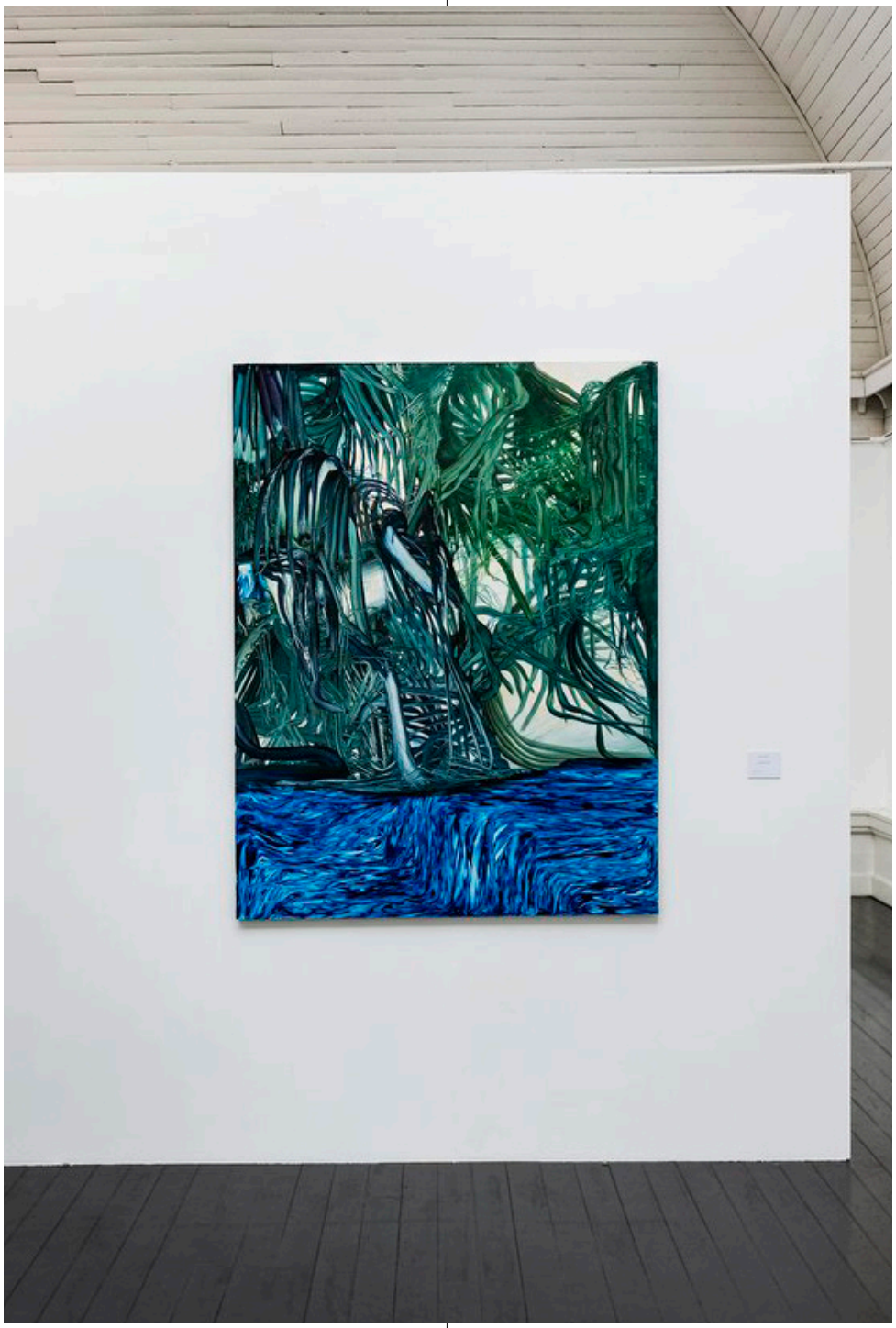

GRETE KYED HVAM

Serien "War-piece" er mit blik på en verden i krig, jeg forsøger at skildre. Et 'female gaze' på kvinders identitet, liv og udfordringer. I denne serie har jeg villet vise kvinders styrke, også den styrke, der ligger i bløde værdier – derfor "pigefarven" lyserød. Og selvom der ikke har været krig i Danmark i umindelige tider, er krigens følger rykket ind i vores hverdag.

Mine malerier er fortællinger om kvinder, hvor jeg har stykket detaljerne sammen og digtet videre på fotos, som jeg har fundet på nettet eller selv har taget – og som er blevet mere aktuelle nu. "War-piece 1" er fortællingen om en ung soldat, inspireret af en Rundetårn-udstilling af Syriske kunstnere for en del år siden. "War-piece 5" handler om en mere hverdagsagtig situation, hvor en kvinde samler styrke ved at stå i nogle meget specielle sko. Maleriet er inspireret af en Marina Abramović udstilling.

Motiverne er tegnet med kul på gessopræpareret lærred. Kultegningen er fikseret og bemalet med transparent oliemaling, og der er efterfølgende tegnet lidt videre med kul og skrædderkridt. Skyggerne i begge malerier er et tema, jeg også arbejder med.

War-piece_1
Olie, pastel og kul på lærred.
135x145x2

War-piece_5
Olie, pastel og kul på lærred.
135x90x2

ASKE HVIDTFELDT

Jeg fandt en masse gamle malerier i storskrald. Jeg tog dem med hjem og pillede malerierne af deres blindrammer og spændte nyt lærred på. Dernæst sleb jeg alle guldrammerne ned og malede dem hvide.

Jeg havde tanken, at jeg ville lade motivet brede sig og æde hele rammen, og vende rundt på hierarkiet i værket. I denne sammenhæng tilføjede jeg et ekstra lag og malede portrætter ovenpå det første maleri. Portrætterne taler ind i en fotografisk historie, men ironiserer også over temaet selvportræt og tilføjer noget unheimlichkeit midt i de stærke farver.

Jeg vil undersøge de spændinger, der opstår når man maler et maleri i maleriet og på en måde kaprer fortællingen. Samtidig taler denne tanke om overtagelse også til min fascination af den dystopiske fortælling, koldkrigen og DDR-grå, rigide regimer, men også til min egen interesse i at undersøge de hierarkier, jeg stiller op i min egen malepraksis og, hvordan det påvirker mit syn på omverdenen.

Selvportræt
(gul med blomster)
Akryl på lærred og ramme
109,5x77,5x5,5

Selvportræt
(grøn, jungle, nat)
Akryl på lærred og ramme
99,5x83,5x7,5

Selvportræt (med system)
Akryl på lærred og ramme
105,5x78x6,5

Selvportræt (HALs)
Akryl på lærred og ramme
93,5x76,5x5

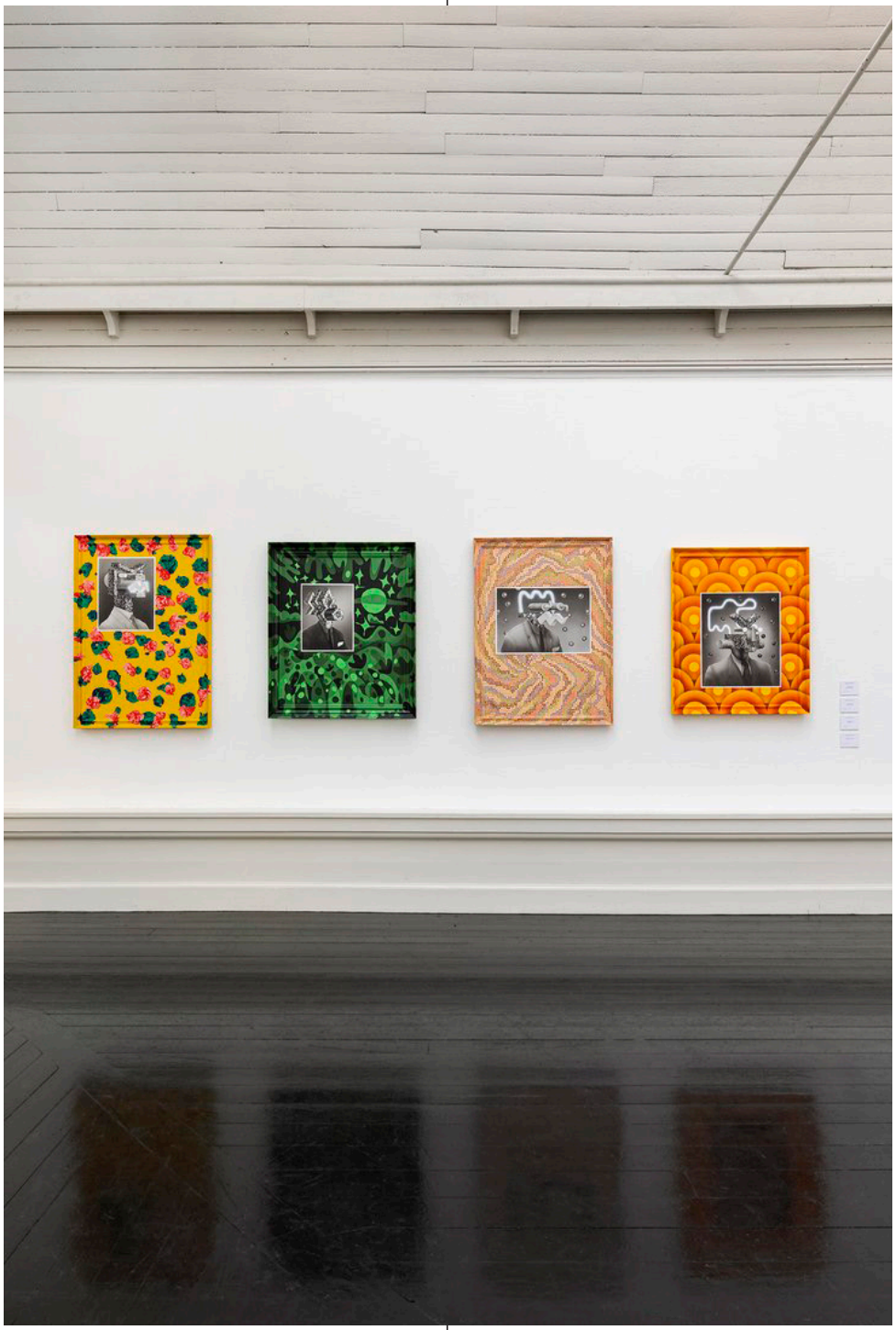

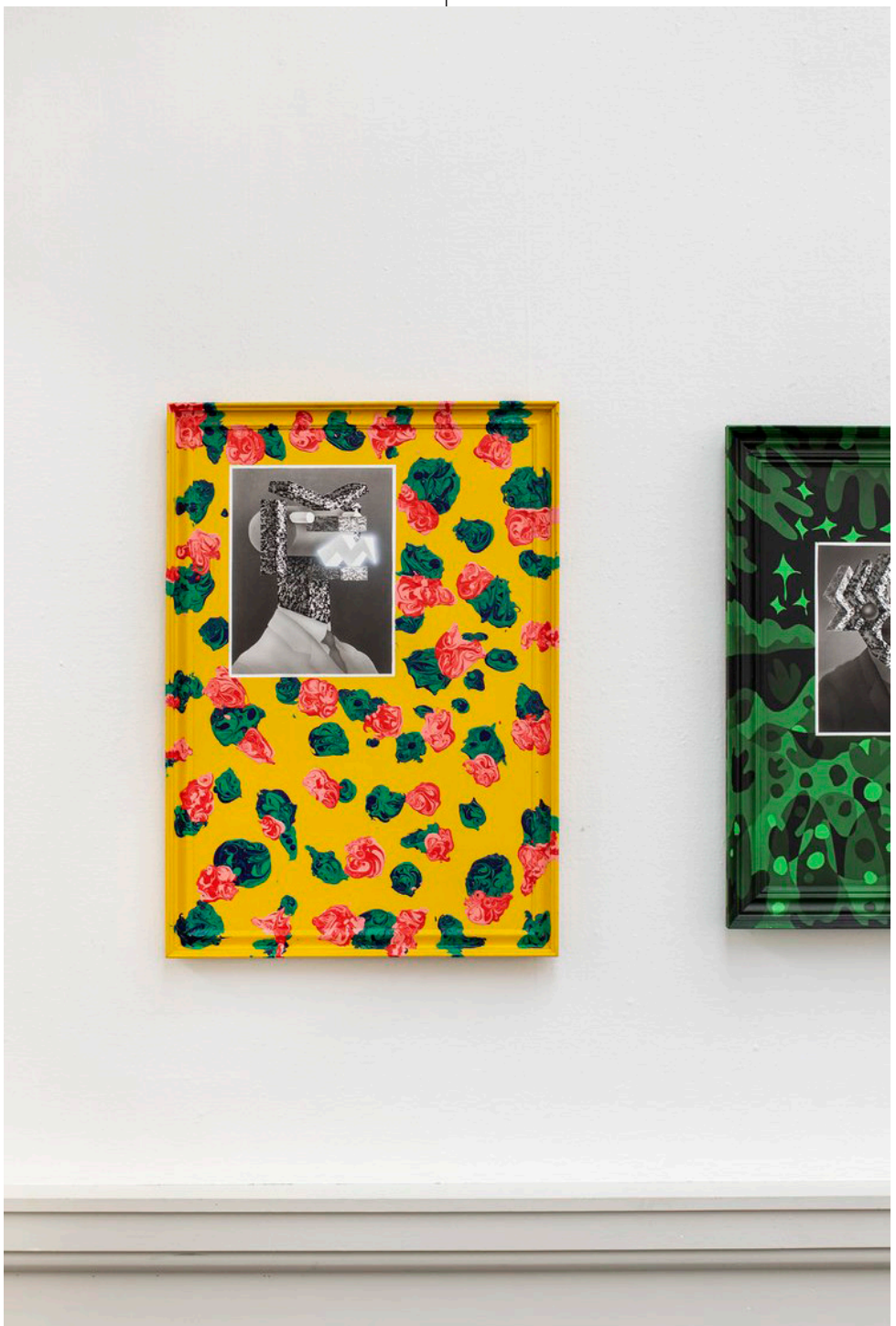

AMALIA MELCHIOR HYLDAHL

Værket "Shelter, Bearing I. At The Edge Of Its Existence." er en hyttelignende konstruktion, lavet af sortbejdset villavejsstakit samt pæle, og tager sit udgangspunkt i idéen om en transportabel gravhytte, hvor der indeni er plads til opbevaring af liget under transport, og udenpå er håndtag, der gør den mulig at løfte.

Konstruktionen finder sin inspiration fra flere af fortidens gravkonstruktioner og ritualiseringer, sammensat til et koncept, der kombinerer gravbygningen og kistens funktioner. Udgangspunktet for mig er der, hvor kroppen efter dets endeligt overgår fra værende aktivt subjekt til værende objekt og dermed skilles fra sin "menneskelige" væren for at indtræde i en ny økologi. Mere specifikt undersøger jeg denne form for beholder som middel for ritualiseringen samt den dermed følgende teatralske iscenesættelse af den menneskelige krops væren/ikke væren i dens naturlige forgængelighedsprocesser.

Jeg er i dette værk også interesseret i at undersøge, om disse objekter og konstruktioner, brugt og konstrueret til disse kroppe som fysiske spor, kan agere som stedfortræder for kroppenes tilstedeværelse i et miljø. Den menneskelige krop og dens mentale væren i en livscyklus, hvor bevidstheden omkring vores egen samt andres forgængelighed er et generelt udgangspunkt for min praksis såvel som værende et uundgåeligt livsvilkår.

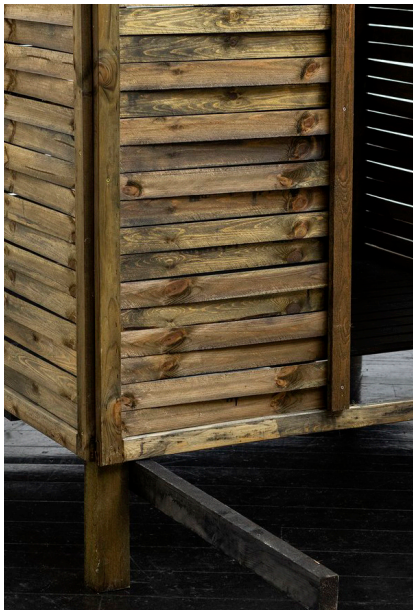

"Shelter, Bearing I. At The Edge Of Its Existence."
sortbejdset træ
og villavejsstakit
250x180x300

ISAC TONDE BRAUN
& ANNA SEEBERG BRAUN

Værkerne ”Kraft 1” og ”Kraft 2” er opstået ud af et samarbejde imellem min 11-årige søn Isac og mig, hvor han har tegnet, og jeg har broderet.

I sommer cyklede Isac og jeg langs Donau fra Wien til Budapest og i pauserne undervejs på turen var der ofte tid til fordybelse og tegning. Da vi kom hjem igen, og jeg bladrede i vores fælles notesbog, blev jeg inspireret af Isacs tegninger og begyndte at brodere dem.

Jeg elsker de fortællinger, som gemmer sig i hans tegninger. Der er en umiddelbarhed i hans tilgang og i hans streg. Jeg beundrer hans udtryk, tegnestil og fantasi og derfor var de for mig oplagte motiver at brodere. Det var vigtigt for mig ikke at ændre i hans tegninger, så de er gengivet stort set som de fremstår. Hans tegning og mit broderi komplimenterer hinanden godt, og det er berigende og sjovt at skabe noget sammen.

Kraft 1
Indfarvet bommuld
med broderi
34x43

Kraft 2
Indfarvet bommuld
med broderi
32x40

MIA KOKINE JOENSEN

Den performative handling i værket “Greenwashing (Venus in shell)” undersøger fænomenet ‘greenwashing’ ved praktisk at grønvaske kroppens overflade. Værket tager afsæt i personlige oplevelser af at være underlagt en grøn, overfladisk uniform, der tilslører virkeligheden, under et forhenværende deltidsjob i et kapitalistisk byggemarked. Den performative handling foregår i et miljø af elektronisk lyd og strandskalsskulpturer, der peger på dobbeltheden og spændingsfeltet mellem det syntetiske og det organiske. Lyden er produceret af Rumlespanden, Tringuita og Mia Kokine.

Videoværket “Vinterfugl (danser omvendt til Rumlespandens ‘La Gatita Fria’)” undersøger en sammensmeltning af kattens og sommerfuglens træk og bevægelser i et sneklædt vintermiljø ved Smørmosen. Den ene vinge refererer til den truede sommerfugl: Sortplettet blåfugl. At bevæge sig i sne og vind, iført vinger og blændet af masken til lyden af Rumlespandens ‘La Gatita Fria’. Vinger af sammensyet stof, grundet med kalkmaling, og malet med oliefarver. Masker af hønsenet, brunt papir, papmaché-ler (toiletpapir, vand, trælim, sandspartel, hvedemel).

Lyd produceret af Rumlespanden / Mads-Rumle Holmboe Schmidt.

Greenwashing
(Venus in shell)
Performance
–

Vinterfugl (danser omvendt til La Pollera Amarilla)
Video
–

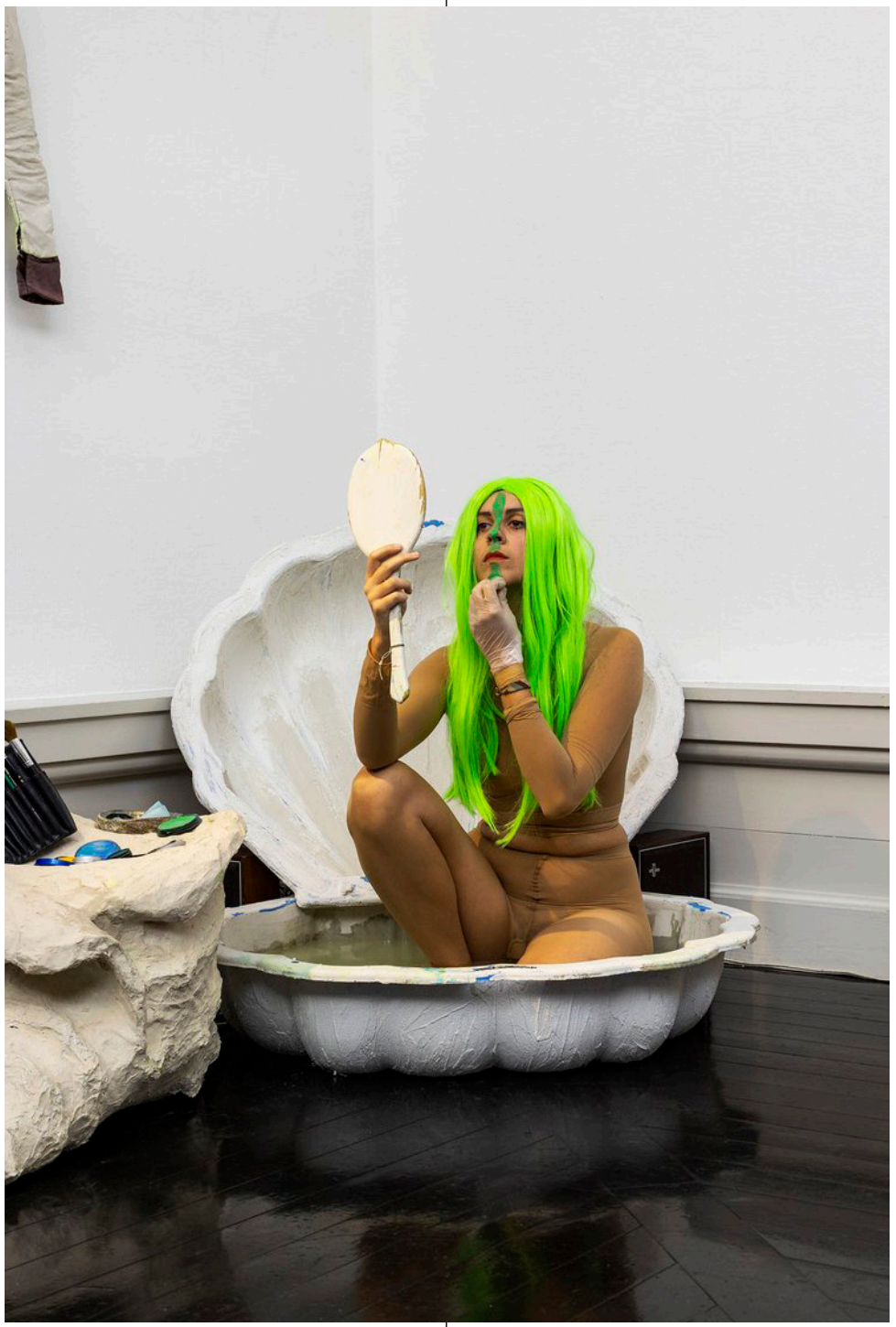

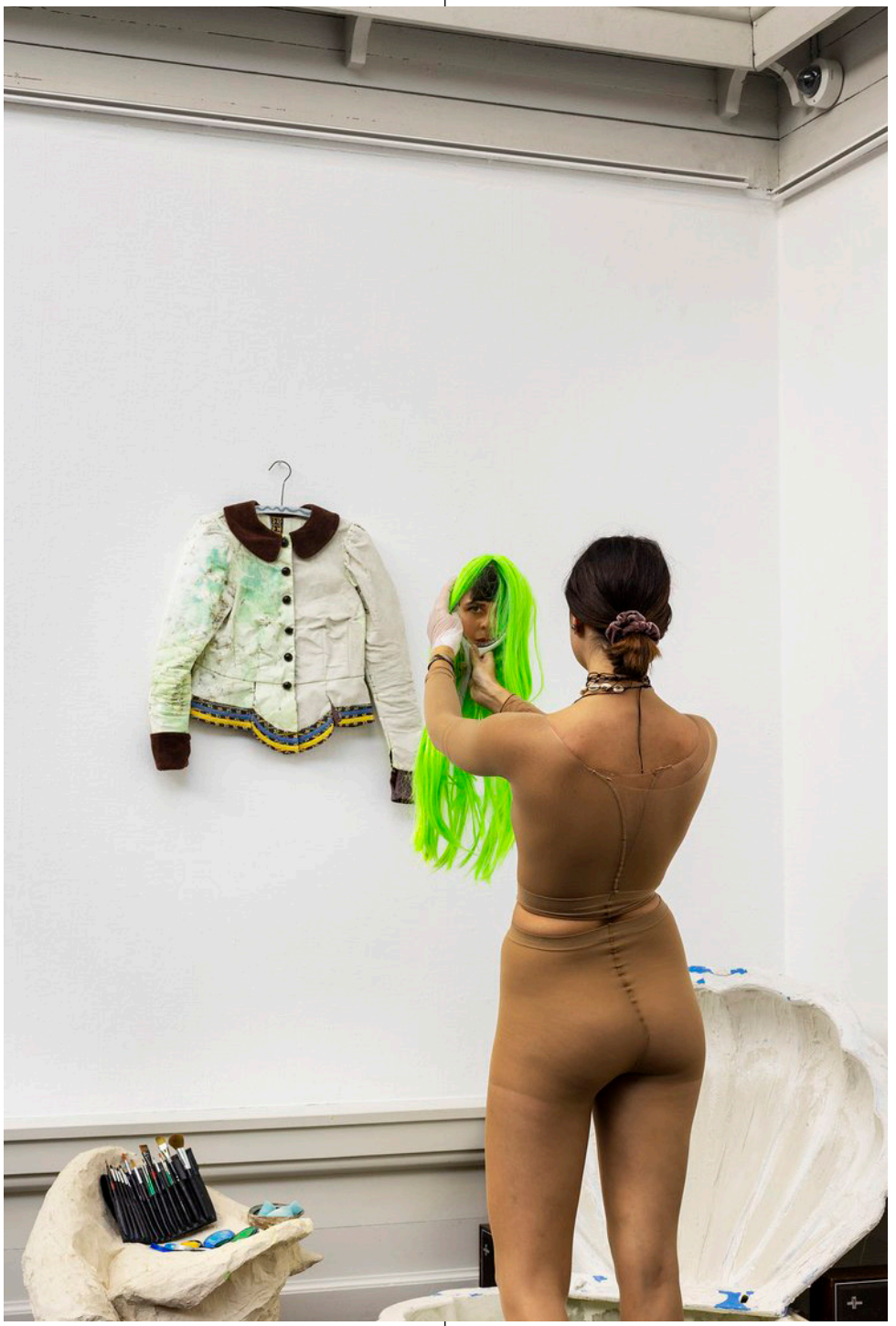

EMMA KALLAN

”Perfect Bridesmaid”

Fanget i et slør/Venter i et tårn/
Skriver til skyerne >> den perfekte brudepige: Svært placeret chart; simplistisk levn af romantikkens kilder. Men uden ridderlig kærlighed opleves tårnets længselsfulde vinduer funktionsfattige. På grund og på trods af dette: hylder + manifesterer den perfekte brudepige stædigt hjertets nedarvede simplicitet.

”Just Calibrating (clockwise)”

Følelsesreguleringer, ved at sjippe: Den sportslige spirit i konsekvent at kalibrere – for eksempel og især – modsatrettede følelser.

[Sjip]

Beder bønner; for at kunne rumme polyfonier, lyden af emodiversitet.

[Sjip]

I arbejdet med cirkulære, usynlige kronologier, åbner muligheder sig – fx – for at vi kan bevæge os i felter – slutte fred transgenerationelt – kalibrerer dybt. Jeg ved ikke rigtig, hvordan man gør, men det her maleri er en start.

”Bamsemaskine (Helligdom)”

Bamsemaskines nyttige, nuttede og hypno-beroligende effekt er uovertræffelig. Som et nyopgravet guldhorn - borer den sig ind i sjælen. Dog ved ingen om den udøver placebo eller ej, men alle testimonials taler virkelig lunt om bamsemaskinens ufejlbarligt healende effekter: Denne nuttetheds-makulation fungerer som en instant førstehjælpsprocedure.

- Al min taknemlighed går i ydmyghed til Bamsemaskinen. [anonym klient].

Perfect Bridesmaid
Olie, lærred, blindramme
68x59x2

Just calibrating (clockwise)
Olie, lærred, blindramme
80x60x2

Bamsemaskine (Helligdom)
Olie, lærred
65x67x1

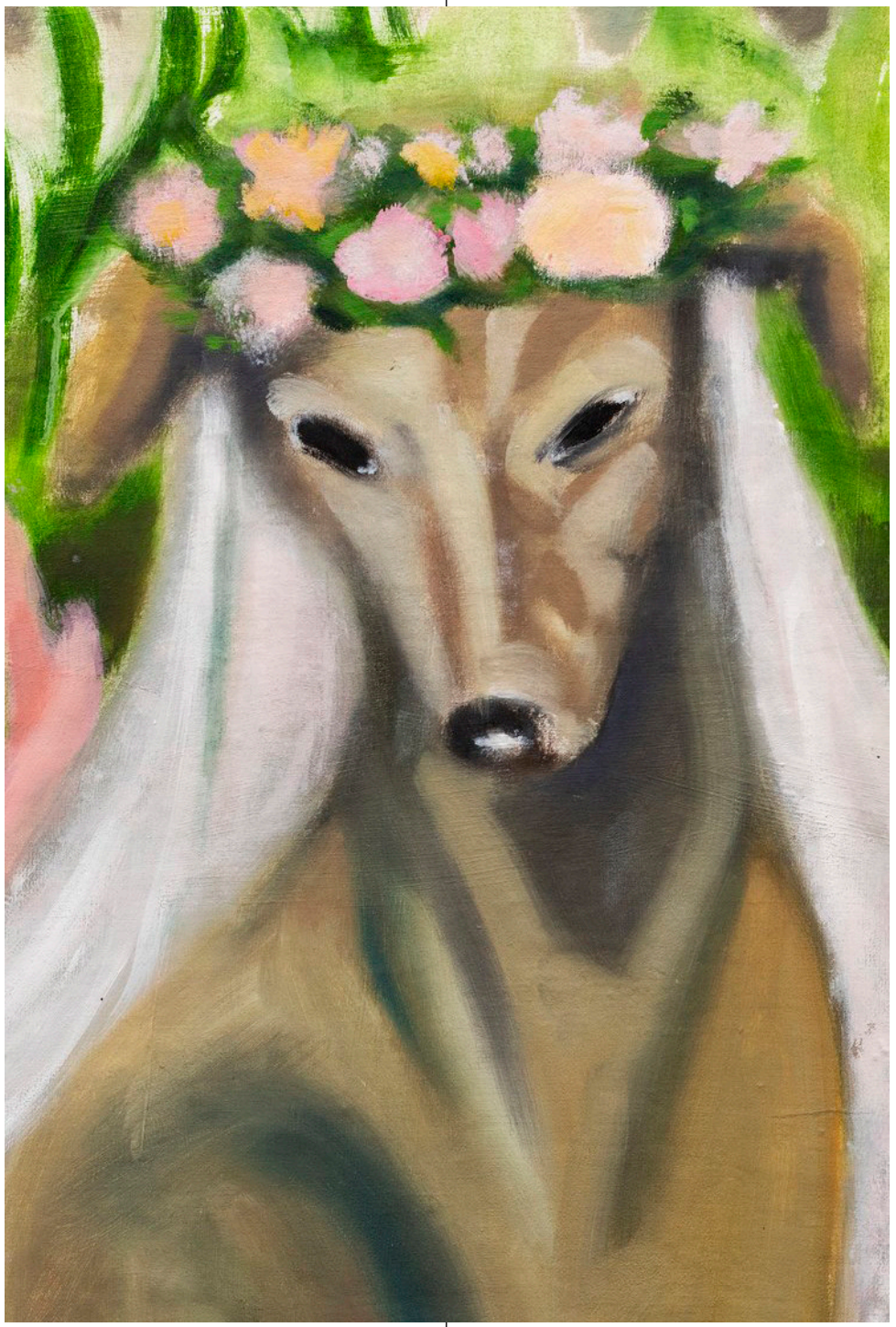

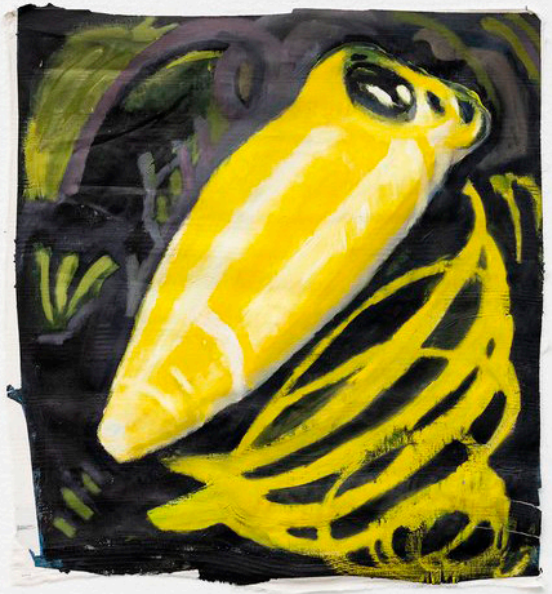

LOTTE KEJSER

De 3 værker “Moderen 1, 2 og 3” er en del af i alt 17 parafraser over værker af den svenske samtidskunstner Anna Bjerger. Værkerne var mit bidrag til Golden Days festival, som i år – i anledning af regeringsjubilæet – havde temaet: Queens – kvinder, køn og magt. Festivalen havde bl.a. fokus på oversete kvindelige kunstnere gennem tiden.

Anna Bjerger maler figurativt og hendes motiver er ofte enkle og fragmenterede. I min tolkning af hendes værker går jeg et skridt videre med hensyn til forenkling og fragmentering. Jeg lader også motivet få fokus ved slet ikke at fortælle noget om baggrunden og mellemgrunden. Jeg er ikke interesseret i at male hver enkelt lille detalje, og jeg maler også kun fragmenter af kroppe – til parafraseprojektet her kun fragmenter af kvindekroppe. Man kan sige, at jeg tager detaljer ud og beskriver dem. Farverne er nedtonede og jordbundne, men alle værkerne har som minimum et strejf af rosa, og de fremstår lyse og feminine.

Generelt lægger mine værker sig genremæssigt i grænsefeltet mellem abstraktion og figuration. Et kendetegn for mine værker er også, at jeg viser processen – jeg forsøger ikke at skjule fejl. Jeg vil gerne have at værkerne fremstår ægte og ærlige og viser, hvad de kommer af og fra. Jeg arbejder mest med oliemaling – masser af oliemaling – på lærred og MDF-plader. Jeg har altid flere værker i gang på samme tid, og jeg skifter lynhurtigt imellem dem. I arbejdsprocessen får jeg mulighed for at lede min egen energi over på lærredet – jo større lærreder des større armbevægelser og energiafledning. Processen afspejler sig også i værkernes ekspressive udtryk.

Moderen 1
Olie på lærred
50x40

Moderen 2
Olie på lærred
50x40

Moderen 3
Olie på lærred
50x40

PERNILLE EMILIA KJÆR

Mine værker er et møde mellem støbte metaller, svejset stål og biomateriale. SCOBY (symbiotic culture of bacteria and yeast) er her både præsenteret i levende form, såvel som en beklædning af metallemmer, udtørret til en læderagtig masse. I det organiske materiales proces opstår en ukontrollerbar kemisk reaktion. Værkerne ændrer sig samtidig over tid som SCOBY'en dehydreres og ældes, imens metallet oxiderer og langsomt ruster.

Værkerne er både enkeltstående væsener og samtidig en del af en større sammenvævet fortælling – som et netværk af mycelium. Igennem en worldbuilding af hybride kroppe opstår en fortælling om det rhizomatiske og non-lineære, om former i spændingsfeltet mellem en mykologisk urtid og en menneskeskabt futurisme.

Loss of Human Form (Rhizoid)
Stål, kombucha SCOBY
145x121x37

Loss of Human Form (Orifice)
Metalhåndtag, kombucha SCOBY, latex, ledningstæmmer
18x69x78

Dwelling Shell, Body Assembled
Aluminium
47x38x16

Moist Metal Scabs, Dissambled Body
Aluminium, ledning, kattegrus
135x300x200

Seeking Connection
Bronze, stål, kombucha SCOBY, kontaktlinsebeholdere
34x31x12

Embryonic root
Bronze, ansigtssolarie
34x62x24

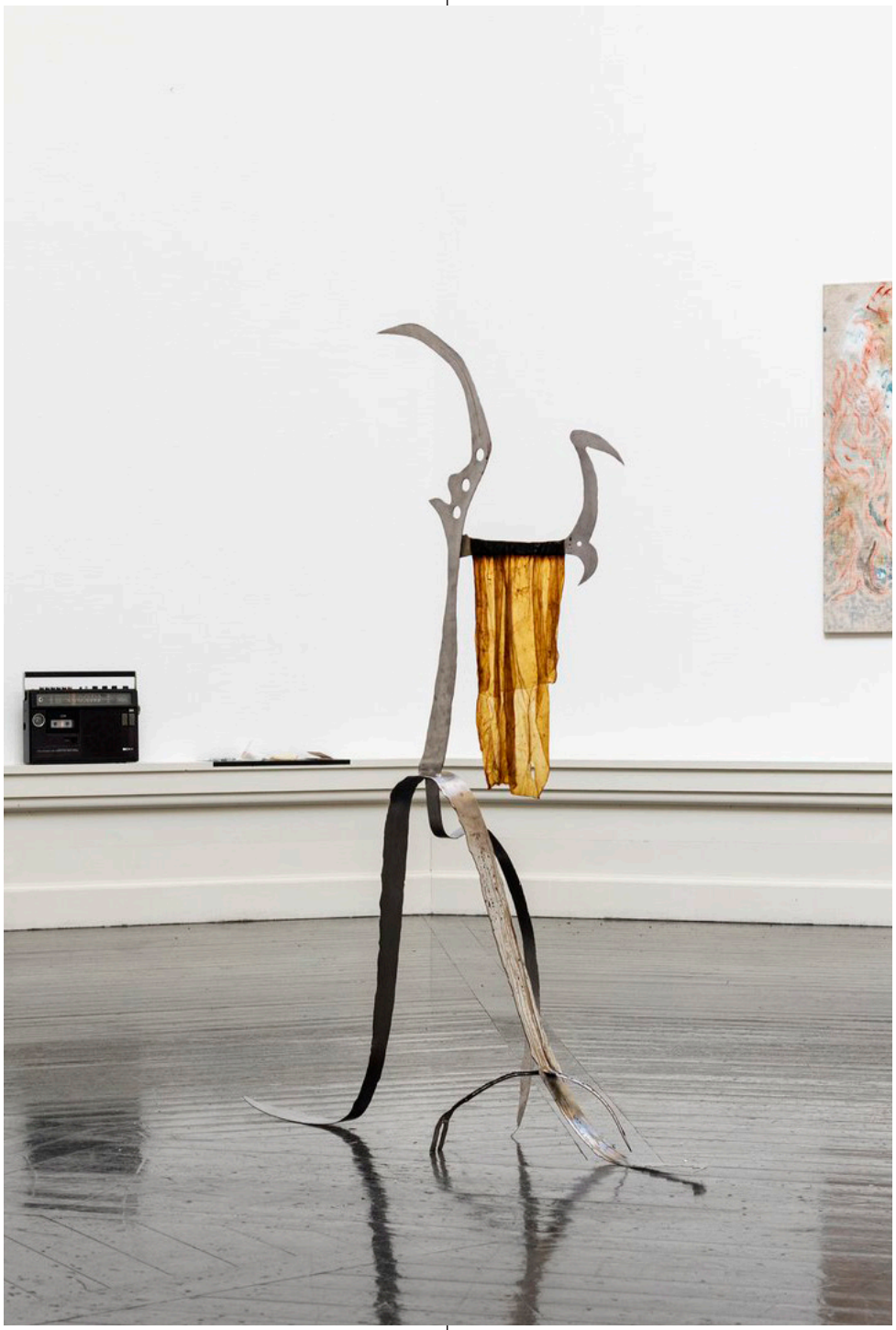

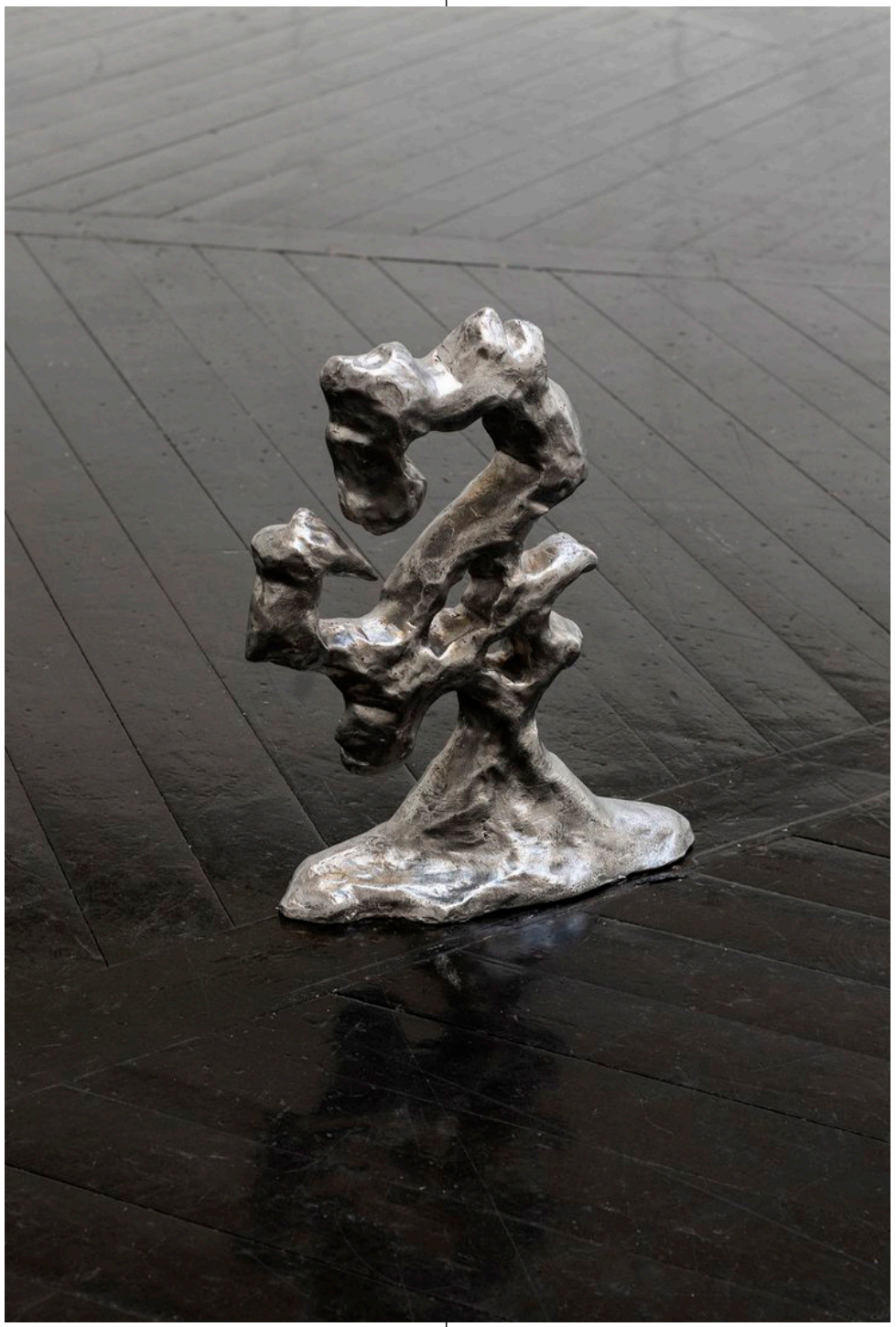

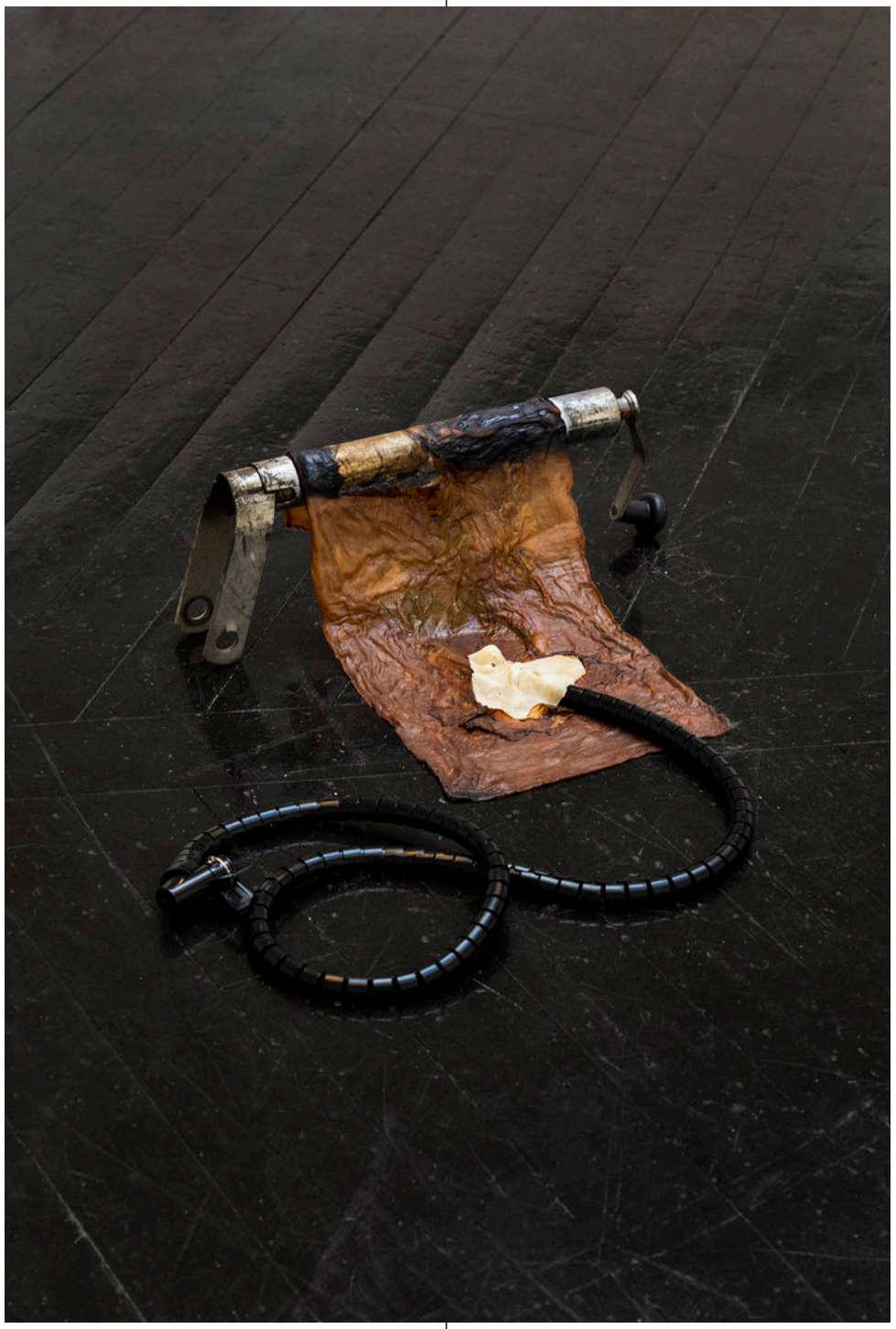

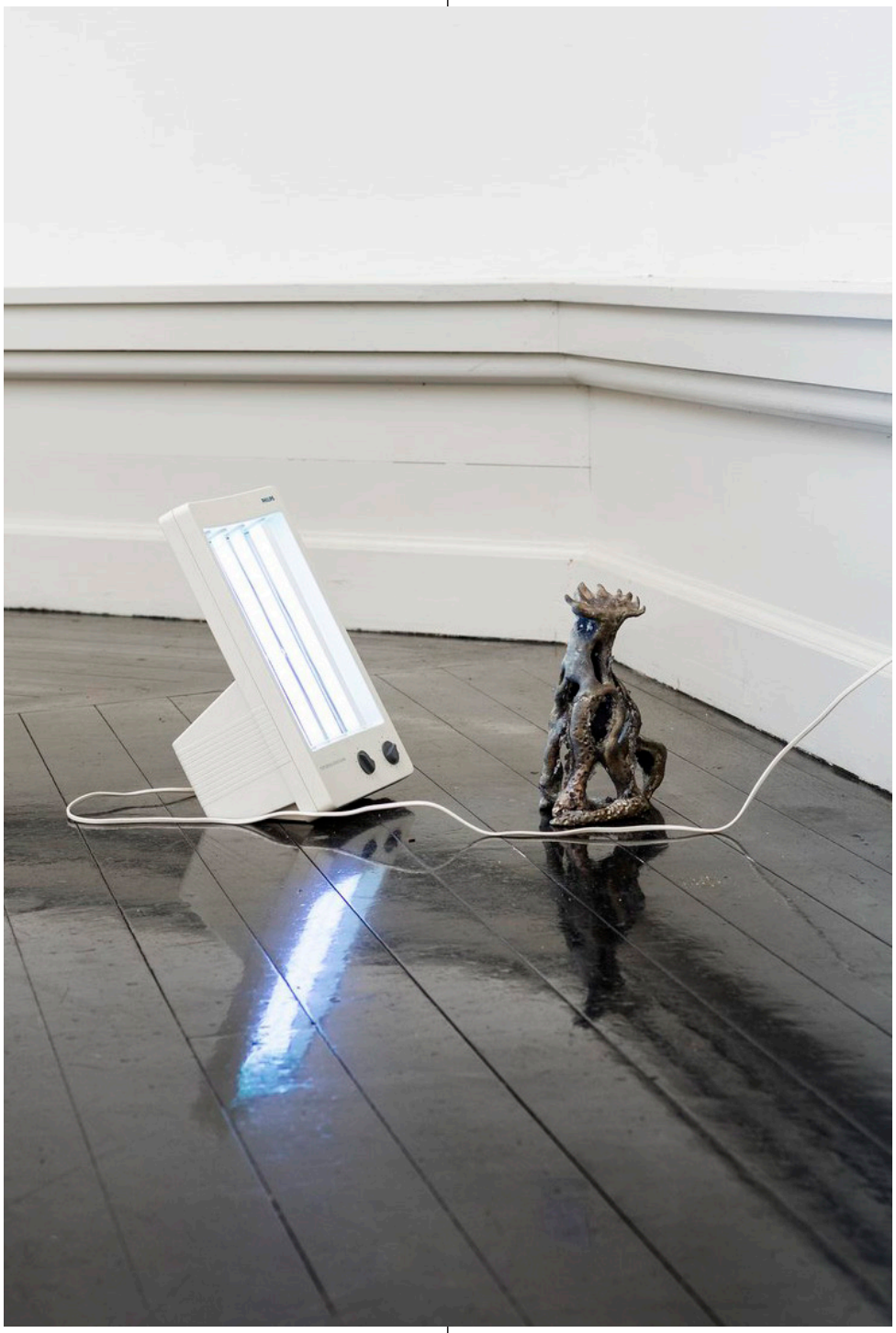

MALTE KLAGENBERG

Mit bidrag til KE22 er en serie på fire værker, som tager udgangspunkt i forstadslivet. Dette svært definerbare mellemsted, hvor omkring halvdelen af alle danske borgere er bosat. Forstaden rummer dermed en enorm diversitet i befolkningssammensætning. Dog ikke mangfoldigt blandet som i byen, men derimod opdelt i monokulturelle enklaver.

Værkerne i serien kredser om temaer som; nabostrid, ensomhed, længsel, misundelse, ungdomskedsomhed, mono-kultulelle ekkokamre, frihedstrang og begrænset bevægelsesfrihed. Altså rimelig almengyldige tematikker som går på tværs af klasseskel, alder, køn, etnicitet mm. Måske er det netop dét, at vi deler disse temaer, som gør det muligt at sameksistere på trods af de mange, mere eller mindre synlige grænser, som forstaden er bygget af.

Værkerne udspringer af utallige ture rundt i det storkøbenhavnske forstadslandskab, hvor leverpostejsindhyllede parcelhuskvarterer, afbrændte knallerter, skønne grønne områder, store trætte boligblokke, offentlige svømmehaller og mondæne villaveje er til at finde klods op og ned af hinanden.

Den nye verden bygges på fundament af længsel
Blyantstegning på passepartout karton, koldnålsradering på papir
100x70x2

Stedet hvor grænser plantes, klippes og sprænges
Blyantstegning på passepartout karton, fotogravure på papir
100x70x2

Når mindreværd skaber merværdi bliver friværdi mindre værd
Blyantstegning på passepartout karton, koldnålsradering på papir
100x70x2

Domicil og Domæne
Blyantstegning på passepartout karton, håndkoloreret koldnålsradering, fotogravure og håndkoloreret cyanotopi på papir
100x70x2

MARIE FLARUP KRISTENSEN

The installation “Millennial Burnout” consists of a videoscreen placed on a stained glass mosaic shelf. The video plays in an endless, annoying loop accompanied by a bossa nova-inspired music sequence.

We watch Miss Cigarette do the same thing over and over again. Burning out and rising from the ashes. She is dressed in a sad costume made of painted rubber foam and the cheapest satin I could find. I like to think of these as “naive” materials referring to a childlike expression working against adulthood. For me naive materials and aesthetics emphasize ideas of value: high vs. low – bad vs. good – upper parts vs. lower parts of the body.

The work dwells on the idea of burning out. Burnout as the millennial condition. Our base temperature. Our background music. Our lives. We millennials were born into a global capitalist economic market which demanded of us to optimize ourselves to be the very best workers possible. In the conditions of late capitalism, work, for many people, has come to feel like a battlefield, and daily life, including politics and life online, like yet more slaughter. Burnout is a combat metaphor.

You put the cigarette in your mouth. You light it. You suck on it. You flick it.

“It’s better to burn out than to fade away,” Neil Young sang, in 1978 and perhaps Miss Cigarette agrees. Why be you when you can be fired? From the ashes we will rise happier than ever!

Millenial Burnout
HD video 2:20, glas, kobberbånd, loddetin
30x25x25

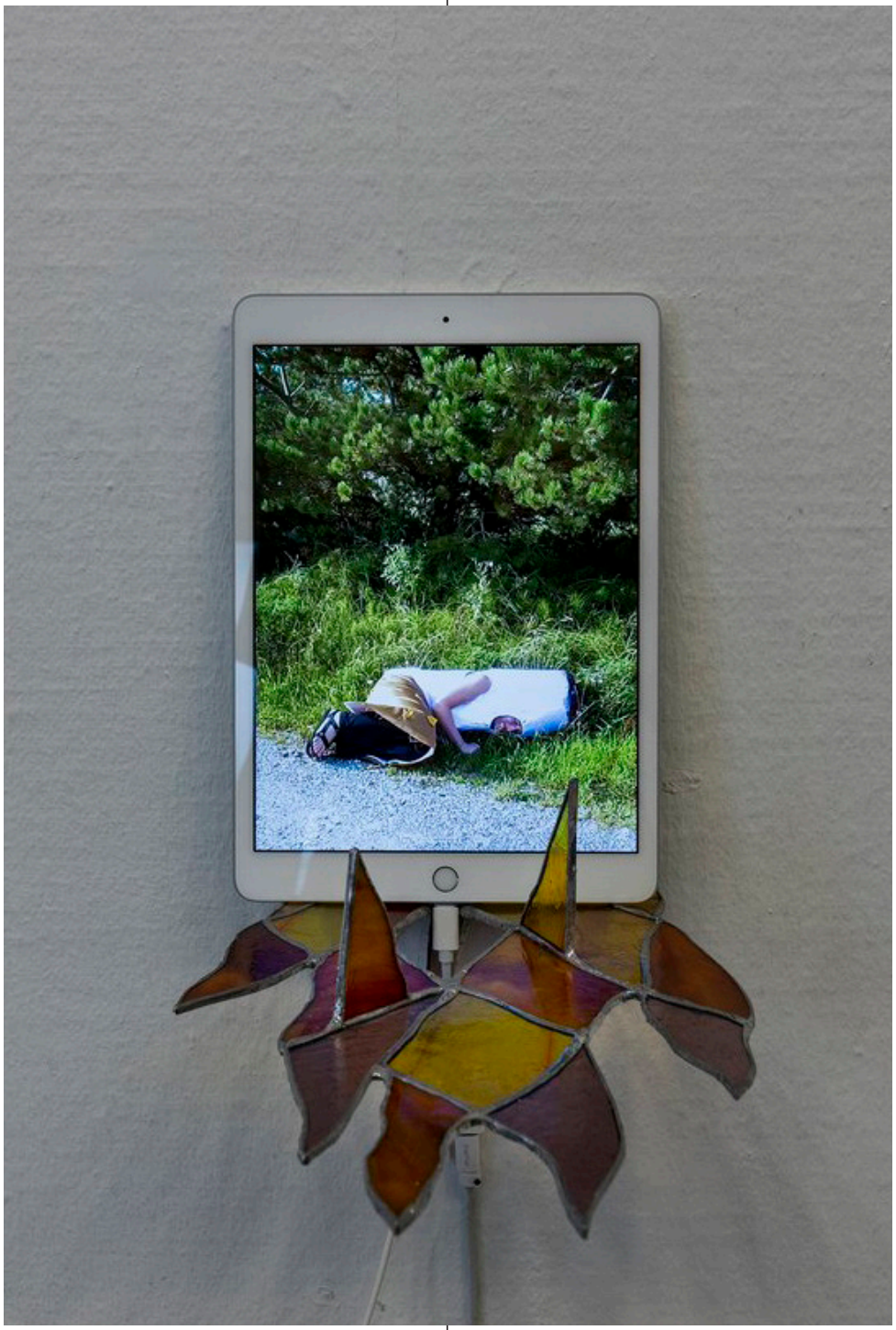

MORTEN LADEHOFF

”Ectoparasitism II” er et installationsværk for elektromekanisk præpareret cello. Celloen er fuldstændigt selvspillende og programmeret til at spille et loop på ca. 20 minutter med en efterfølgende pause på 5-10 minutter. Værket kan også opføres i en koncertversion med en varighed på ca. 8 minutter.

Som komponist af eksperimenterende musik for klassiske instrumenter og ensembler har jeg tidligere arbejdet med at integrere mekanik og motorer i instrumentale værker. Mest for at udvide udtryksmulighederne og klangpaletten, men også som et redskab til at kommentere på den klassiske musiktradition og dens konventioner.

Celloen er i sig selv stum. Men i det øjeblik den ‘besættes’ af et virvar af elektromekanik, bliver den vagt til live og får mulighed for at udtrykke sig i lyd. Hele det elektromekaniske system og celloen er altså gensidigt afhængige af hinanden og uden den anden part er der ingen mulighed for musikalsk udtryk. Lidt på samme måde som nogle typer parasitter fungerer i naturen, hvor en parasit og et værtsdyr er afhængige af hinanden. Fx den lille pudsefisk, der lever af at rense gæller og mund på store rovfisk som i princippet nemt kunne spise den, men lader den arbejde i fred og ro, fordi den er vigtig for deres velbefindende.

Jeg synes idéen om kunstnerisk autonomi er interessant. At kunsten kan tale for sig selv og have sin egen vilje til udtryk. Dette værk er et eksempel på en ultimativ form for autonomi, da celloen er fuldstændig selvspillende uden nogen direkte menneskelig indgriben.

Ectoparasitism II
Træ, stål, aluminum og elektronik-komponenter
150x45x30

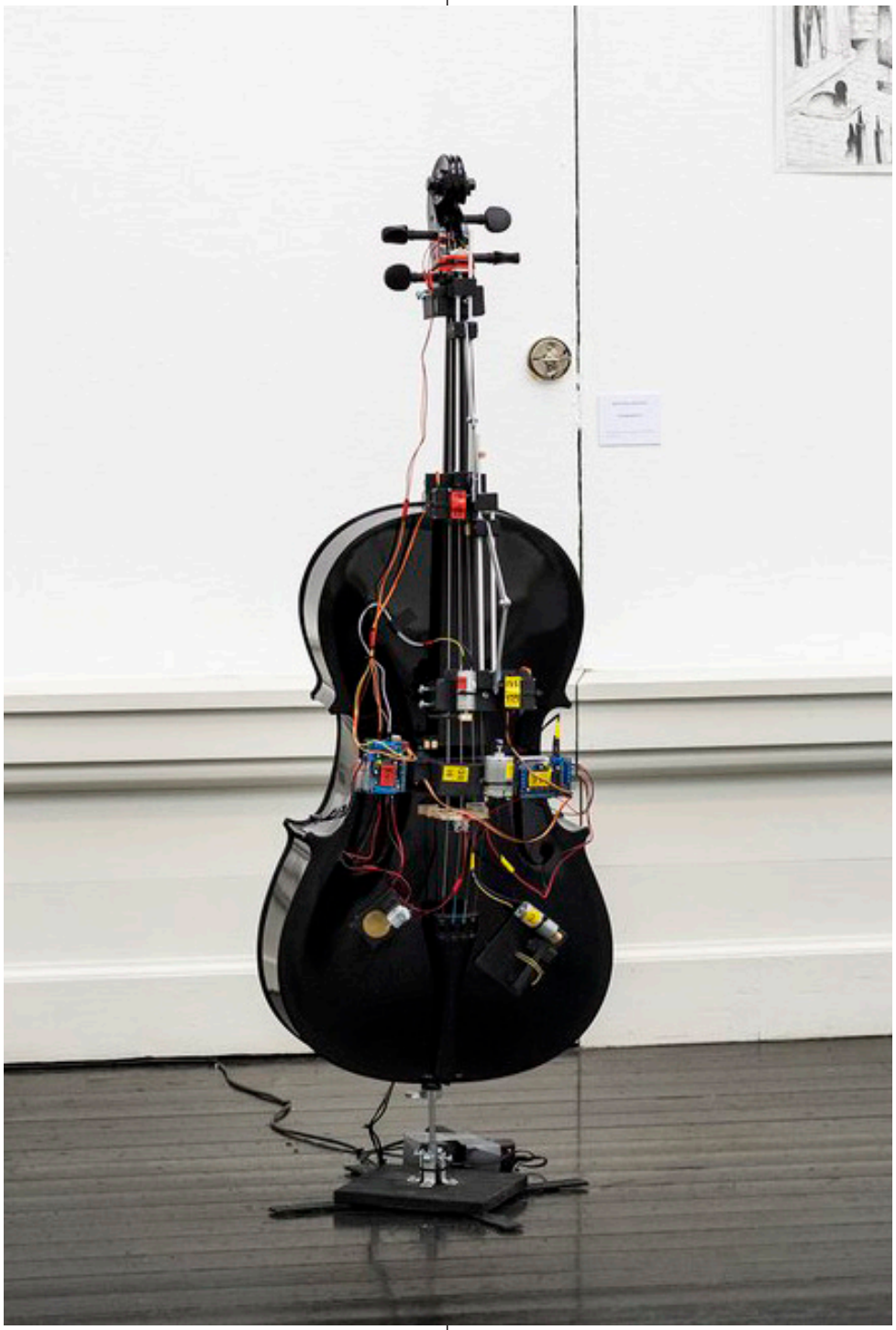

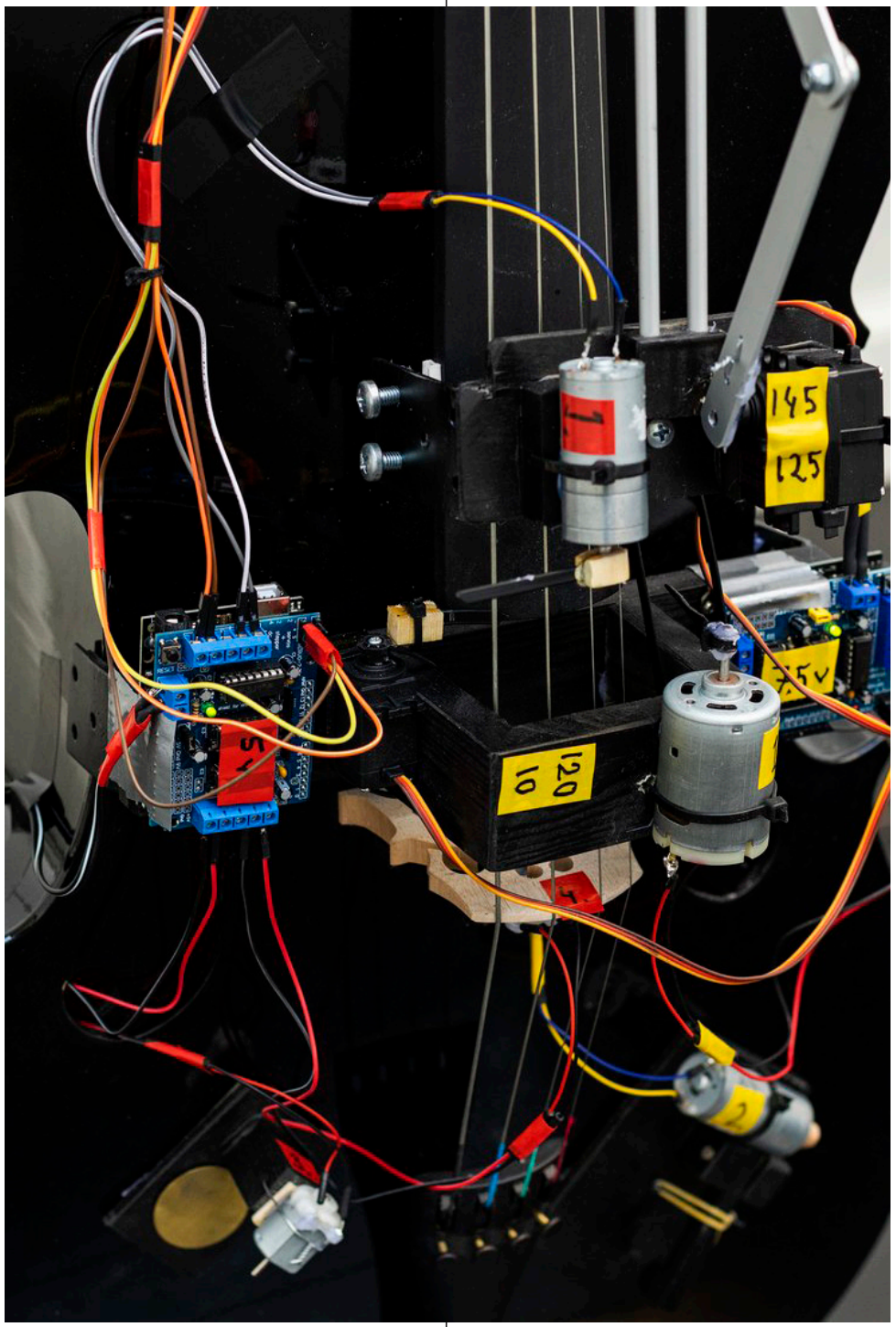
145
125
120

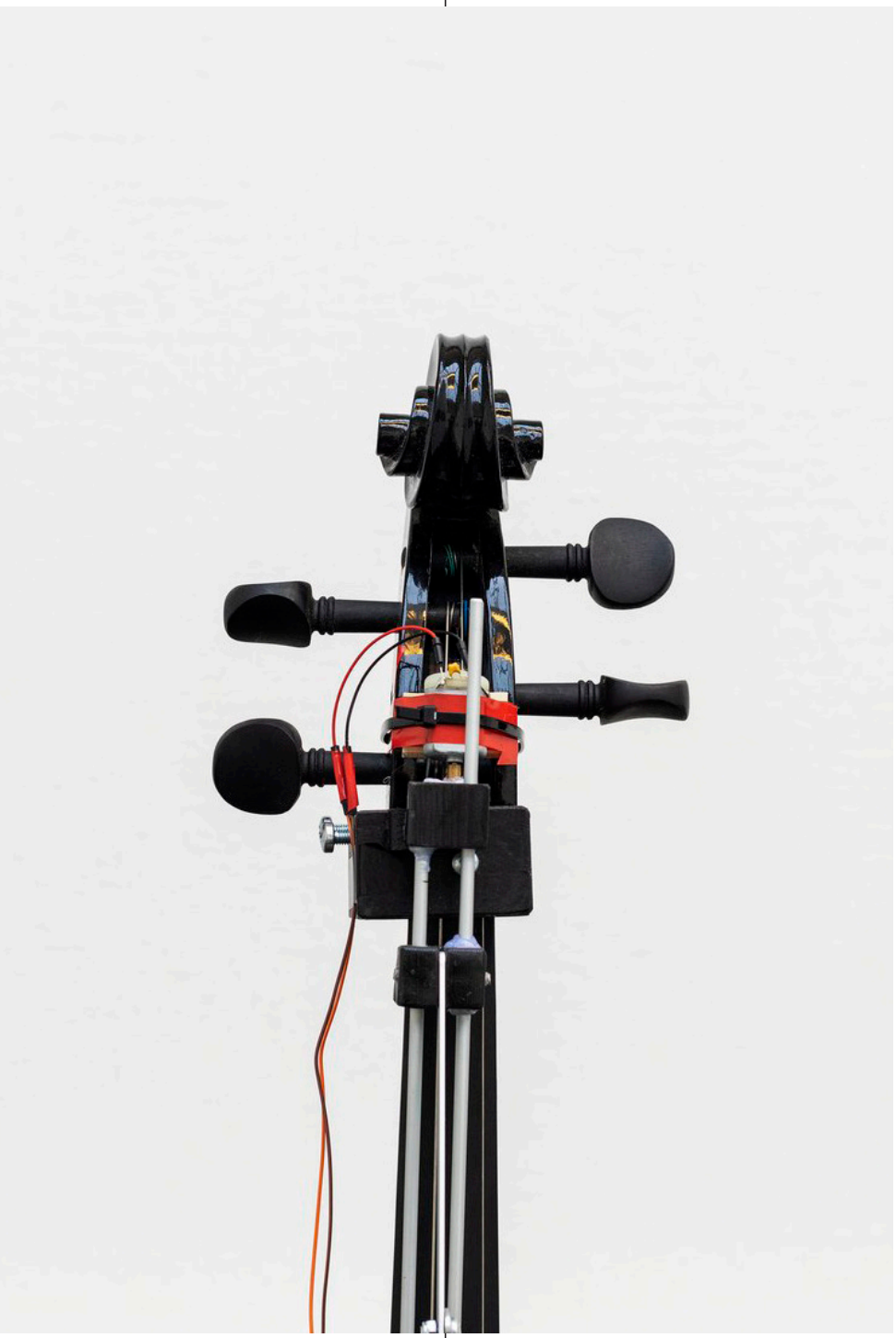

KAJA LAHODA

En skærms billedkvalitet markedsføres ofte gennem lysende billeder af øde landskaber eller farverige havdyr, der flakser rundt som pauseskærm eller baggrund på displayet. I værket "Facehugger (Sealily television)" har forstenede søliljer overtaget et fladskærms-tv. Her er overfladen fedtet ind i sort ostevoks, der hovedsageligt består af paraffin, som er et restprodukt fra petroleumsindustrien, og som bruges til at forsegle oste med. Søliljer er en gruppe af havdyr, som længe dominerede havbunden, indtil klimaforandringer gjorde havene for sure, kort før dinosaurerne opstod. Både ostevoksen og sølilje-fossilerne peger tilbage i dyb geologisk tid til en verden, der rækker langt ud over menneskelig fatteevne. For mig er disse samtidig en spinkel indgang til den fortidige verden, som vores er en forlængelse af. Voksen og fossilet er indkapslinger – form, der bevares over tid.

"Foliage" og "Embedding" er to forskellige værker, som er dele af en nyere serie skulpturelle relieffer, jeg arbejder på. De består af fundne beholdere produceret til at bære forskellige materialer, som er i en form for bevægelse; materialer, som transformeres, eller som skal skaffes af vejen, som fx affald, rengøringsmidler, byggematerialer eller kemikalier. Forskellige scenarier og vækster udspiller og udvikler sig nede i disse beholdere i form af voks, der fylder rummet og tager forskellige former, som bl.a. forholder sig til det hjemlige og uhjemlige, skidt, hjemsøgelse og plante-horror.

Foliage
Spand, voks
30x28x28

Facehugger
(Sealily television)
Spand, voks
30x28x28

RIKKE LAURSEN

Cinderella's Shoe

Story behind the fairytale.

Cinderella broke her heel – and got the prince

Perfection is not the way to happiness.

Jeg er keramiker og ville lave en Askepot Sko i porcelæn. Da den kom ud af ovnen, havde hælen fået et knæk i brændingen, og skoen var lidt skæv. Andre synes skoen havde en "fejl", mens jeg synes, den var endnu mere fin, fordi den var blevet så skrøbelig og havde karakter. Jeg så helheden, ikke "fejlen".

Der er så mange unge kvinder derude (eller unge Askepotter, om man vil), der gerne vil være perfekte. De føler, de kun er gode nok, hvis de får 12-taller i skolen, har store struttende læber, flotte instagram-kroppe, det rigtige tøj og den fedeste personlighed.

For andre mennesker kan man dog godt være "helt rigtig", uden man er perfekt. Måske er man faktisk endnu mere "rigtig", fordi man ikke er perfekt. Det er skoen et symbol på, og noget som jeg også engang imellem har rigtig godt af at huske mig selv på.

Cinderella's shoe
Porcelæn, glasur
14x8x25

PÅL LERSVEEN

Til årets KE viser jeg en videoinstallasjon, “Snill gutt”. For meg handler arbeidet om minner og en sårbar kroppslig plassering. Samtidig forsøker jeg å gi nytt spekter og plass til ulike identiteter. Arbeidene mine oppstår ofte i gjennom undersøkelse av egne minner eller andre konsepter, jeg vil utforske. I dette arbeidet tok jeg utgangspunkt i et setning, jeg aldri riktig har forstått betydning av og ønsket å etablere en romlig tilstedeværelse av ordene. Jeg ville i dette arbeidet se nærmere på endeløs loop uten forløsning og hvordan setninger endres gjennom brytning av oppbyggingen i setningen.

Snill gutt
Video
–

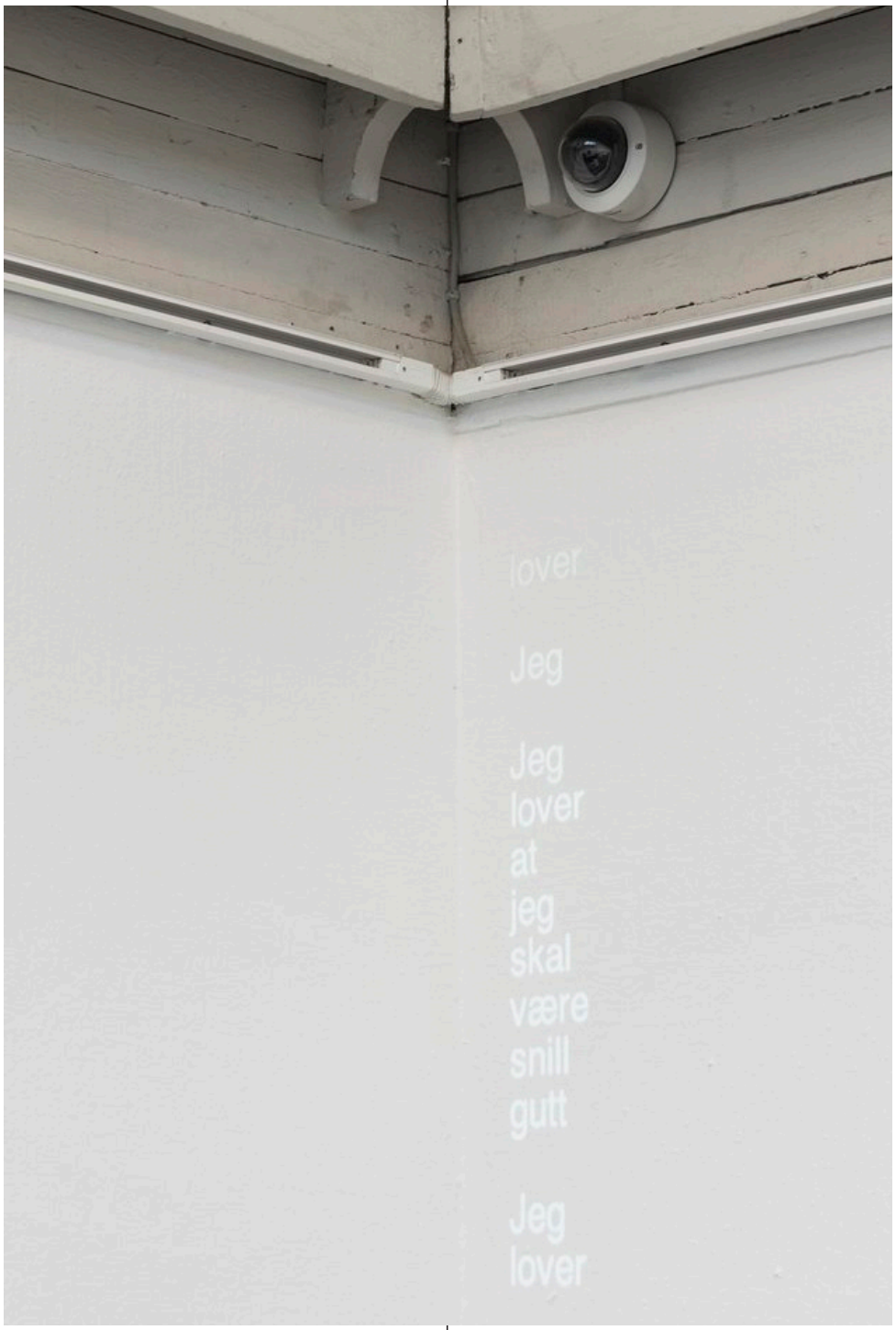

MALTE FREJ LINNEBJERG

I Malte Linnebjergs kunstneriske praksis arbejder han blandt andet med undersøgelser af hverdagsobjekter. Malte Linnebjerg har en interesse i, hvordan disse objekter udtrykker status og tilhørsforhold i vores samfund og er knyttet til identitet og idealer. Dette sker gennem skulpturer, video og installationer. Malte bidrager med sit relief "Born to fish forced to work", lavet af fundet materiale.

born to fish forced to work
Øloplukker og andre
fundne objekter
25x13x7

ALBA LIV HANSEN

Værket “Disc Utility” er en brugerflade, som tillader brugeren at manipulere en CD-afspiller ved at gynge.

Ved at lodde nye forbindelser ind i en CD-afspiller kan man kortslutte signalkæderne og skabe lyde, som for afspillerens oprindelige formål måske var utilsigtede. Lydene man kan generere er enormt voldsomme – det drejer sig ofte om ren støj og aggressive glitches, som æder sig ind på det originale output. Jeg finder det ret ekstatisk at frembringe dem. Især fordi kortslutning er en proces med meget uforudsigelige resultater. Jeg er draget af ting, jeg ikke kan kontrollere, eller den del af en given tings liv, som jeg ikke har agens over.

Så fik jeg lyst til at skabe et medie, som tillod en at tage imod det her soniske angreb på en måde, som gjorde det muligt at kanalisere energien gennem kroppen, og derved få en følelse af at være endnu mere i alliance med det. Jeg synes selv den klassiske musik på CD’en er med til at understøtte stemningen. Det tilføjer noget lidt jovialt, lidt opstemt, til hele foretagendet.

Tak til min kæreste, Jakob Folke Ivarsson, for at købe discman’en, og inspirere mig til at circuit bende den.

Tak til min tidligere underviser, Stephen McEvoy, for at dele mine interesser, lære mig det grundlæggende om blok-diagrammer og lån af loddekolbe.

Tak til min underviser Malene Bang, for at hjælpe mig med at støbe gyngesædet.

Tak til min tidligere underviser i klassisk klaver, Aria Farjadi, for at udvide min bevidsthed om forholdet mellem harmonik, musikalitet og sensitivitet over for menneskers energier.

Tak til Det Kgl. Danske Kunstakademi, som gjorde det muligt at udstille den ved Rundgang, og Den Frie for at vise den på KE. Og tak til alle dem som har delt glæden ved at lege med værket.

(På KE er det af installatoriske grunde ikke muligt at sidde på gyngen, men man kan skubbe til den, eller selv rode med kabelforbindelserne, som hænger frit under gyngens sæde).

Disc Utility
Reb, epoxy, div. skruer
og gevind, Discman, CD,
BT-afspiller, kobberplade
300x50x30

ONYX
CLASSICS
Vivaldi
Famous Concertos
COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO

TILDA LUNDBOHM

Værket "Jag har en vän" er en fundet rumdeler fra et hospital med en broderet tekst. Teksten siger "en dag ringer de og siger, at det er for sent nu, da kan jeg sove roligt". Teksten skrev jeg i en af de sværeste tider som pårørende, fanget i en følelse mellem skam og forløsning.

I værket "Skymningssagor (skumringsfortællinger)", oplever vi en ung dreng stirre på en computerskærm 3D-printet i resin. Drengen er koncentreret og kigger dybt ind i skærmen, der ikke kan slukkes. Han ligger alene med sine øjne fikseret på computeren, uforstyrret i sin egen verden. En uendelig strøm af information flyder ud af skærmen, ukontrolleret og ucensureret ind i drengens tanker.

Det udtrykker måden, hvorpå vi modtager information, gennem vores mobiltelefoner og fjernsyn, ude af stand til at respondere på, hvad vi ser, konstant indtager vi verdens traumer i soveværelsets trygge rammer.

Værket er lavet med hjælp fra Malene Bang, Kapper Creations, Sophia Yoma Vanhala, Elvin, Adam Fenton og Oskar Koliander.

Skymningssagor
Jesmonite, glasfiber, epoxy
45x50x186

Jag har en vän
Tekstil, broderi,
metalramme fra hospital
174x142x4

Det är
försent
nu

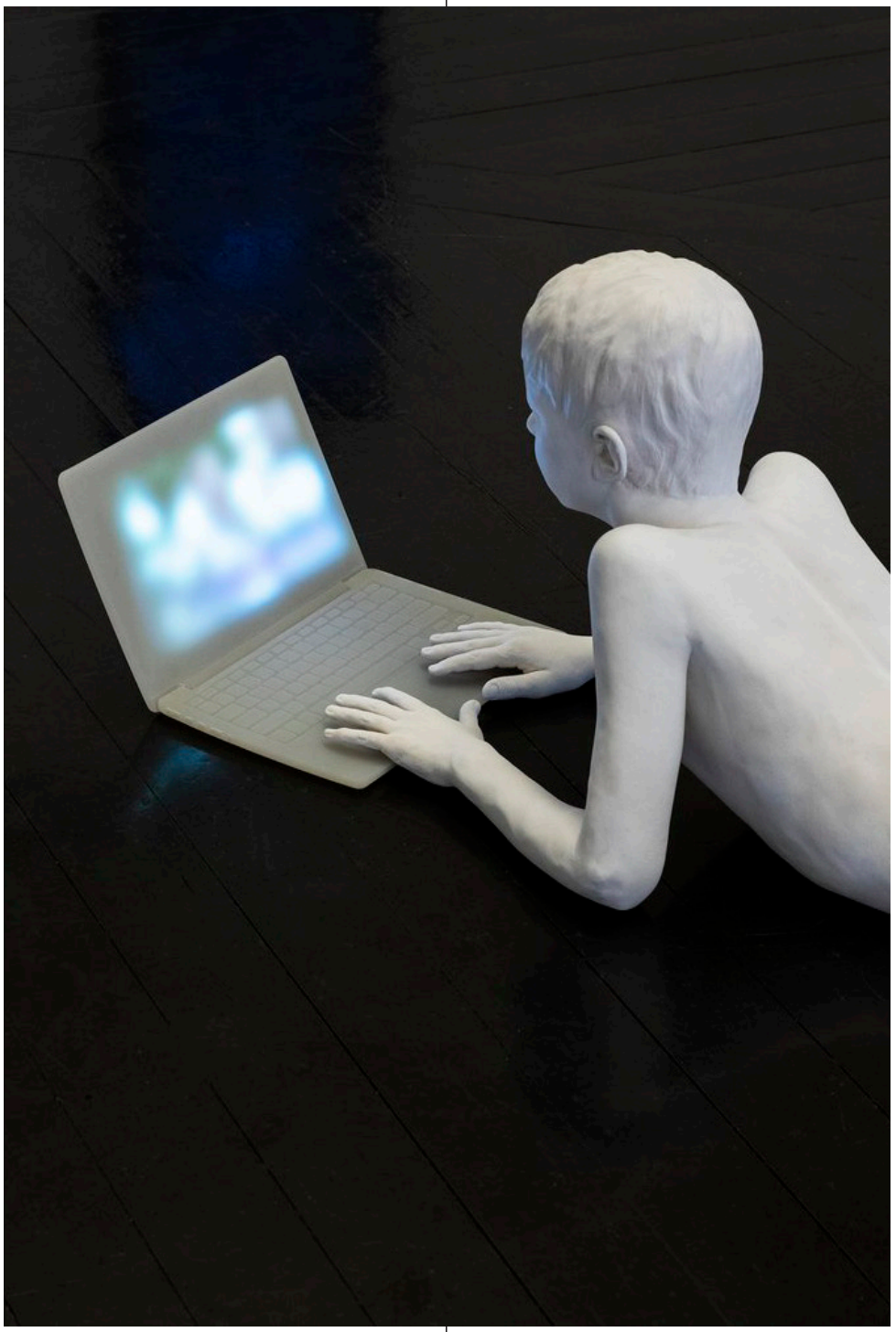

BILLIE MEINICHE

Mit arbejde kredser om selvet som et porøst, formbart og fragmentarisk stof. Værket “Jeg bliver helt enorm” er skabt af de silkekjoler, jeg bar, dengang jeg forsøgte at få fragmenterne til at passe som kvinde. Kjolerne er revet fra hinanden og syet sammen til en ny krop. Overgået fra et system af mening til et andet. I dag bor jeg i et grænseland mellem flere kønsidentiteter, det er noget med en masse skråstreger; de/dem/han/ham.

Arbejdet bliver et forsøg på, på en gang at forhandle, forstå og gøre oprør mod en plads i verden, der alt for ofte synes for snæver. I værket “Carrier installation, beholdersyge” møder vi f.eks. ordet ‘beholdersyge’, som for mig dækker over en slags overset magt. Beholderens magt.

At ville kontrollere, men også møde kontrol. At ville holdes om, men blive mast. Undersøgelsen af selvet er altså ikke kun et spørgsmål om identitet, men et fundamentalt spørgsmål om, hvad der former os, hvad eller hvem der tillader os vores plads som væsener i verden.

jeg bliver helt enorm
silke, tråd, hø
70x227x140

carrier installation, beholdersyge
Metal, stout
200x140x190

TINA MENORE

I work with a series that is called “Fred and Wilma Way”, the nicknames which my husband and I called each other when we first started our love journey. It’s an “almost” fictional universe where I create stories around childhood memories which included alcohol, violence, and separation.

The Catholic church was a safe haven when growing up. A place where I could pray for miracles. Rococo’s lavish decoration and ornamentation of churches is a reference point for me.

The sensuality of our bodies inspires me. The way they are warm, honest, and true. A combination of these experiences marks the base for my work. The works that I am showing at KE are also about love and sensuality.

About how sex can bring you as close to heaven as maybe angels and God can.

Papier-mâché is my media and works are filled with everyday recyclable paper and plastic garbage from my daily life. You can’t see the garbage, but it’s there. For me it’s symbolic and I apply material and color layer by layer to try to heal and reconstruct life.

People and angels are surrounded by butterflies and flowers in scarlet, pink and red, lime green leaves and purple toppings – and of course glitter and mother of pearl is everywhere. It reminds me of trips to church, living in San Francisco and the Middle East, going to Disneyland and now resting happily in Denmark.

Sex, Angels and Butterflies
Papmache, silkepapir, akryl, perlemor, glitter, genbrugsplastik og papirskrald
195x163x44

Fred and Wilma Standoff
Papmache, silkepapir, perlemor, pastel, kæde, genbrugsplastik og papirskrald
99x86x17

This Is What Happens When You Kiss Fred
Papmache, silkepapir, pastel, glimmer, kæde, genbrugsplastik og papirskrald
99x86x17

That’s What I Call A Kiss
Papmache, silkepapir, perlemor, glimmer, kæde, genbrugsplastik og papirskrald
106x96x10

KRISTINE MOGENSEN

Værket “Mit Hus” er en registrering af min krop gennem forskellige skildringer. Overtegnede tekstudsnit af journaler fra et sygdomsforløb sammenstilles med frottage tegninger tegnet i fedtfarve ud fra steder på min krop. De to forskellige skildringer af kroppen er samlet i en fælles tegnings komposition.

Værket udspringer af en personlig bearbejdelse af et sygdomsforløb, hvor sygdomsjournalerne havde en magtfuld betydning for mig. Journalerne var en løbende, hård og kontant beskrivelse af, om min krop skulle forgå eller bestå. Gennem en grafisk bearbejdning af ordene bliver denne betydning udvisket og ordene mister deres magt.

Sammenstillingen med frottage-tegninger af kroppen, vidner om den ændrede opmærksomhed, jeg har fået på min krop. Både i form af angst for tilbagefald, men også som en måde at værdsætte den, passe på den og bygge den op og gøre den stærk.

Mit hus
Papir
118,8x126

CLARA MOSCONI

Jeg er dybt fascineret af sprog og stemmer og bruger bl.a. lyd og tekst til at formidle mine observationer og narrativer i min kunstneriske praksis.

I løbet af udstillingsperioden vil jeg performe værket "... det var Peter, han gik i klasse med Anders på datalogi", som er en performativ læsning af fem transskriberede samtaler, der omhandler sprogets begrænsninger. Sammenvævningen af de enkelte samtaler danner en fælles fortælling om køn, identitet, integration, sygdom og livserfaringer, som demonstrerer sprogets utilstrækkelighed i dets forsøg på at afspejle den farverige og nuancerede verden, vi lever i.

Mit andet bidrag er lydværket "Voicing a Choreography of Echo", som i udstillingen er præsenteret i sin fysiske udgivelse på kassettebånd. I foråret 2020 blev jeg under et ophold på Det Danske Institut i Athen besat af myten om bjergnymfen Ekko beskrevet i Ovids metamorfoser. Stykket er en dokumentarisk lytteoplevelse på jagt efter Ekko, stemmen og det lydlige fænomen, i Athens arkitektur. Rejsen sammenfletter myter og tragedier af Euripides, Aristofanes og Ovid, og skrifter om kvinder i det oldgræske samfund.

Værket er udgivet af Breton Cassette med støtte fra Norsk kulturråd.

... Det var Peter, han gik i klasse med Anders på datalogi
Tekstrulle
–

Voicing a choreography of Echo
Kassettebånd,
avispublikation, pap, tekstil
10x6x2

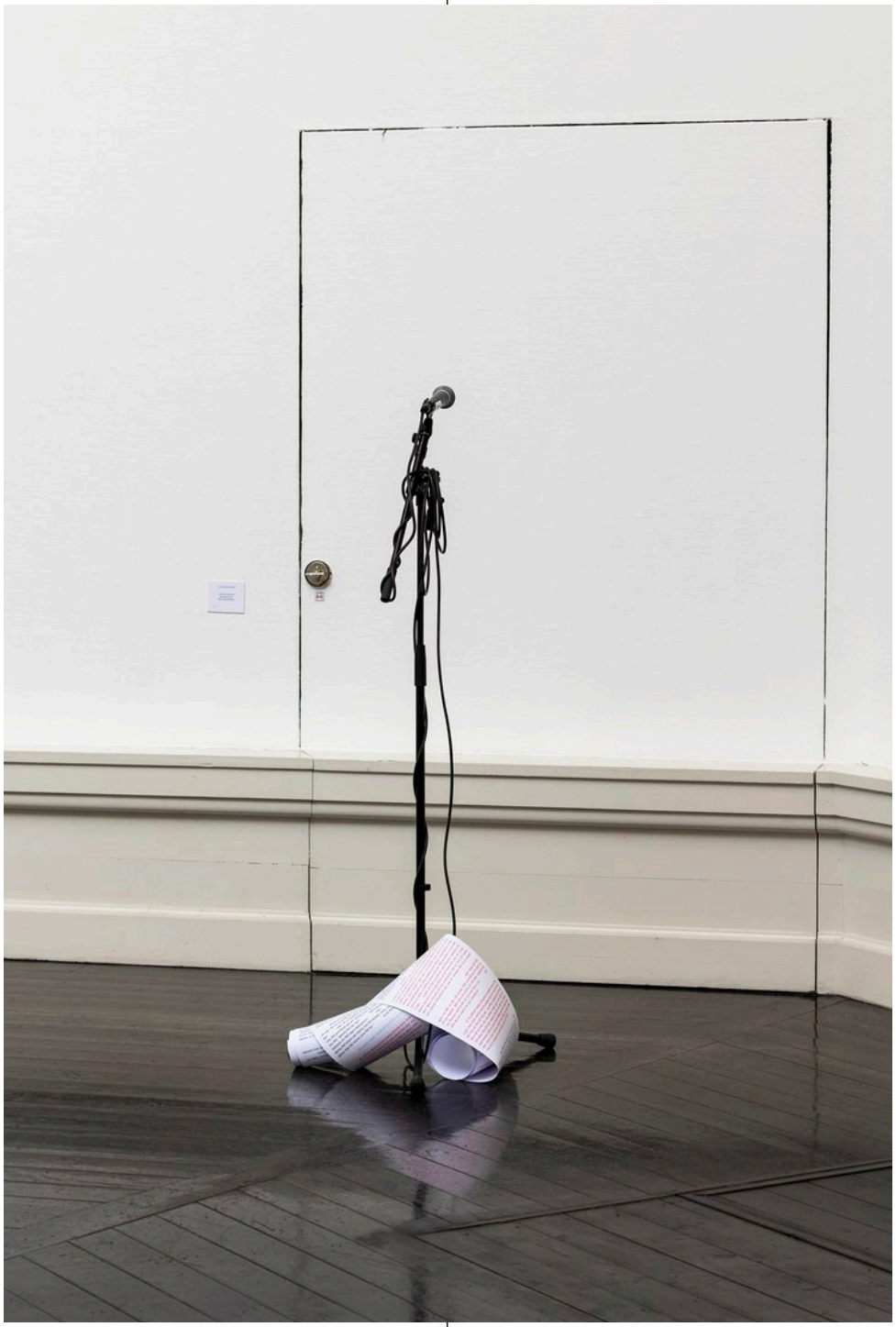

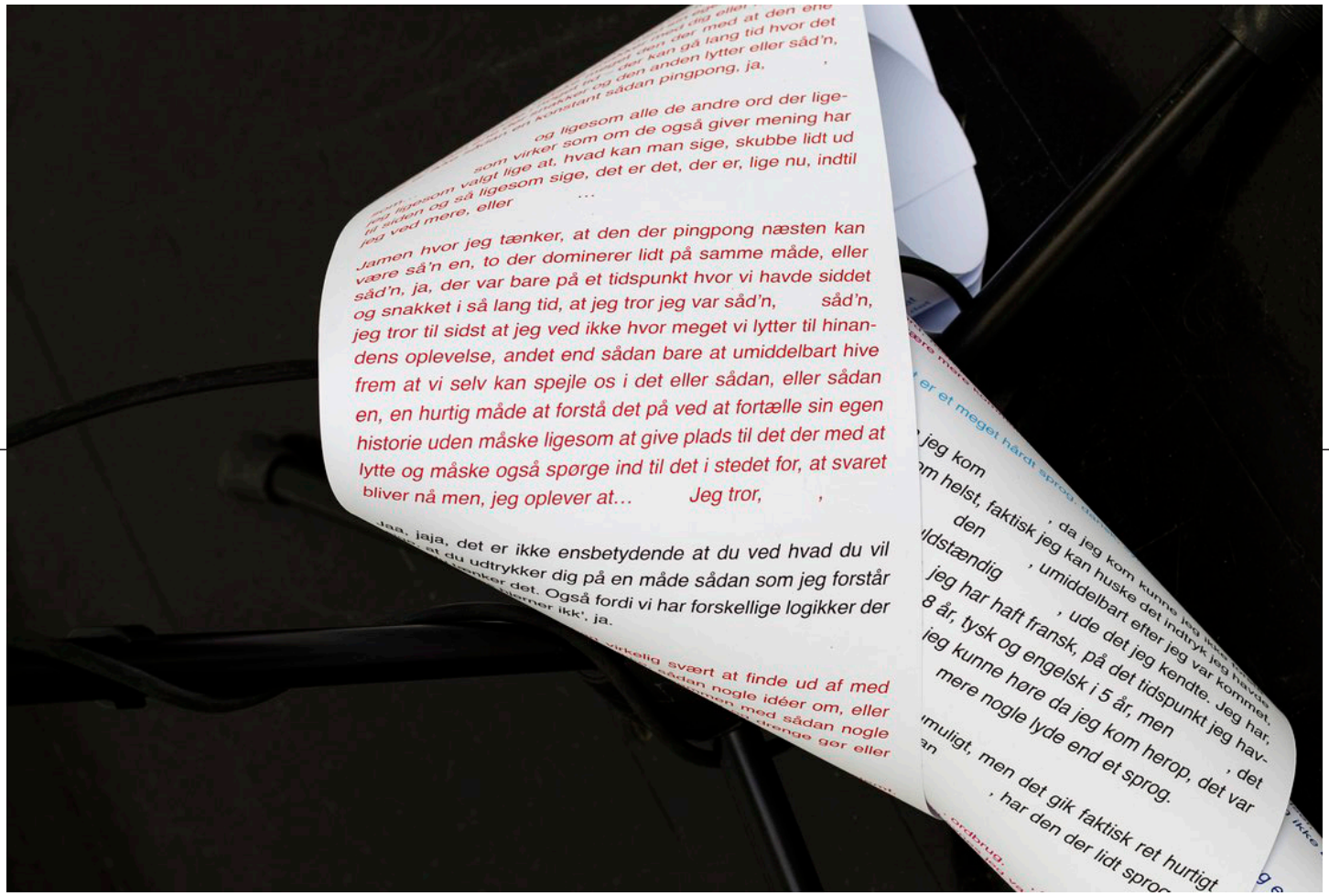
Jamen hvor jeg tænker, at den der pingpong næsten kan
være så'n en, to der dominerer lidt på samme måde, eller
såd'n, ja, der var bare på et tidspunkt hvor vi havde siddet
og snakket i så lang tid, at jeg tror jeg var såd'n, såd'n,
jeg tror til sidst at jeg ved ikke hvor meget vi lytter til hinan-
dens oplevelse, andet end sådan bare at umiddelbart hive
frem at vi selv kan spejle os i det eller sådan, eller sådan
en, en hurtig måde at forstå det på ved at fortælle sin egen
historie uden måske ligesom at give plads til det der med at
lytte og måske også spørge ind til det i stedet for, at svaret
bliver nå men, jeg oplever at… Jeg tror, ,
jeg kom
helst, faktisk jeg kan huske det indtryk jeg havde
den , umiddelbart efter jeg var kommet,
jeg har haft fransk, på det tidspunkt jeg hav-
8 år, tysk og engelsk i 5 år, men , det
jeg kunne høre da jeg kom herop, det var
mere nogle lyde end et sprog.
, har den der lidt sprog

MADS HYLDGAARD NIELSEN

It's all about dissolving what is solid. Melting the massive, watching stone become fumes and air.

It's anticipating imminent disaster and catastrophe, hoping the collapse is at least, if nothing else – grand and all-consuming. Dreaming that what comes after is nothing but beautiful.

It's a big hard on for the incredible violence of ecstasy on every plateau and surface, in every crack, wrinkle, corner and hole.

The desire to combust, burst and explode, keep on bursting into white hot flames. Feeling the black smoke crystalizing and crashing into the ground.

Doing it all again.

Climaxing in deep time.

Cosmic eroticism.

Waiting for purpose and meaning to become nothing.

Switching – Profaning everything and all that is holy.

Anointing shit-stained lust.

Supermassive Black Hole
Olie på lærred
40x31x2

Catherine
Olie på linned
200x125x5

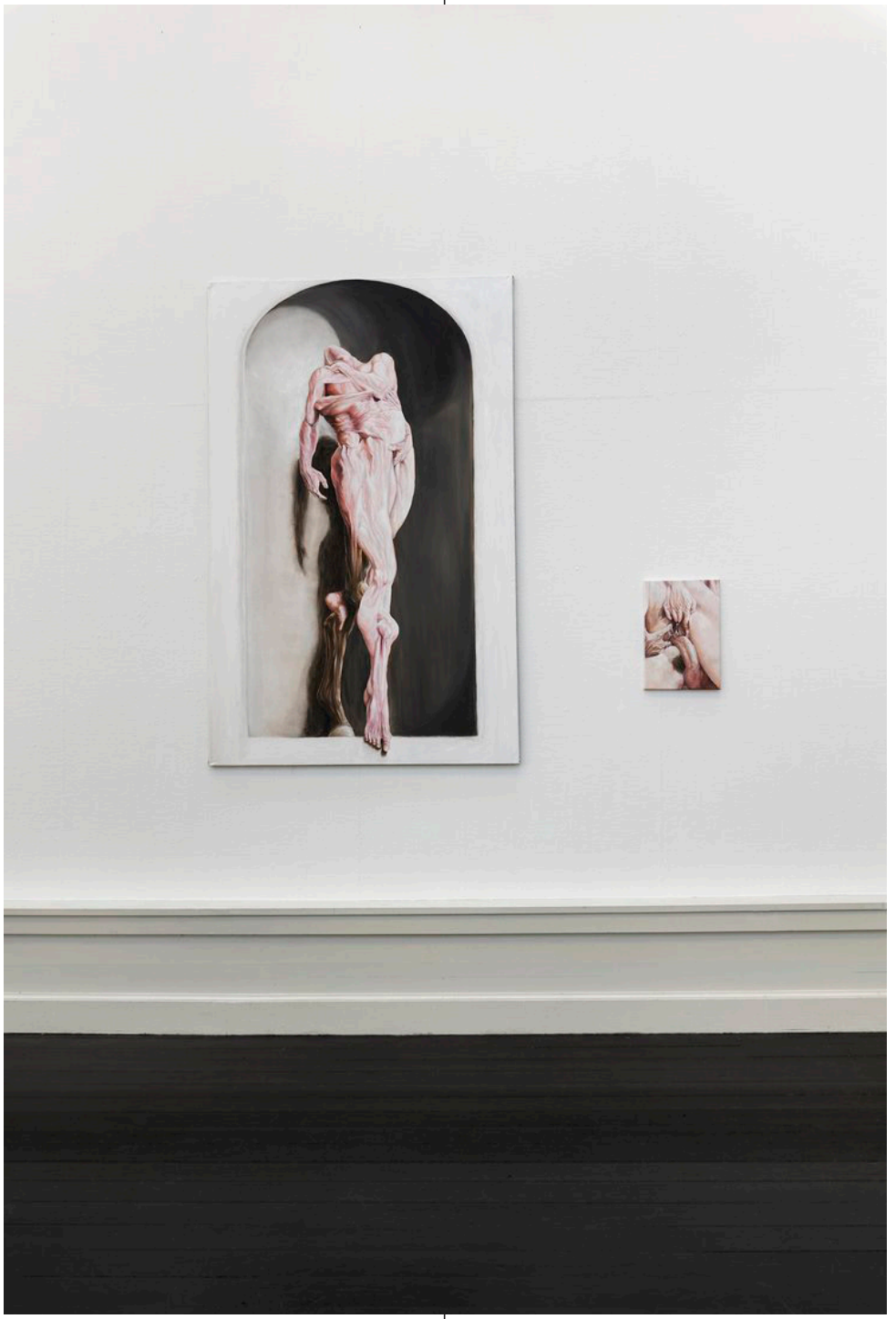

SØREN NIELSEN

Værket ”Paint” består af beklædningsdele, som er sat sammen, sprættet op, udfoldet og spændt ud. Tøjet er grundet og bemalet, det er slået op på væggen med søm som et skind, en hud, et ham. I den proces er det stivnet, nærmest pergamentagtigt.

Jeg undersøger beklædningens udfoldning fra den tredimensionelle kropsform til den plane flade.
Den menneskelige størrelse og reminiscenser, som de lyseblå lommer vækker genkendelse, samtidig med at udfoldningen skaber en abstraktion.

paint 2022
Akryl på opsprættet
og udfoldet tøj
200x200

CECILIE NORGAARD

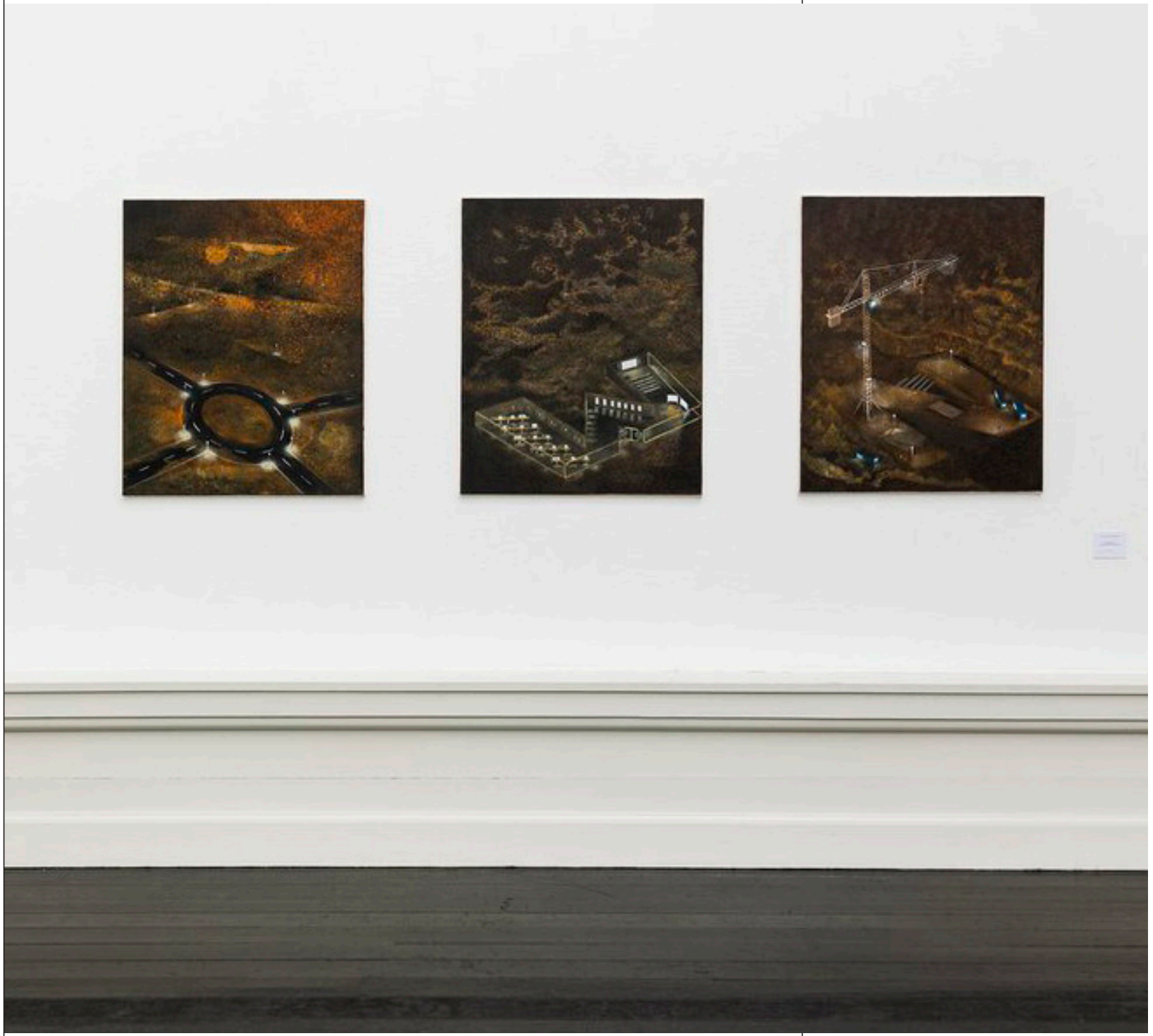

Illuminated O,
Illuminated W, Illuminated N
Tempera og oliemaling
på lærred
90x225x2,5

THOMAS OLESEN

Værket "En verden indenfor" er et forsøg på at beskrive, hvordan det kan opfattes at være indlagt på en lukket afdeling. Det er set udefra gennem vinduet, men oplevet indefra og er en form for tilbageblik på de følelser og stemninger, der har gennemstrømmet mig og stadig bor i min erindring. Tankerne om et ophold på en lukket afdeling har for mig været forvirrende og til tider usammenhængende; derfor har det virket mere ægte over for mig selv at lade dem fremkomme som billeder af stemninger. Det er som om, de er mere sande – og allerede her, ved at skrive om det, er det som om, det bliver fortyndet.

Værket er blevet til lidt ved et tilfælde (hvis man tror på det), forstået på den måde, at jeg fandt vinduet på Marketplace, og syntes det var spændende, uden på daværende tidspunkt at have nogle idéer med det. Jeg startede også på det uden idéer, udover at farvelægge de 4 vinduer på bagsiden. Derefter begyndte det at tage form ved, at jeg ridsede med en syl i malingen, de personer og ting jeg skulle bruge og påførte maling på det skraverede. Alt i alt var det en sjov arbejdsproces at arbejde så og sige på bagsiden af det endelige billede.

En verden indenfor
Tagvindue, akrylmaling
80x50x10

CHARLOTTE POPP

Jeg har 4 værker med på udstillingen, der alle bærer den samme titel. "In Medias Res" er er en serie af malerier, der undersøger øjeblikkets æstetiske udtryk. Motiverne er hentet fra øjeblikserindringer, hvor tiden fryser i et kort sekund, fordi mit øje pludselig bliver observant og registrerende. Vinkler registreres, og former huskes. Øjets objektive forudsætninger aktiveres. Jeg træder ud af min kontekst, ud af mit flow og ser min verden på ny. Billedserien er en hyldest til hverdagens magi.

In Medias Res #1
Akryl på lærred
100x80x2

In Medias Res #2
Akryl på lærred
100x80x2

In Medias Res #3
Akryl på lærred
100x80x2

In Medias Res #4
Akryl på lærred
100x80x2

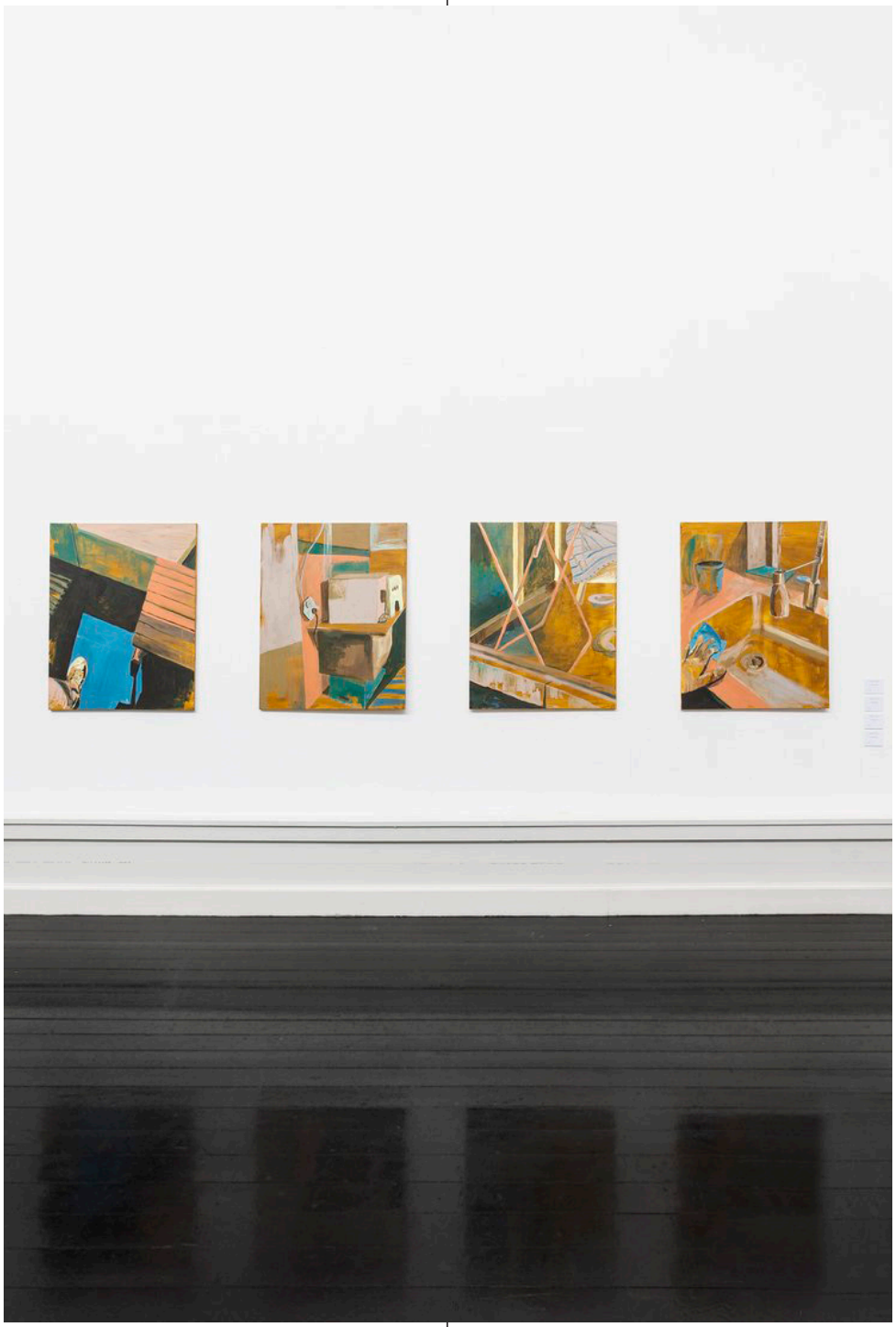

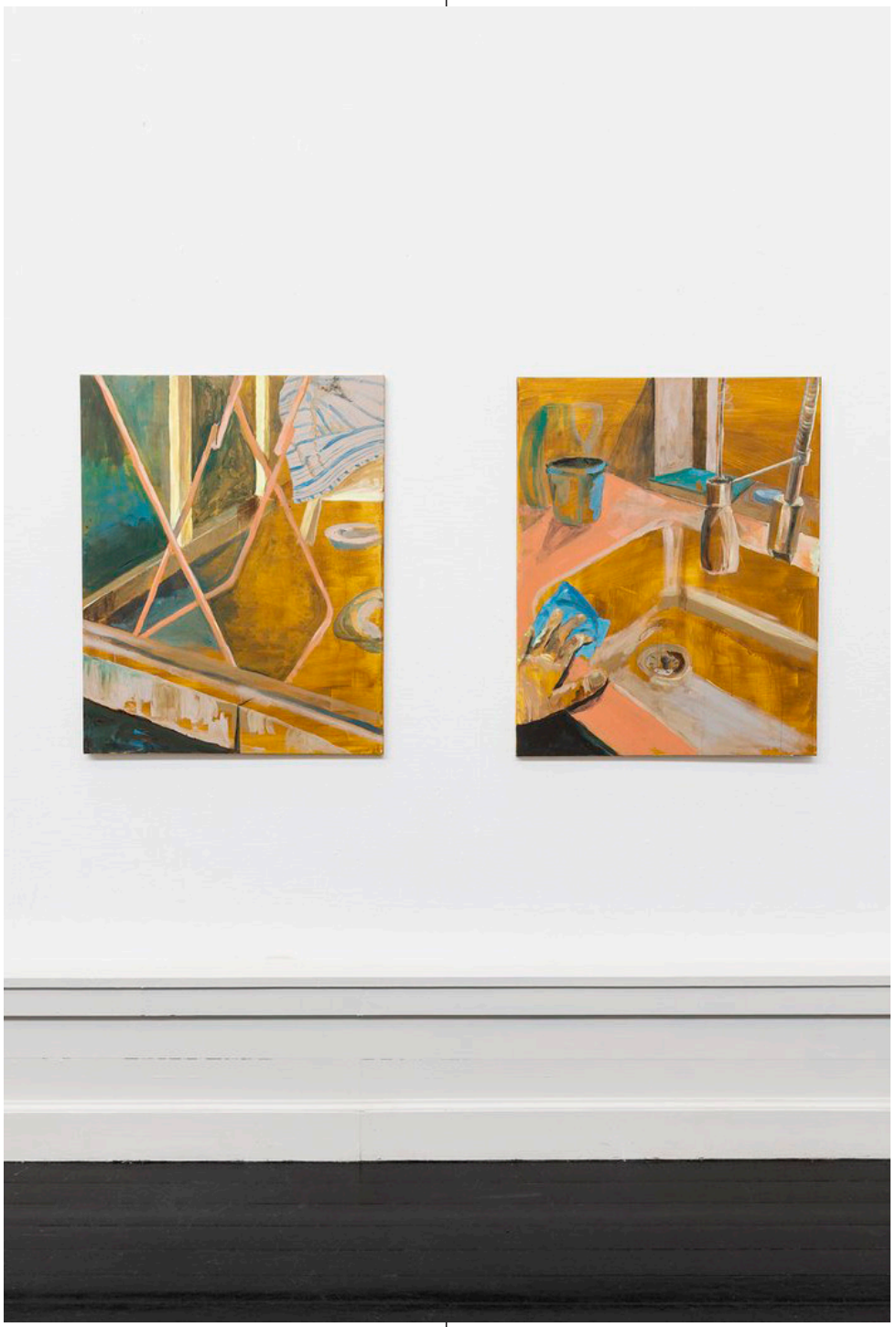

SOPHIA LUNA PORTRA

When I work I always ask myself what's missing? What is it I long to see done? I long for romance, for beauty, for my rage and melancholy to have a seat. I work with mythology to subvert and rearrange the structures of my dreams, personal and societal, to open new avenues of thought and feeling.

Nymphéas
Papmache, silkepapir,
Blæk på stout
260x180x2

Dolores
Gips
63x33x8

Faun
Blæk på stout
92x72

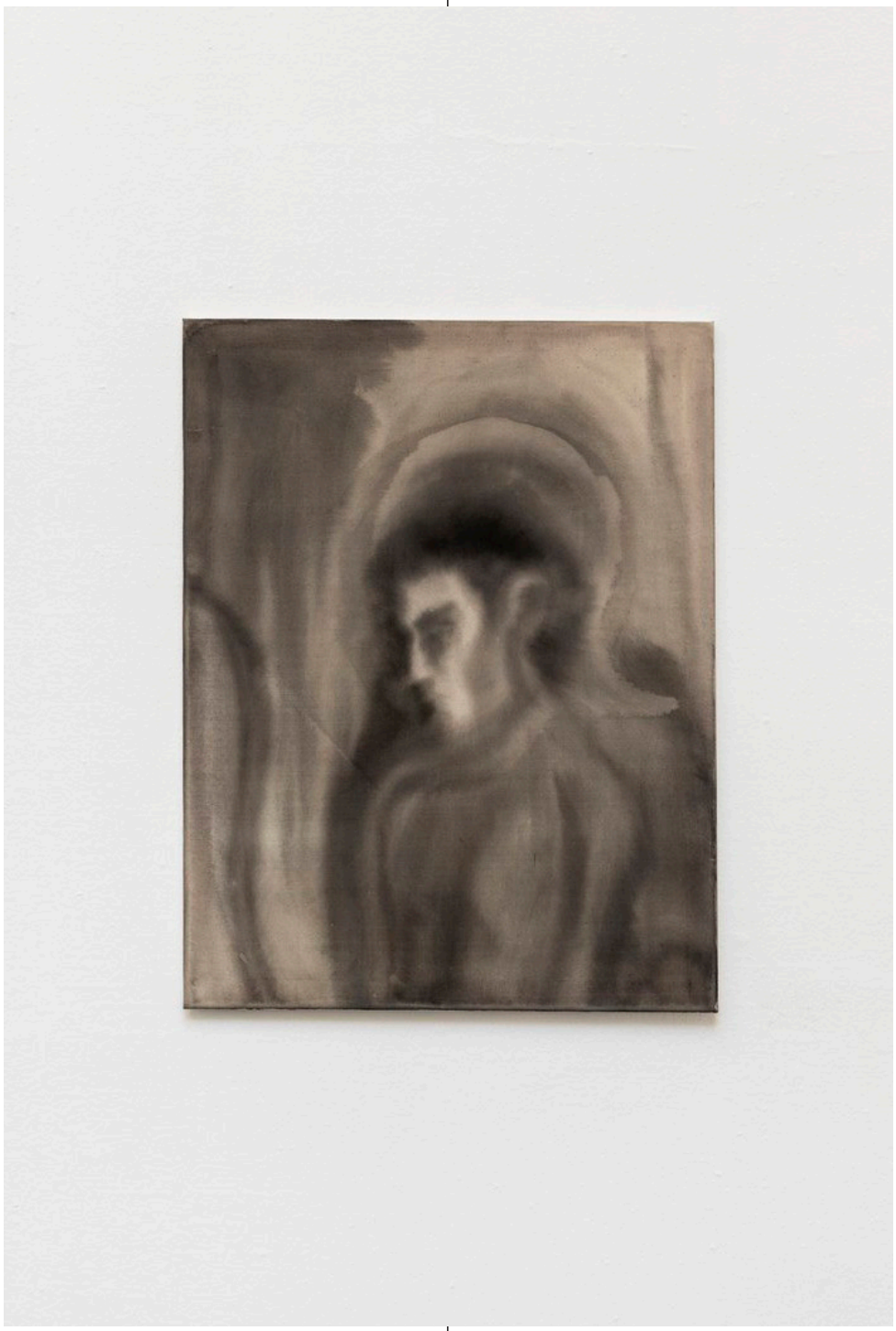

ANNA CHARLOTTE
RASMUSSEN

Uden titel
Olie på lærred
85x70x2

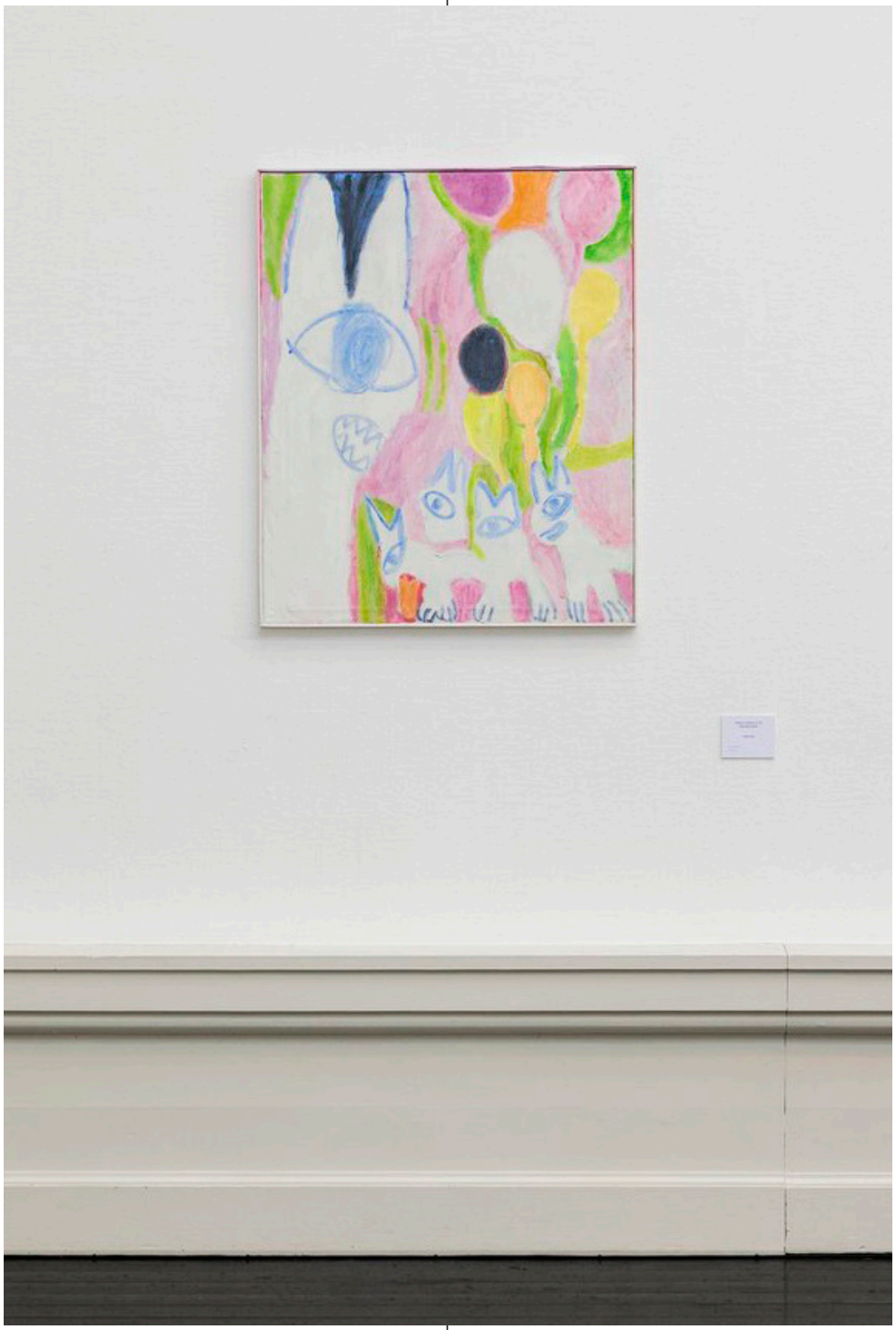

THEA SIKKER

Sagnet om Sankt Agatha af Sicilien lyder, at prokonsulen af Catania, beordrede hendes bryster revet af med tænger og dømte hende til døden, da hun afviste ham. Jeg kan lide at tænke, at hun var lesbisk. Men da hun blev lagt på en seng af glødende kul, brød et jordskælv ud og opslugte hendes bødler. Agatha blev helgen for voldtægtsofre og beskytter mod jordskælv og lavaudbrud.

Værket "The Poignant and the Excessive II" er inspireret af hende. I min praksis undersøger jeg grænsen mellem kroppens indre og ydre. Huden som afgrænser og beskytter, men også retter sin følsomhed ud og kalder på berøring. Væskerne som passerer gennem huden og kropsåbningerne, penetrerer, giver næring og liv, udstødes og flyder over. Følelserne, som fremkalder væskerne, lyst, angst, omsorg, raseri. Kroppens revolution.

Gentagelsestvang
Latex, MDF
191x74x15

The Poignant and the Excessive I
Nylonstrømper, honning, glas, strips
180x60x60

The Poignant and the Excessive II
Nylonstrømper, honning, latex, kniv, glas
6x40x40

Show Pony
Gips, polyester
17x29x29

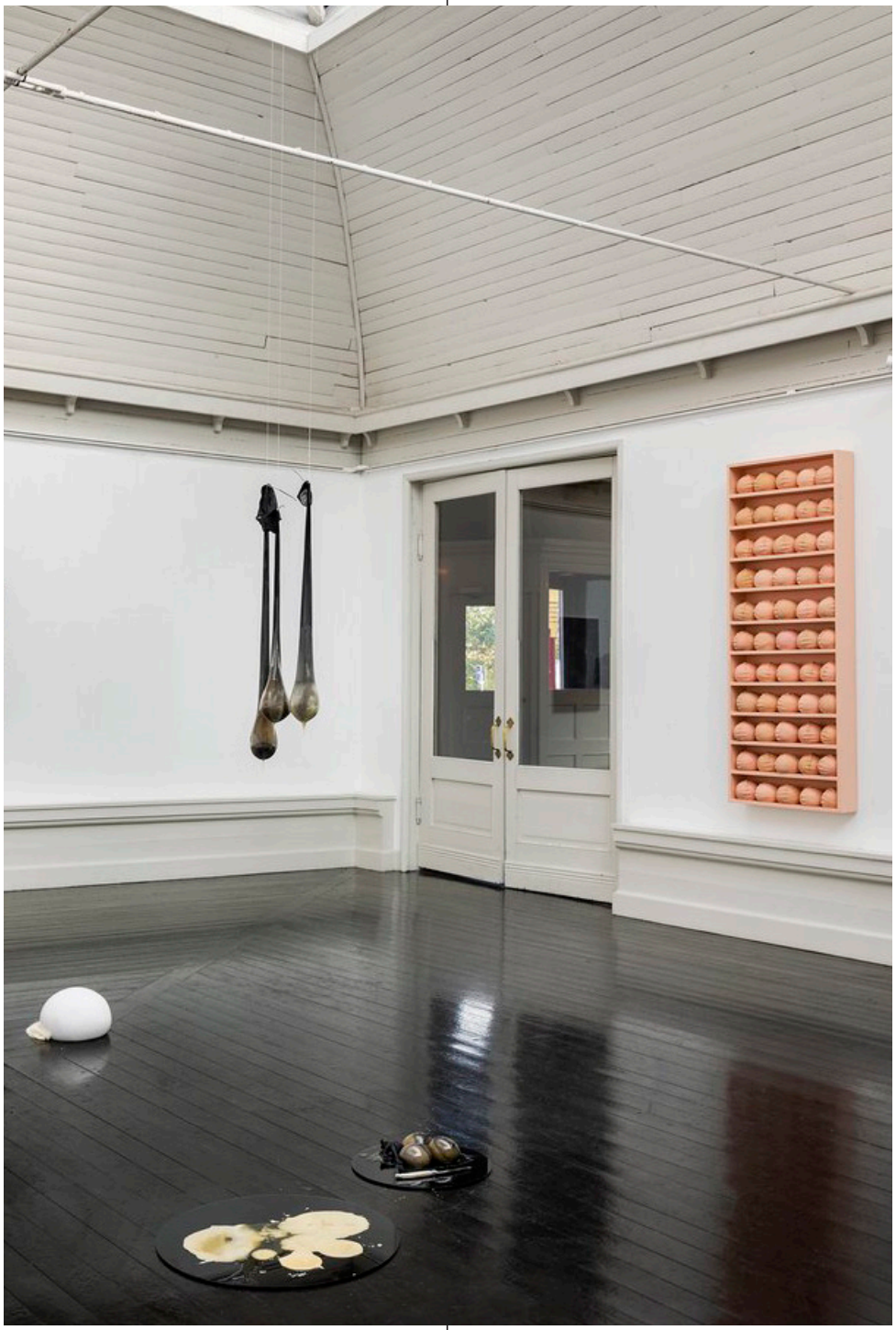

SARAH SIKORIE

De tre værker “Fertilizer for New Narratives”, “The Other Dweller” og “We are Hanging in the Same Web” er alle en del af projektet “Aglais Urticae”, der undersøger og dyrker menneskers samliv med sommerfuglen af samme navn. I maj og juni 2022 blev dette projekt foldet ud på et åbent kunstnerisk værksted på kunstinstitutionen Galleri F15, Moss (Norge), i forbindelse med udstillingen “Habitat”. Værkstedet centrerede sig om pasningen af sommerfuglelarver, gennem pubbestadiet og afsluttedes efterhånden som sommerfuglene forlod installationen og fløj ud gennem de åbne vinduer. Processen er dokumenteret via en logbog på min instagram @sarah.sikorie.

Om “Fertilizer for New Narratives”

Når en sommerfugl forlader sin puppe, udskiller den en rød dråbe. Hvert forår siden 2021 har jeg indsamlet disse dråber og bl.a. omskabt dem til blæk. Blækket har en lang historie, der strækker sig fra mit konkrete arbejde og til 1300-tallets myter om blodregn. Men blækket har også en fremtid; hvad skal skrives med denne blæk? Hvilke magiske og reelle ansvar påtager skriveren sig over for sommerfuglene og det miljø, vi lever sammen i? Værket lægger sig midt mellem noget magisk, forestilt, idealistisk og noget meget hårdt og praktisk, en handling. Eller måske en forandring?

“Fertilizer for New Narratives” er et midlertidigt værk og vil planmæssig transformeres til et komposterbart værk, der vil blive givet tilbage til engen i Moss. Hvert år vil nyt blæk blive indsamlet og en digter/kunstner vil have mulighed for at arbejde med et værk der vil blive del af en fortløbende årsantologi.

Glasflasken er designet og blæst i samarbejde med glaskunstneren Marte Mellem (@mellem_glas), som arbejder i det samme område, Moss, som sommerfuglene kommer fra.

Om “The Other Dweller”

Aglais Urticae er en af de mest udbredte sommerfugle i Skandinavien. Det er den blandt andet, fordi den modsat mange andre sommerfuglearter er ekstremt tilpasset til menneske-landskaber. Bl.a. lægger den sine æg på brændenælder (en anden art der ofte ledsager mennesker) og overvintrer gerne i vores arkitektur. Det er ikke ualmindeligt at finde spor efter dem i vindueskarme, på lofter eller i skure i form af afrevne vinger, som den der er blevet skaleret op i dette værk.

Om “We are Hanging In the Same Web”

Dette værk består af 60 bronzeafstøbninger af pubberne fra Aglais Urticae, som er ophængt rundt omkring i udstillingsbygningen. I en sommerfugls pubbefase opløser larven sin oprindelige form fuldstændig, før den tager sin nye form som sommerfugl. Bronze er et materiale, der kan og bliver recirkuleret igen og igen. Det betyder, at bronzemonumenter, af f.eks. konger og krigsherrer, på samme måde som sommerfuglelarven har et latent potentiale til at opløse sin form fuldstændigt, før den tager en ny.

Om Sarah Sikorie

De første 13 år af Sarah Sikories liv foregik i en nomadisk middelalder reenactment trup, der rejste rundt i det nordlige Europa og optrådte ved middelalderfæstninger og borge. Hun har selv udtalt: “Jeg var ret gammel, før det gik op for mig at middelalderen var en tidsalder og ikke et fysisk sted eller noget, man gjorde”. Denne splittelse mellem tider og skikke har sidenhen lagt grund for hendes kunstneriske praksis, der kredser sig om håndværkstraditioner, som danner direkte forbindelser til planter og dyr, samt kraftfuld femininitet eller heksekunst.

Sarah Sikorie er en Oslo-baseret kunstner og kurator, der er uddannet ved kunsthøgskolerne i Bergen og Oslo. Hun har vist værker på institutioner som Hordaland Kunstsenter, Nitja senter for Samtidskunst, Galleri F15 og Oslo arkitekturtriennale. Hun har for nylig modtaget støtte fra både Bildende Kunstneres Hjelpefond (BKH) og Kulturrådet (Norge) og er desuden involveret i utallige kunstnerdrevene projekter heraf kan nævnes udstillingsplatformen Vandrestaven Udstillingspunkt.

Fertilizer for New Narratives
Sommerfuglemekonium, gummi arabicum, rågummi og håndblæst glas.
10x6x6

The Other Dweller
Akryl på pap
0,4x102x46

We are Hanging in the Same Web
Bronze
–

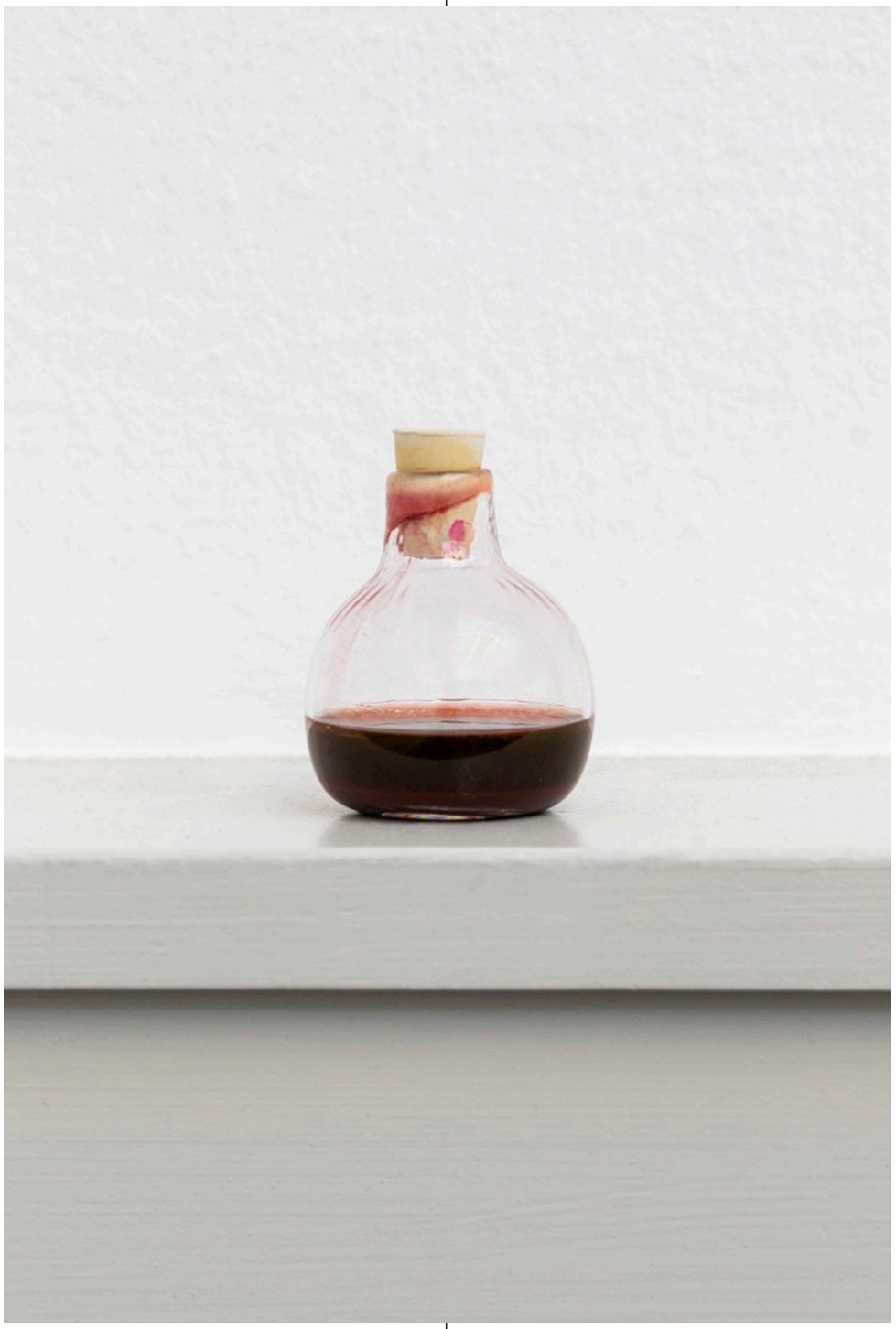

CHARLOTTE SKAK

I en universel energiproces, som gennemstrømmer alt, skabes kraftfulde vibrative bevægelser i det liv, jeg er midt i. Livsenergien synes at eksistere på mange niveauer og ser ud til altid at søge mod helhed og integration. Min kvindekrop bærer stærke spor om et levet liv, fødsler, overlevet sygdom og reparationer. Den har løs hud, ar, tyngde. Aldringstegn.

Livserfaringsspor udskammes i sociale mediers “fix it”-reels, der i digitale uendelige strøm af korte gentagelses reels i animation og menneskelige bevægelser (ubevidst) modellerer vores værdier og opfattelse af æstetik. I de vibrative bevægelser bliver kroppen i værket og dens aldringstegn et kraftfuldt æstetisk redskab. Bevægelsen åbner for universel helingsproces af vores æstetik og energi integration.

Som kunstner er jeg optaget af de fortællinger, som hudens visuelle spor beretter. Balancen ligger mellem dokumentar og abstrakte æstetiske landskabers fortællinger. Ofte i det nære, makro. Det upolerede, ærlige og det erfarede er væsentligt i mine fortællinger.

Æstetisk redskab #1
Video
–

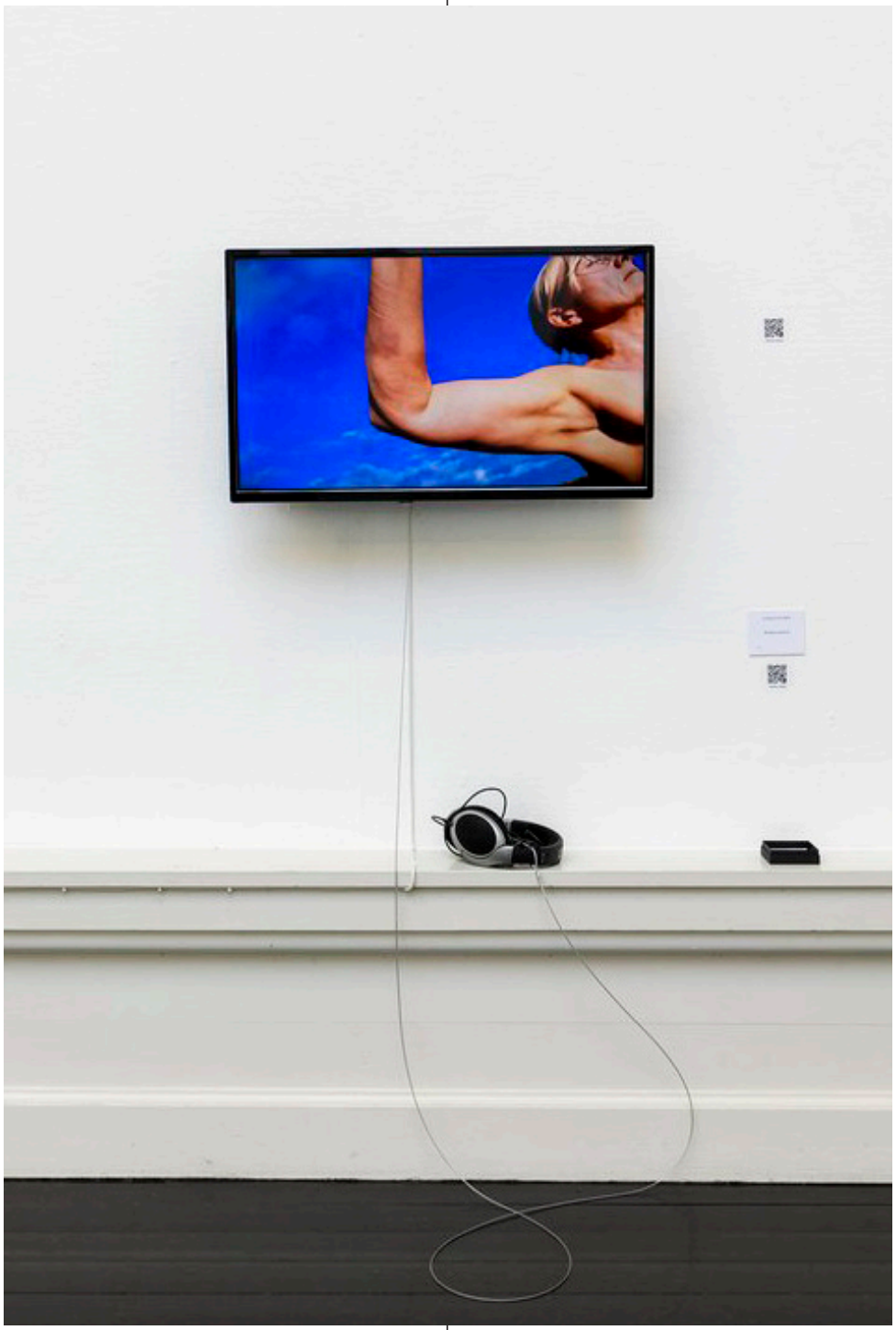

MARIE SKOUSEN

Jeg arbejder med narrativer, tekst og associationer i mine værker, og interesserer mig for feminine utopier, som jeg fortæller gennem tegning og tekst. De her værker interesserer sig for kredsløb. Det er en undersøgelse af cirklens struktur, på flere måder: Hvordan kredsløb opstår og reproducerer sig selv, hvad det medfører og ødelægger. Jeg tænker på kredsløbet som et narrativ. En myte, eller fortælling, der gentager sig selv.

Jeg tænker på kredsløbet både i en biologisk kontekst, på mikroorganismers kredsløb, kæder i naturen. At det har sit eget liv, at alt er processer, og at de små processer i naturen bliver ved, selvom mennesket forsøger at kontrollere dem med maskiner, systemer.

Jeg tænker også på kredsløb i samfundsmæssig kontekst. At alt i samfundet cirkulerer ud fra en fælles forståelse af historien, man engang har antaget: Og de historier bliver til religioner, myter. Og de myter bliver brugt politisk. Især på højrefløjen. Men hvem fandt på de historier?

Jeg er interesseret i at bryde de etablerede narrative kredsløb i eventyr og myter, der er med til at fastholde nogle undertrykkende strukturer i samfundet. Der er brug for nye narrativer, som kan fortælle alternative slutninger: Der er brug for narrativer for alle dem, der ikke er Helten i de klassiske fortællinger. Fra dem, der bliver opfattede som outsiders: Fra queer personers perspektiv, fra dyrenes perspektiv, plantens perspektiv. På den måde kan man fortælle en historie, hvor den hvide mand, der dræber og plyndrer for at vinde det halve kongerige, ikke er en helt. Jeg tænker, man må give plads og rumme, ikke ødelægge og dræbe.

"Soft Metal Diary"

Værket hedder "Soft Metal Diary" og blev egentlig til ud fra en undersøgelse af objekter og planter, men udviklede sig til en undersøgelse af det sproglige spændingsfelt i det, man kalder Natur. Mellem det, man kan se og det, der er usynligt. Jeg tænker, man må gøre det usynlige synligt. Jeg har skåret rammen i metal og fundet objekter fra børneværelset, selvlysende stjerner og edderkopper og hængt rammen i metalkæder.

Jeg arbejder med mytologier og storytelling. "Soft Metal Diary" fortæller også en historie om en Pige med meget selvdestruktive tanker. Tanker, der står i kontrast til alt det søde, som Pigen bør indeholde. Alle strukturer bunder i mytologier. Jeg vil gerne bryde myter, fx den, der fastholder specifikke kønsroller. Værket forbinder det naive med det destruktive. Jeg interesserer mig for det uncanny, det man ikke kan forstå eller sætte fingeren på, som der findes mellem det sproglige og ikke-sproglige. Jeg interesserer mig for horror, cuteness, det fetichistiske, og det kommer til udtryk i det naive Pigeunivers i værket.

Jeg interesserer mig for Pigen som figur, fordi det er en figur, jeg har spejlet min egen krop i, men ikke har kunnet genkende. Jeg har følt mig fremmedgjort over min krop, der bliver kønnet på en særlig måde. Pigen bliver ofte seksualiseret og objektiviseret i film og medier, ud fra et mandligt blik. Men objektiviseringen kan også bruges subversivt. Det feminine er en styrke. Jeg går ikke med på idéen om, at det maskuline og feminine tilhører særlige køn. Men sådan er det blevet brugt.

Der findes en styrke i den naive, legesyge tilgang til verden, tænker jeg. Det hænger sammen med en intuitivitet, en umiddelbarhed, en opløsning, som står i kontrast til den måde, det neokapitalistiske samfund i dag kontrollerer sine borgere og naturen på, skaber en bestemt lineær måde at tænke på, hvor man bliver kategoriseret som mærkelig eller outsider, hvis man står uden for normen.

Jeg har kaldt værket "Soft Metal Diary", fordi værket også udspringer fra et meget personligt sted, man kan vælge at læse teksten som dagbogsnotater. Det er vel også en undersøgelse af depressionens cyklus, om at arbejde sig ud af den. Jeg vil gerne fortælle om det non-lineære, non-binære, det kærlige, det syge, det svage, det stille, det langsomme, det bløde. Jeg tror på, der findes en produktiv modstand i dét.

"Caring Fragile Vulnerable Frames"

Jeg er inspireret af ikoner, symboler, våbenskjold og freskoer og den kommunikative funktion, som de medier har. At billederne har en konkret besked af fortælle. Mit værk er et zinktryk af en sten.

Sten er både meget hårde og bløde. De er hårde i deres struktur, men skabt af fire elementer: Vand, jord, ild og luft, som på magisk vis, gennem kredsløb og tid, har støbt de her tusindvis af forskellige sten, som både er kæmpe store tektoniske plader, der transporterer landområder og ting frem og tilbage. Sten er fundamentet for alt. Sten findes også i mindre former, som elektroniske devices er bygget af, internettet er også meget fysisk. Databanke i ørkenen. Kabler i havet. Alt er formet af de fire elementer.

I den hedenske naturopfattelse

var stenen selve kernen i alkymien; essensen af de fire elementer. Stenen var navnet for alt det, der blev samlet, ligesom mennesket også er en skabelse af ler i det gamle testamente.

Alting er født af jorden. I det kristne natursyn rykkede man gudsbilledet fra at være Moder Jord til at blive en himmelsk instans, der er over jorden, og i stedet for at tilbede Moder Jord begyndte man med protestantismen at tilbede Fader Vor i Himlen. Og gudsbilledet blev patriarkalsk. Så blæste Gud ånden og sjælen ind i Adam, mennesket, som så blev hersker over naturen og alle dyr. Og Eva, som blev skabt ud af Adams ribben, blev ham underdanig. Og Naturen blev djævelsk. Og djævelen var ond. Og djævelens navn var Satan. Og Satan boede i Jorden. Og Satan begyndte at tale igennem dyr. Og man kaldte kvinder for hekse, fordi de ifølge biblen havde mindre ånd end manden. Fordi kvinden var i tættere slægtskab med jorden, fordi hun traditionelt arbejdede med den, dyrkede jord og plantemedicin. Hun kunne reproducere og føde. Og så var kvinden i ledtog med Satan. Hun blev fjenden. Det feminine blev fjenden. Man brændte hende på bålet: Der er intet naturligt i det.

Det er en fortælling, der er blevet oversat sådan. Og det er stadig den fortælling, vi lærer i skolen, og som findes i kønsstereotyper i dag og i den måde, vi behandler naturen og køn på. At dyr er dumme, og at Jorden er menneskets ressource. Fordi mennesket lærer, at vi er små guder, de eneste væsener, der har berettigelse, at manden er den magtfulde, og at kvinden skal reproducere. Jeg interesserer mig for omsorgsarbejde, det feminine arbejde, skrøbelighed, det stille, det usynlige, det svage, alt det, der bliver gemt væk.

Jeg tænker, der findes et aktivistisk potentiale i myten som form, fordi det handler om hvilket perspektiv, historien fortælles fra. Og de myter kan omskrives.

---

soft metal diary
Papir, blyant, tusch, tape, metal, træ, selvlysende klistermærke, skruer
150x170x5

caring fragile vulnerable frame (2020)
Papir, blyant, farveblyant, tusch, trylledej (mel, olie, salt), klistermærker, legetøjsbil, fiskekrog, slikkepind, S-krog, metalkæder
21.5x30x3

the
STONE
OF

KJARTAN SØDERBERG

Monopoly Hermit
Akrylmaling, oliemaling,
spraymaling, fintmasket
lærred, lærred, blændramme
120x90x2

Protocol
Akrylmaling, oliemaling,
spraymaling, fintmasket
lærred, lærred, blændramme
120x90x2

Hive Mind
Akrylmaling, oliemaling,
spraymaling, fintmasket
lærred, lærred, blændramme
120x90x2

Wretch
Akrylmaling, oliemaling,
spraymaling, fintmasket
lærred, lærred, blændramme
120x90x2

Eavesdropper
Akrylmaling, oliemaling,
spraymaling, lærred,
blændramme
165x120x2

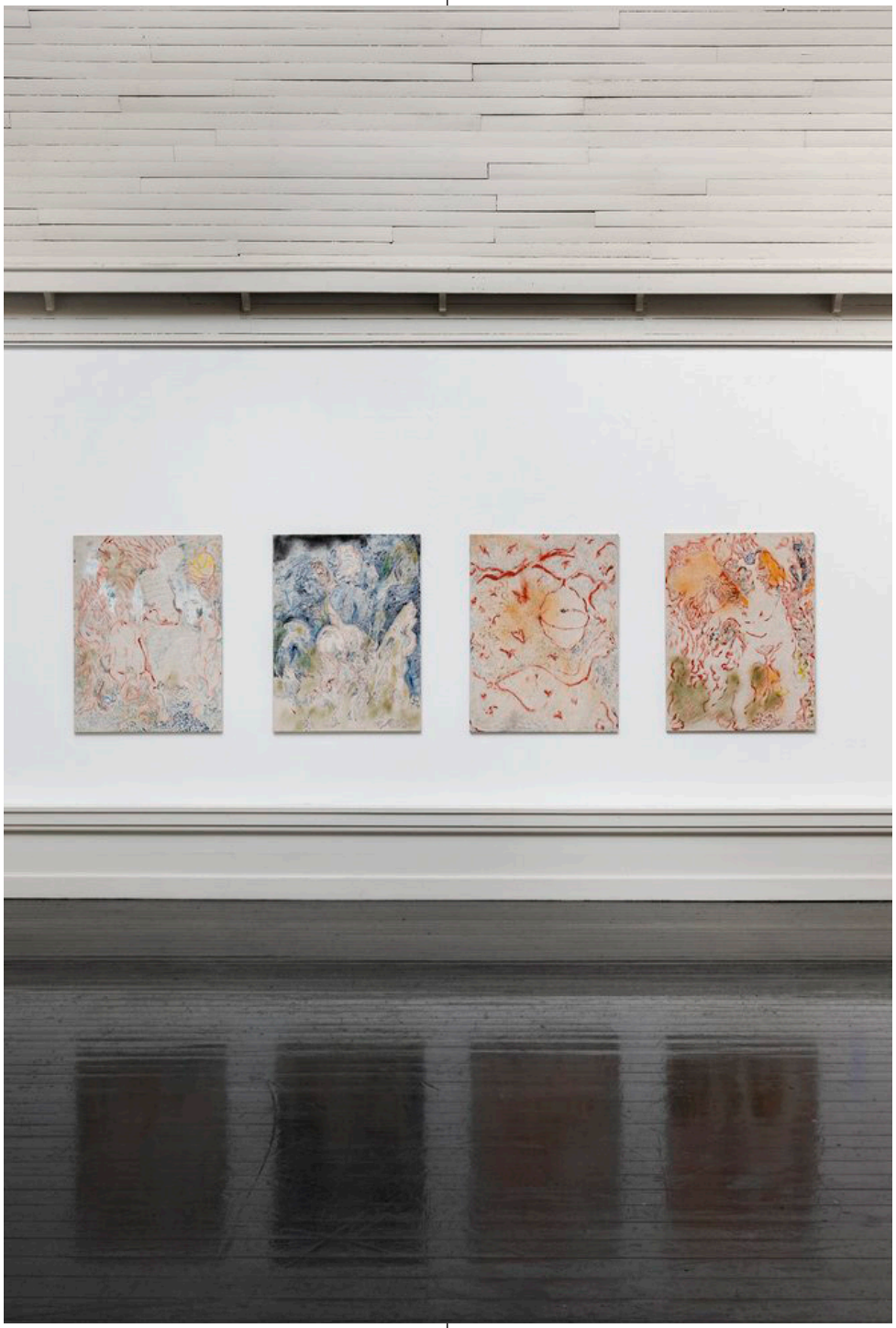

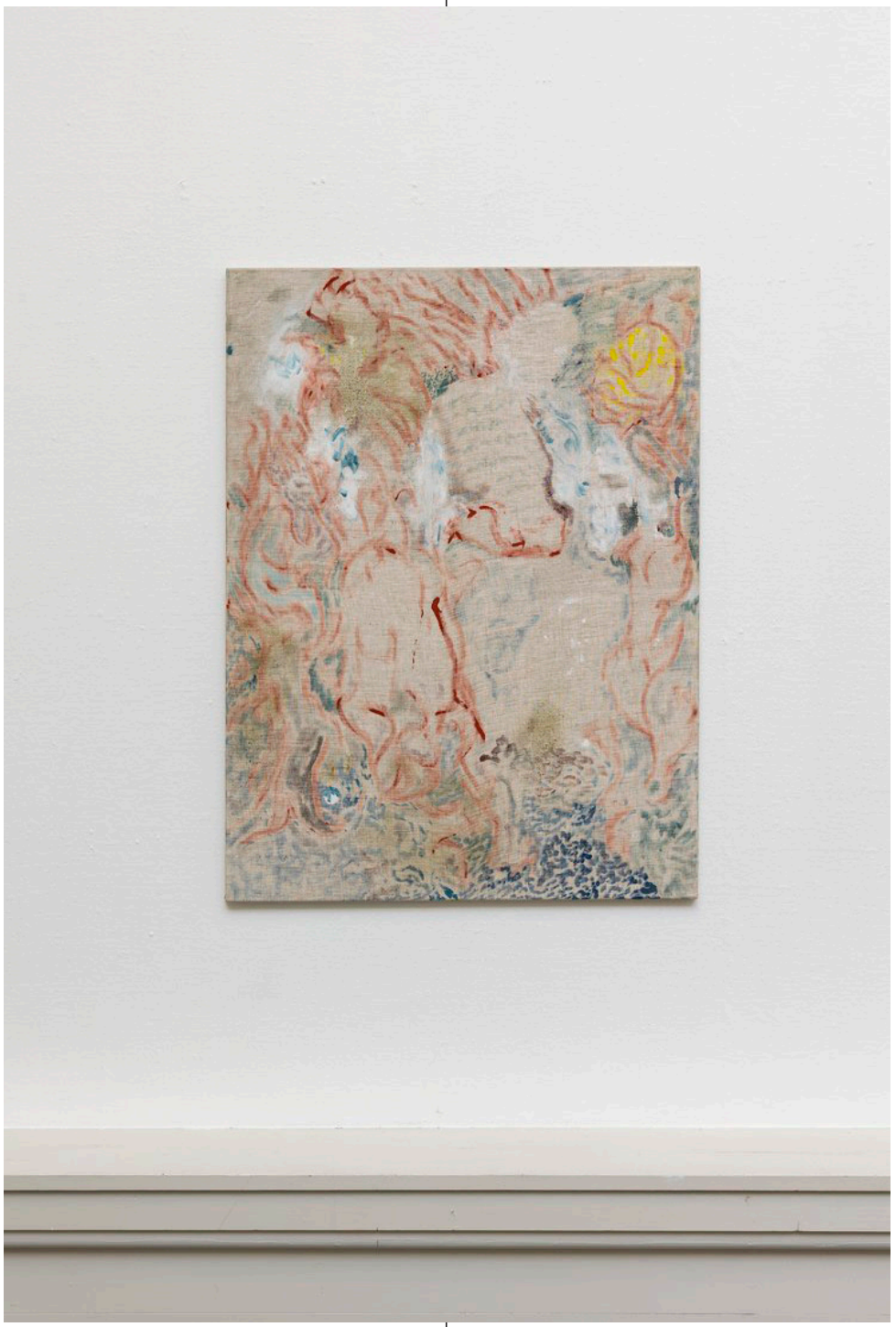

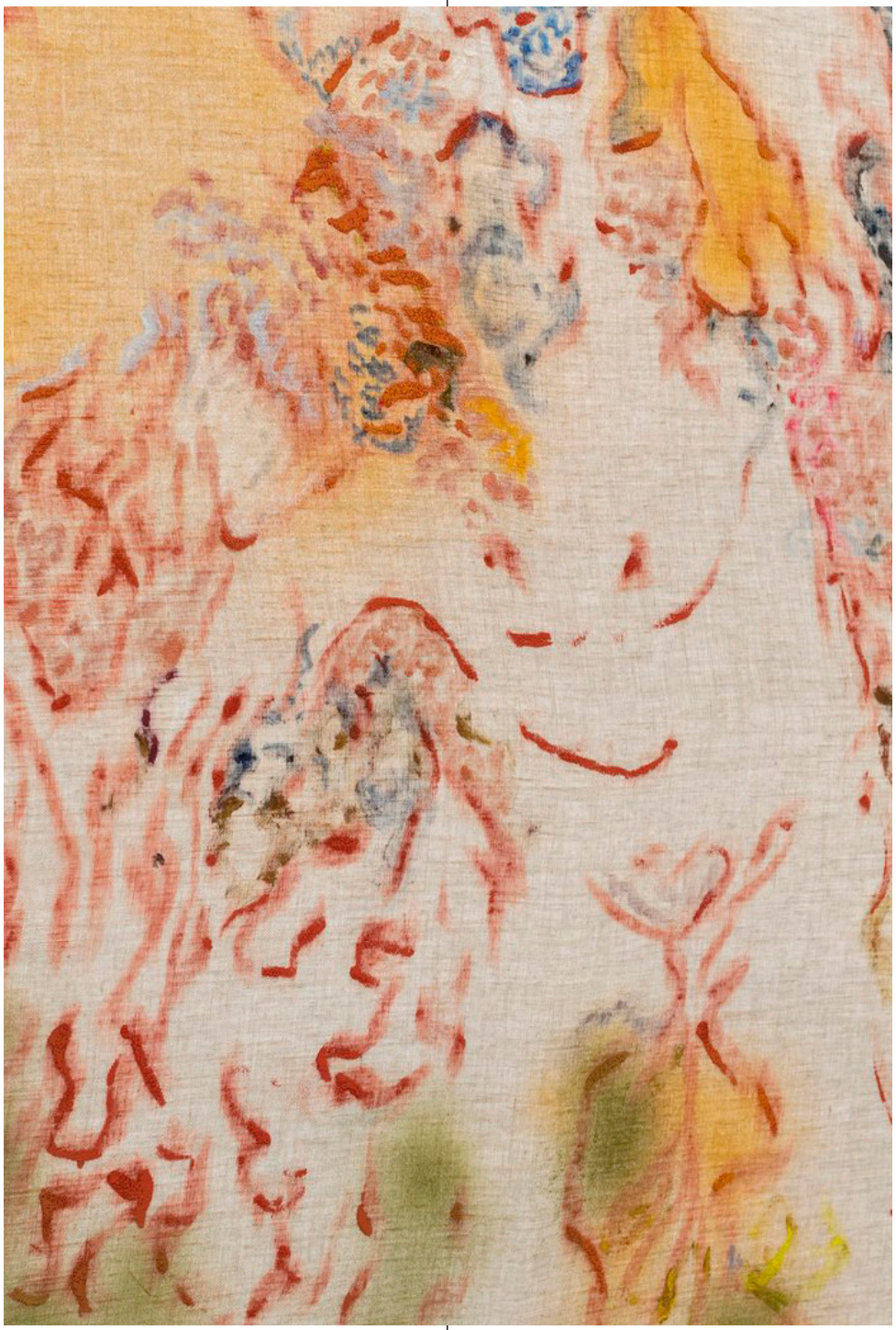

JONAS KJELDGAARD SØRENSEN

Værket ”HÅRD” kombinerer en mangeårig fascination af lastbiler, hårdheder og en ufrivillig nødvendighed i at forstå det brutale. ”HÅRD” tager direkte afsæt i lastbilsterrorismens vulgære og nådesløse nedpløjning af menneskemængder, hvor lastbilens enorme kræfter ophæves til en kontur i balancen mellem brutalisme og konceptuel fragmentering. Skulpturen spejler den klassiske terrorsikring ved at forvarsle lastbilens sammenstød som et negativt indtryk i den spinkle og hule resin.

”Breast at my Breast (Rain is falling from the sky)”. I et uendeligt stort sort rum svæver et hydrofeministisk spøgelse som en “galionsfigur uden sit skib”. Beskueren forføres, som det kolde vand er for den uerfarne vinterbader, langs bølgeskvulp skabt af store Mærsk skibe, døende koralrev og skibsvrag. Melankolsk skvulper det rundt til sin egen melodiske fløjten.

Værket ”Våbensliberen (Let me show you the showroom)” adapterer arbejdersangenes kollektivistiske gennemslagskraft og ideologiske budskaber med middelaldervisens hypnotiske og fortællende univers. Som en konsekvens af vores tid skabte jeg i efteråret 2021 alteregoet “Våbensliberen” for at kunne begribe og begrebsliggøre den voksende brutalitet udtrykt via økonomien, i kulturen samt gennem kriser og krige. Med Ruslands invasion af Ukraine stod krigsmennesket tronende frem som en grundlæggende frygt i mig, og derfor udviklede jeg, informeret af Bertolt Brecht et lyrisk univers, der kunne kompostere store accelererede spekulative narrativer om arbejdsforhold, krig og håb(løshed) til viser med melodi.

Våbensliberen er en performativ research-karakter der, inspireret af tidlige bordrollespil, navigerer gennem et miljø som en drone gennem himlen med sin egen entitet. Våbensliberen er et konceptuelt sindbillede på vores omgang med brutalitetens mange facetterede formsprog, hvorledes økonomisk gæld er en mental belastning for det senmoderne menneske, hvordan vi navigerer med håb, og hvordan vi forstår det andet og andetheden. Med sit hybride outfit mellem krigsudstyr og pailletter skal arbejdet udmønte sig i en albumudgivelse der kritisk undersøgende stiller skarpt på koncerten og sangen som billedkunstnerisk metode.

Genremæssigt bevæger “Våbensliberen (Let me show you the showroom)” sig ind i musikteatrets univers, anført af en uskolet følsom stemmeføring. I en absurd, melodramatisk fortællestil er det det knudrede, problematiske, det fedtede og det ophobede, der informerer bevægelserne.

Beached at my Breast (Rain is falling from the sky)
Video
–

Våbensliberen (Let me show you the showroom)
Video
–

HÅRD
Resin, gips
50x50x150

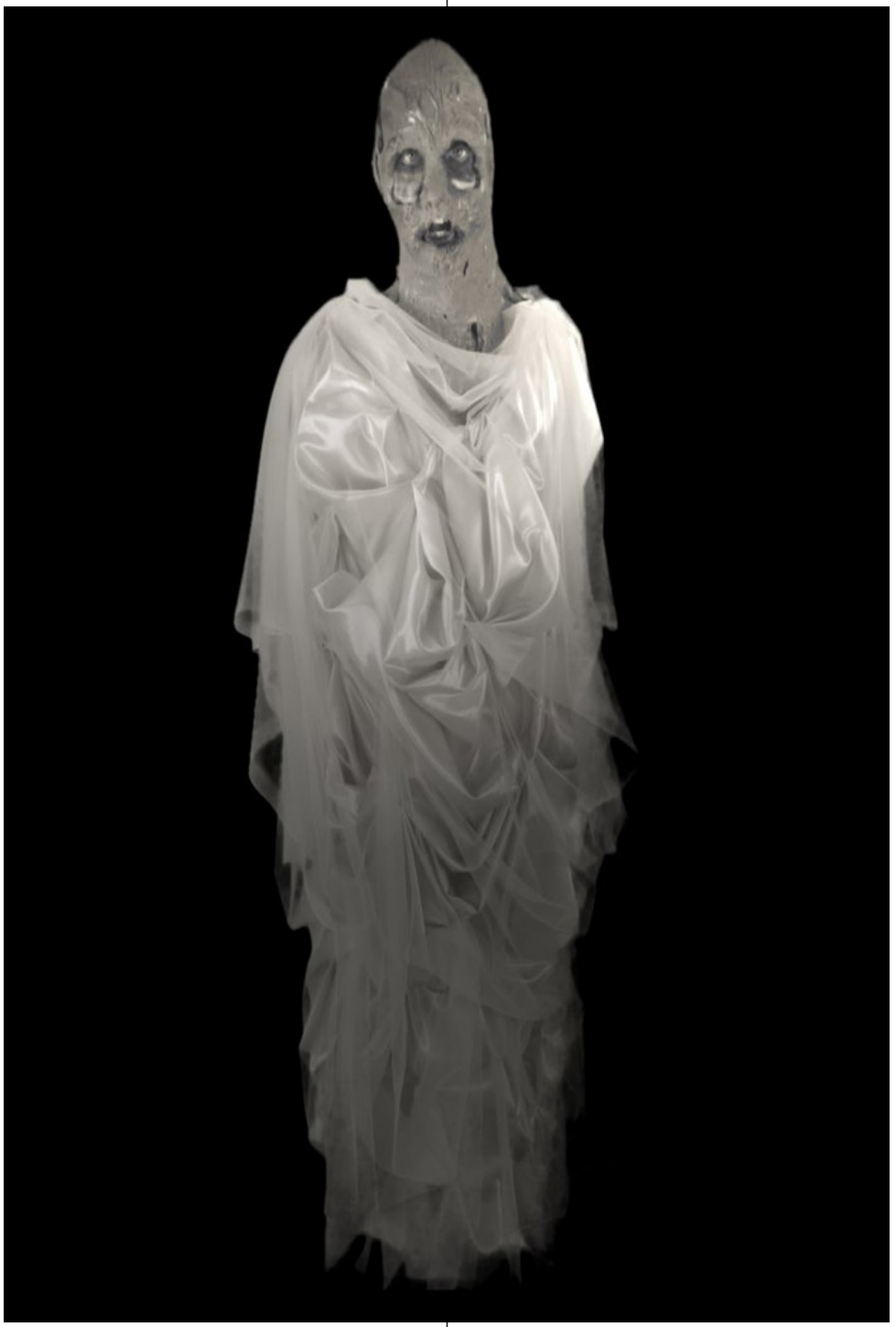

TOBIAS STENBERG
CHRISTENSEN

”Inga” er en performance og installation, som undersøger genetiske traumers manifestation i sprog og sproglighed. “Inga” forsøger at rumme ambivalensen i at konstruere et sprog og en cyborg for at være tættere på en afdød relation og et ophav, men også potentialet for at kunne frigøre sig fra det. “Inga” er titlen på værket, navnet på min afdøde bedstemor og navnet på et programmeringssprog jeg har lavet på 8 tegn til at skrive til hende med mine negle. Hver lampe repræsenterer 1 af 8 tegn og lyser op, når sølvneglene rører ved hinanden.

Da programmeringssproget Inga kun består af 8 tegn, inklusiv deres funktioner, kræver det en enorm koncentration og præcision med fingrene at skrive den simpleste sætning under performance. Sølvneglene forlænger min krop som et sprog og forstærker samtidig de samme ting, som komplicerer relationen i første omgang. En selvforstærkende kybernetisk ambivalens, som er i konflikt med mine hænders performative vilje.

Performancen gentænker programmering som kropslige, personlige og rituelle henvendelser uden påstået universalitet. Nødvendigheden af en obskur syntaks for at kunne indgå i umulige relationer. En domestisk syntaks som i sig selv er en gestus og en hyldest til et menneske, som mistede sin stemme og blev delvist glemt.

Inga
Sølvnegle, sølvkniv,
relæer, lamper, isoleret
kobbertråd, A4 breve
Performance

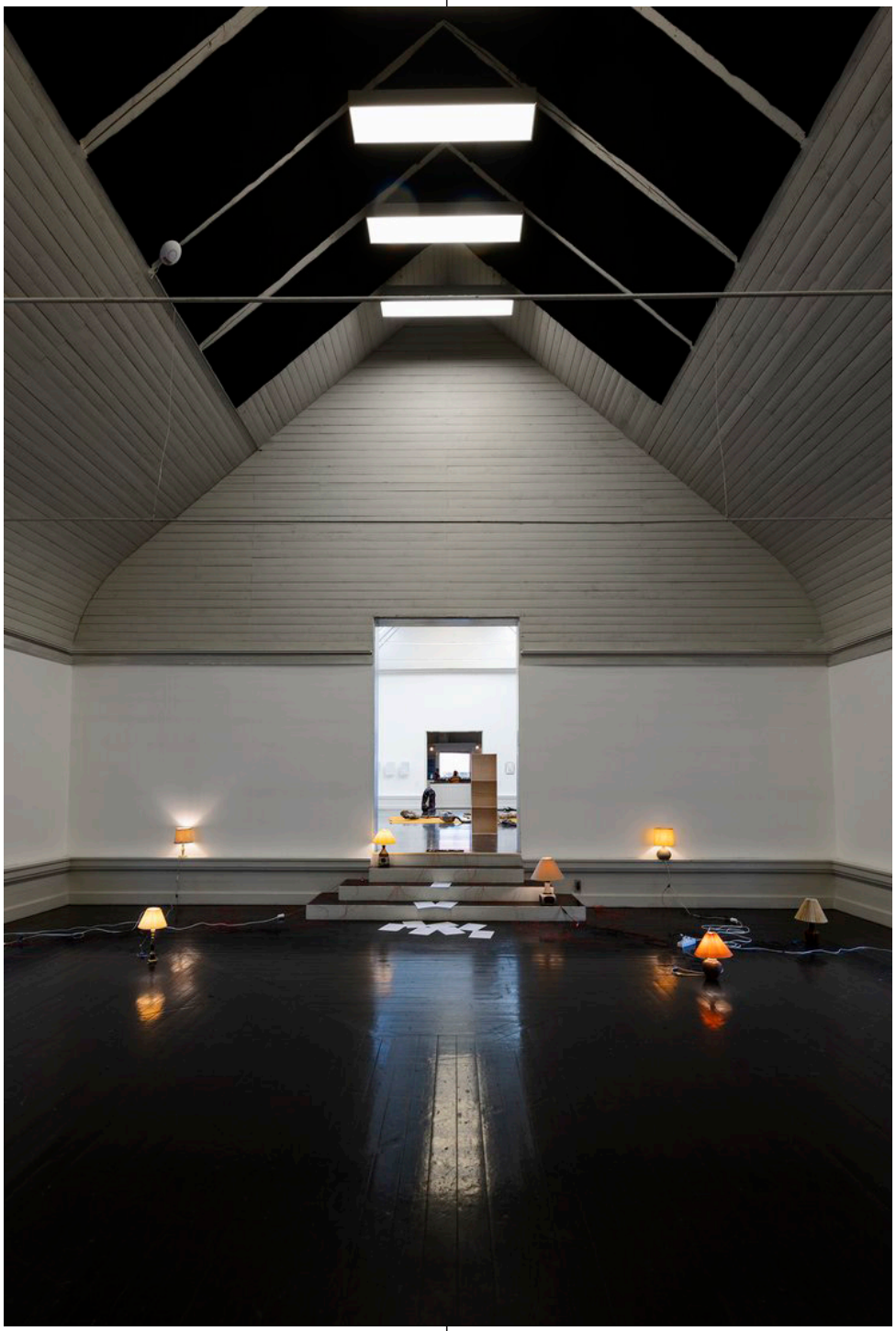

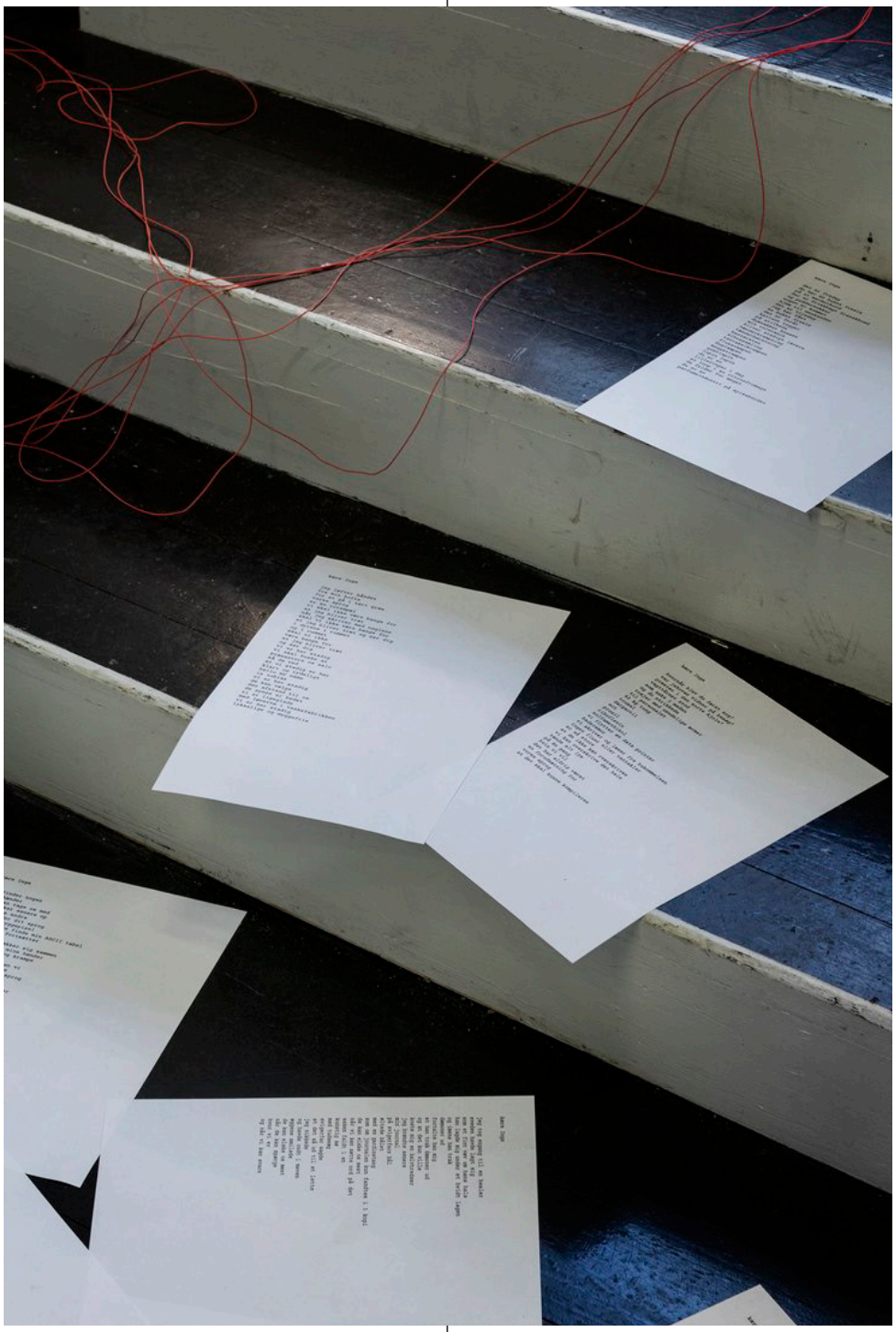

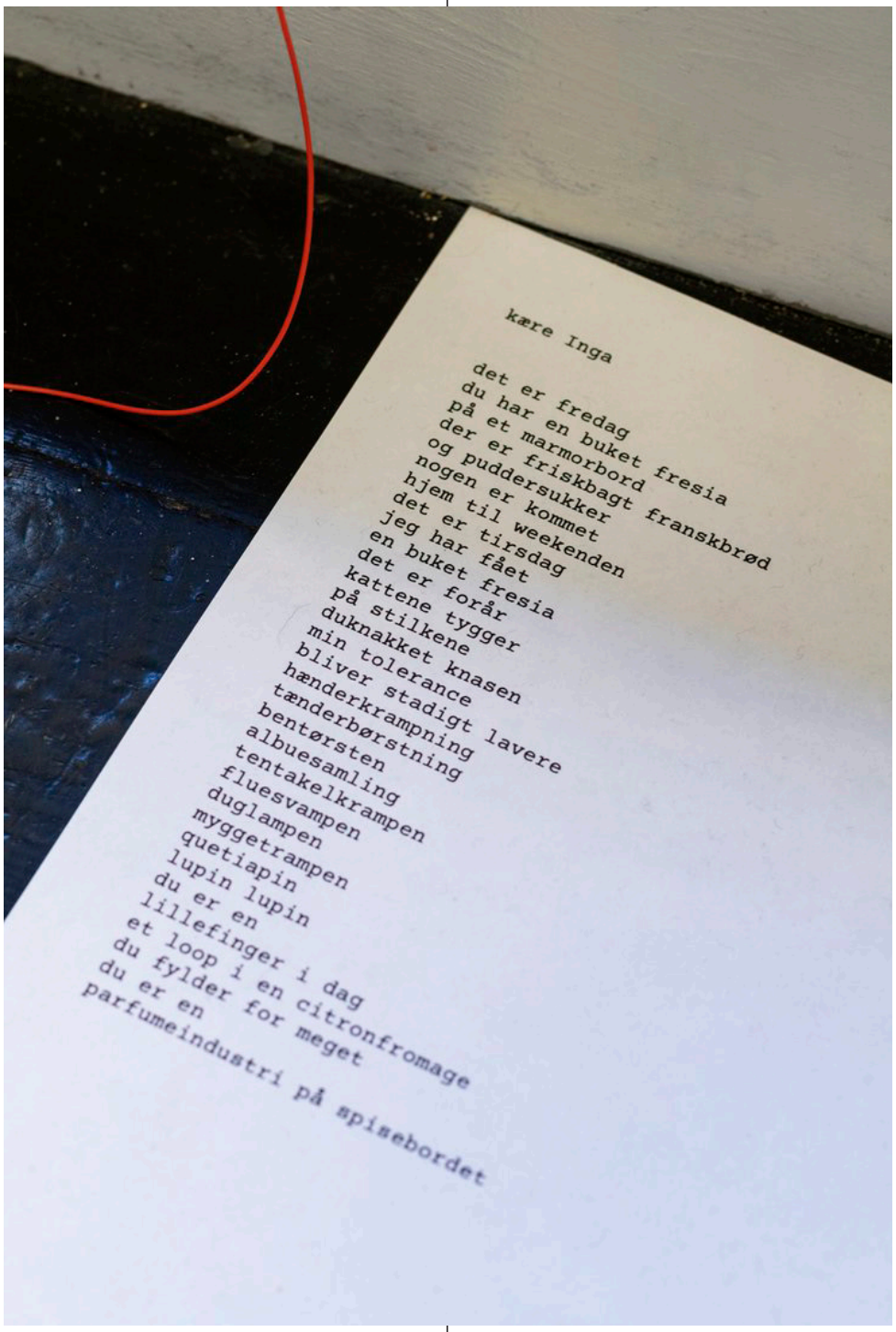

kære inga

det er fredag
du har en buket fresia
på et marmorbord
der er friskbagt franskbrød
og puddersukker
nogen er kommet
hjem til weekenden
det er tirsdag
jeg har fået
en buket fresia
det er forår
kattene tygger
på stilkene
duknakket knasen
min tolerance
bliver stadigt lavere
hænderkrampning
tænderbørstning
bentørsten
albuesamling
tentakelkrampen
fluesvampen
duglampen
myggetrampen
quetiapin
lupin lupin
du er en
lillefinger i dag
et loop i en citronfromage
du fylder for meget
du er en
parfumeindustri på spisebordet

LAURA VÆRGMAN

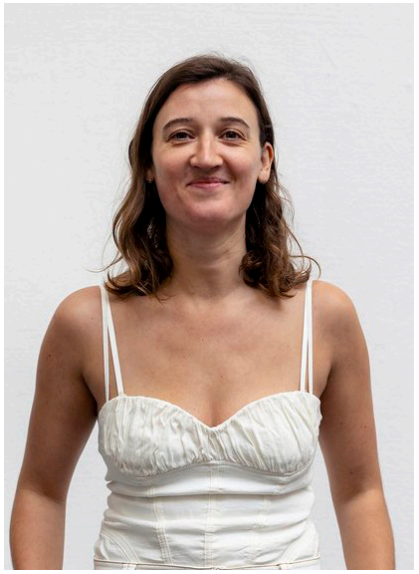

Værket “Trætte mor” er en del af en serie af skulpturer, der undersøger moderskab, transformation, genfødsel, generationstraumer, tilknytningsmønstre, skam, vrede, sorg, men også biologi, kriser, kemi og et overbelastet nervesystem. Jeg opfatter det selv som et psykologisk og spirituelt værk, der udforsker forholdet mellem attachment og autenticitet.

Mit kunstneriske virke er spirituelt eller filosofisk. Det er en nysgerrig udforskning af fordomme og mønstre. Arbejdet er meditativt med intentionen om at give slip på forventninger for at tillade det, som er. Det er intuitivt og baseret på min mavefornemmelse frem for rationalitet.

At forholde mig til mine mønstre, skam og skygger er en del af min kunstneriske proces.

Trætte mor
Keramik, blomster
–

PETER VOSS-KNUDE

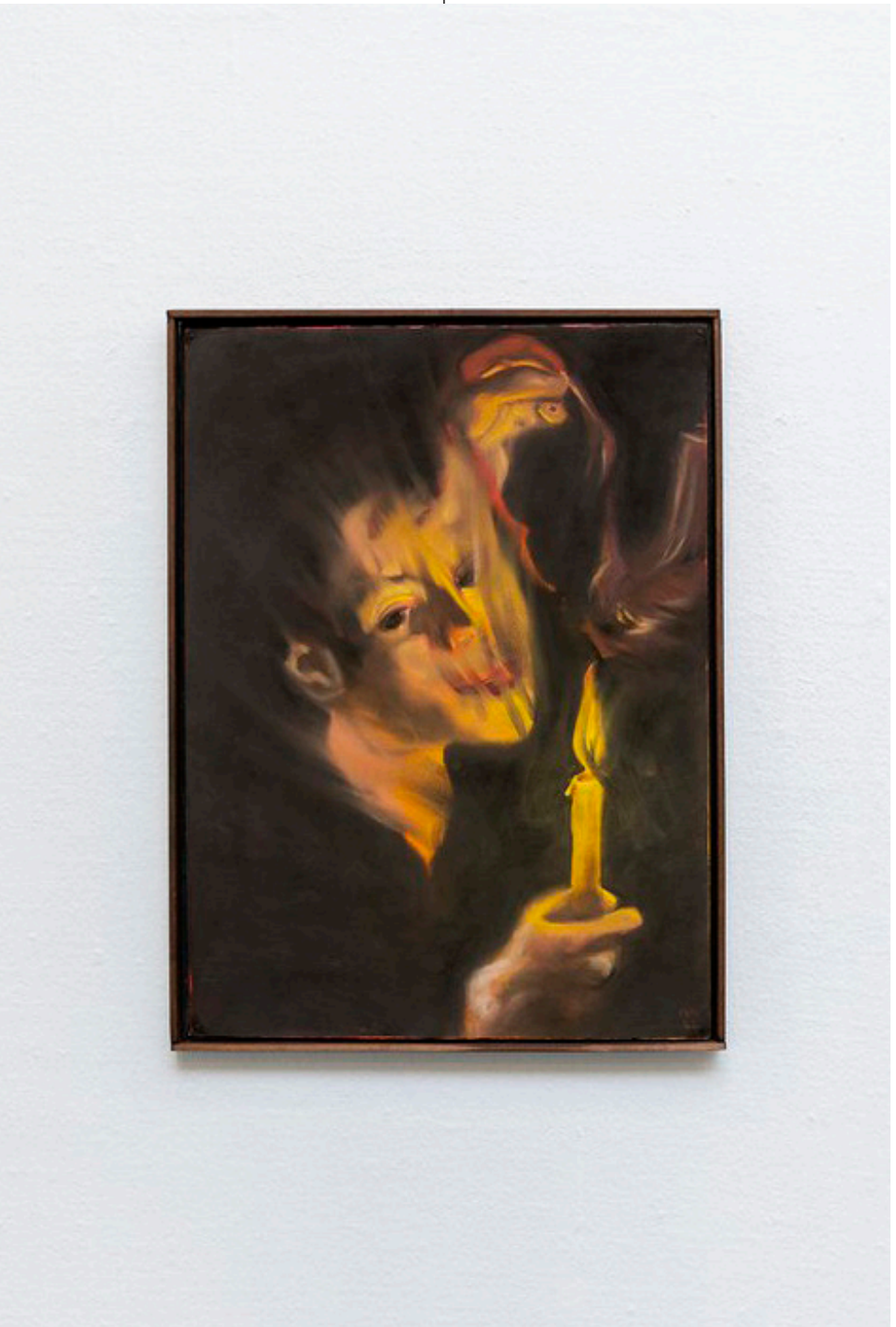

Oplyst
Pastel på 300 gram
76x56x3

LENE WINTHER

Skulpturen “Alien And Beyond” består af et modelleret og glaseret keramisk objekt samt genbrugsmaterialer i form af et spejlpodie og et ryatæppe. Enkeltdelene er omformet og samplet i en kontekst, hvor både hjemlige og kryptiske science fiction-referencer kommer i spil.

Jeg arbejder med iscenesættelse som koncept, hvor paradokser og modsætningsforhold spiller en vigtig rolle. Min intention er således både at bevare og ophæve tingenes oprindelige form og funktion gennem en konstant udveksling mellem det genkendelige og det fremmedartede. Jeg er optaget af de fysiske love, metafysik, illusion og synsbedrag, hvilket jeg har arbejdet konkret med i værket qua spejlet. Jeg er fascineret af spejlets symbolværdi og særligt, hvordan spejlingen inkluderer os som beskuere og påvirker oplevelsen af os selv og rummet.

Alien And Beyond 6
Spejl, rya og
glaseret stentøj
80x50x56

SIDSEL WINTHER

Mine værker kredser om de bløde, porøse kroppes positioner i systemiske konstruktioner. “Wild Dolphins Call Each Other By Name” er tre cyanotopiske tryk af den syge krop i hospitalssengen, kroppene i fødsel og kroppene der i amningen opløser grænsen mellem hinanden. Trykt på pap fremstillet af komposterende gravbuketter fundet på kirkegårdens kompostbunke.

“BodySolid” er et hydrologisk kredsløb, der kredser om den samme komposterende endestation for ritualer for sorg over de kroppe, der nu nedgravet på kirkegården optages af andre former for kroppe og på transkorpreal vis opløser idéen om et ‘jeg’.

I værkerne har jeg taget udgangspunkt i klassiske materialer som keramik, vævning og print. Disse klassiske teknikker indgår i en stram, æstetisk logik, der rammesætter det bløde indhold. Som en udforskning af materialets iboende potentialer og undersøgelse af, hvor langt en tradition kan strækkes før end den opløser sig.

Wild Dolphins Call Each Other By Name (I)
Cyanotypi på pap, komposterede gravbuketter, rustfrit stål
144x102x45

Wild Dolphins Call Each Other By Name (II)
Cyanotypi på pap, komposterede gravbuketter, rustfrit stål
144x102x30

Wild Dolphins Call Each Other By Name (III)
Cyanotypi på pap, komposterede gravbuketter, rustfrit stål
144x102x25

BodySolid
Glaseret sort porcelæn, stålwire, wireklemmer, vvs-rør og -fittings, PVC slange, mosevand, springvandspumpe, herregårdssten, bassinfolie, blomster og planter fra kirkegårdens kompostbunke, murersnor og hør indfarvet med komposterede gravbuketter
250x600x400

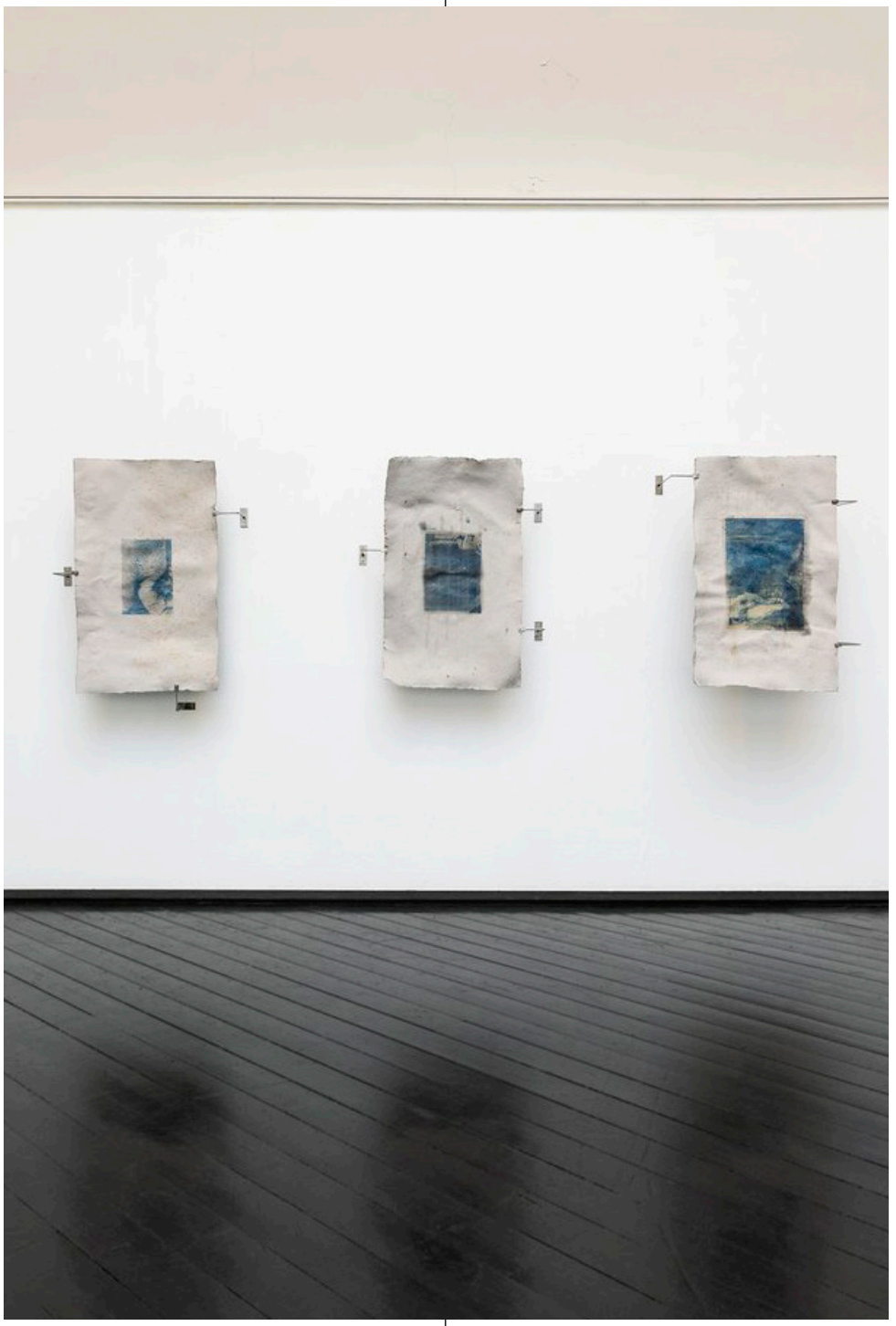

AUGUSTA WOLFFBRANDT

I mit arbejde udforsker jeg, hvordan kroppen og psyken påvirker hinanden. Jeg er især interesseret i, hvordan kroppen reagerer på tab. Derudover arbejder jeg også med magtforholdet mellem mand og kvinde. Disse to ting hænger tit sammen i mine værker, især ved de værker jeg har med på Kunstnernes Efterårsudstilling. På grund af det til tider lidt tunge indhold, bruger jeg ofte (sort) humor og det groteske som en icebreaker. Mit arbejde udformer sig i mange medier, dog mest i skulpturer og relieffer.

Where is the line 4
what u make me endure
Stearin, akryl malling,
træ, pels, metal
47x160x15

Night walker
Tin, syntetisk pels, nøglering,
nøgle, rhinsten, kæde
16x9x6

Text u when i get home
Ostevoks, garn, græs, tin
smykke, træ, fiskesnøre
65x56x24

ROSA ZANGENBERG

The face, what a horror. En kombination af tre huller, som vores hjerne ikke kan slippe og det stærkeste kommunikationsværktøj af dem alle. Jeg bruger mit eget ansigt som reference, da det er det ansigt, jeg kender bedst, og dermed også det ansigt, jeg kan dekonstruere på mest brutal vis. Jeg hyper-fokuserer på mine huller og mine buler, og folder dem ud som et topografisk kort over et vilkårligt lærred, hvad enten dette lærred er fladt eller kuperet. Således fremhæver jeg absurditeten ved vores skelnen mellem portrættet og landskabet i maleriet, da ansigtet, i grunden, er et forunderligt landskab.

Untitled
Oliepastel og oliemaling
på lærred, skum
62x90x10

Relatable self-pity
Oliepastel på lærred, fyldevat
34x51x18

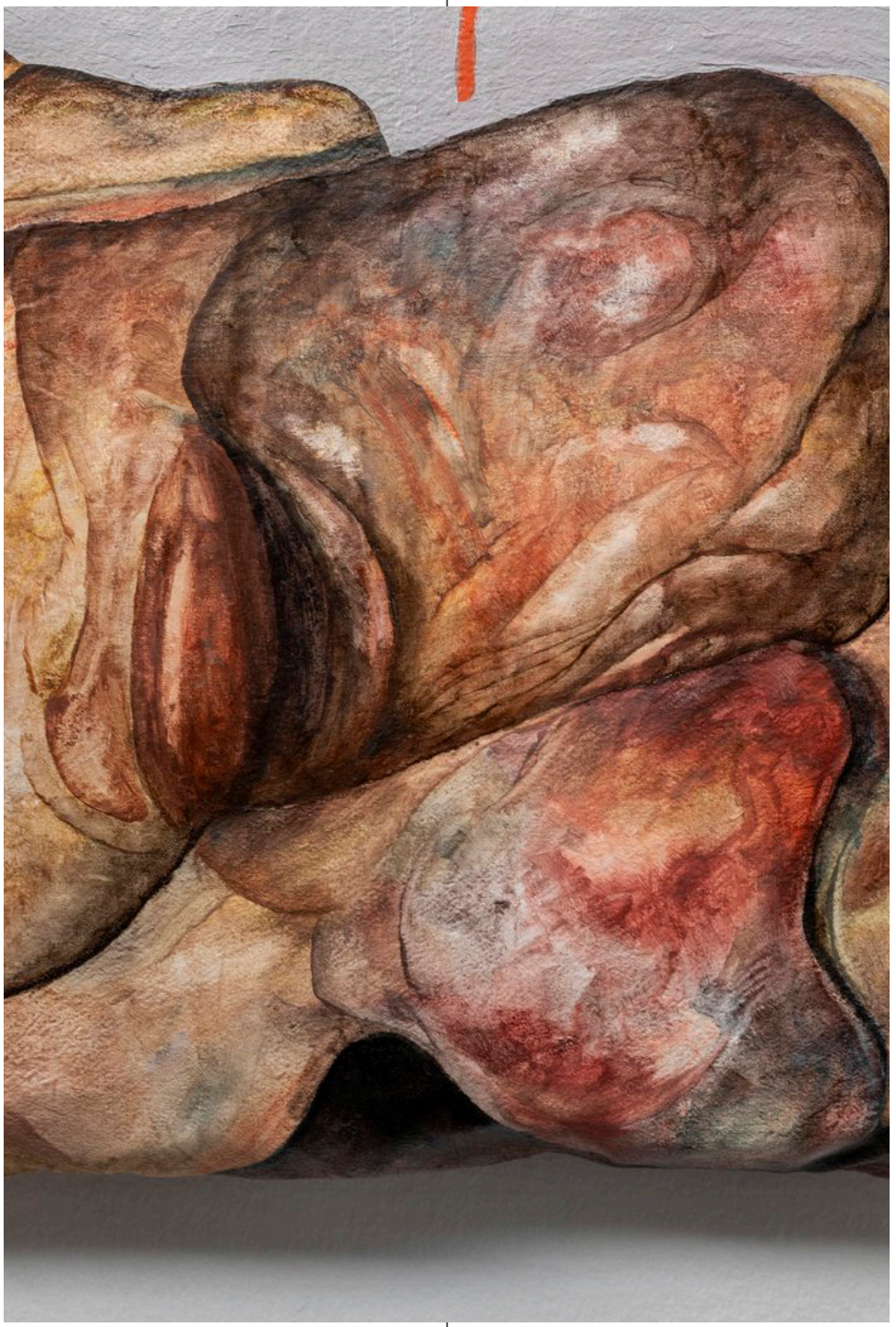

NAJA ZETHNER

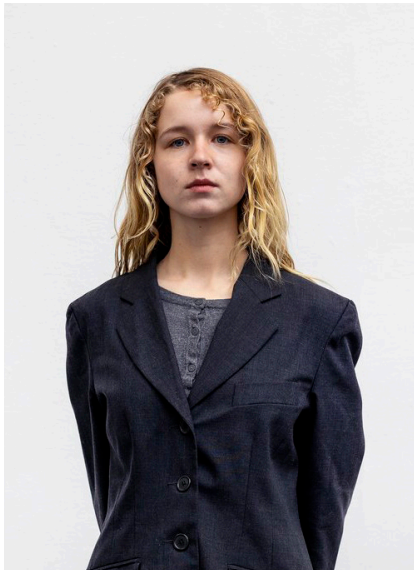

Malerierne ”Living the sweet, suite life like Zack and Corgy” er meditationer over fremkaldelsen af en form og en søgen efter balance.

Living the sweet, suite life like Zack and Corgi
Oliemaling på bomuldslærred
105x210x2

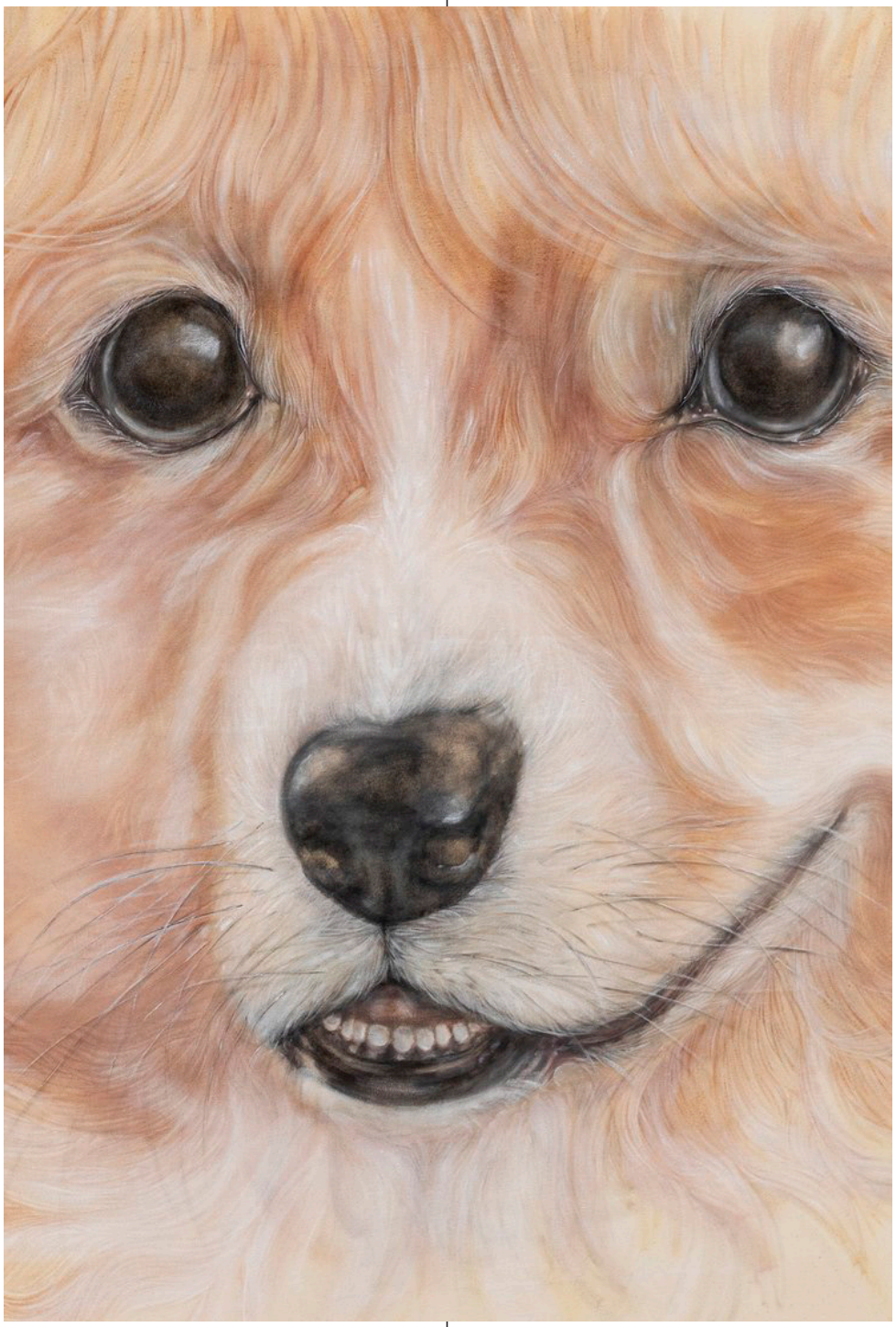

Fotodokumentation:

I DO ART AGENCY

Bestyrelse KE22:	Oscar Yran Maya Lahmy Anders Clausen Julie Clifforth Mikkel Brennum Nicolai Risbjerg
Suppleanter:	Kirstine Fryd Mikkel Møller Roesdahl Anette Sjølund Line Kjær Frederiksen Jan Oskar Rønnow Marianne Johnstad William Alexander Valentin Sofie Burgaars Vigga Wæhrens Daniel Mølholt Bülow
Udstillingskoordinator:	Hanne Bang
Udstillingsperiode:	30. 10. - 20. 11. 2022
Adresse:	Den Frie Udstillingsbygning Oslo Plads 1 2100 København Ø www.denfrie.dk
Åbningstider:	Mandag: Lukket Tirsdag-søndag: KL12–18 Torsdag: KL12–21
Grafik: Tryk: Oplag:	Wilfred Wagner Christensen Grafisk 1.500

Kunstnernes Efterårsudstilling 2022
er støttet af:

Statens Kunstfond

DET OBELSKE FAMILIEFOND

AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND

William Demant Fonden

KNUD HØJGAARDS FOND
– GRUNDLAGT 1944 –

AUGUSTINUS FONDEN

BECKETT-FONDEN

KrogagerFonden

LEMVIGH-MÜLLER FONDEN

AXEL MUUSFELDTS FOND

15. Juni Fonden

Lektor Peer Rander
Amundsens Legat-fond

Direktør J.P. Lund og
hustru Vilhelmine Bugges Legat

Lizzi og Mogens Staal Fonden

KØBENHAVNS KOMMUNE

KRITIKKLASSER

Lørdag den 5. 11. 2022
KL12.00

Nermin Duracović
(lektor på Kunstakademiet)

Jeuno JE Kim
(lektor og studieleder
på Kunstakademiet)

Lørdag den 12. 11. 2022
KL12.00

Nermin Duracović
(lektor på Kunstakademiet)

Jeuno JE Kim
(lektor og studieleder
på Kunstakademiet)

RUNDVISNING

Søndag den 30. 10. 2022
KL14.00

Christian Schmidt-Rasmussen
(kunstner og censor på KE22)

Søndag den 6. 11. 2022
KL12.00

Tone Bonnén
(freelance kurator
og censor på KE22)

Kunstnernes
Efterårsudstilling
2022

30. 10. – 20. 11. 2022